Vlaams Parlement

1149 (2016-2017) – Nr. 2
ingediend op 27 juni 2017 (2016-2017)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving

Documenten in het dossier:
1149 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door Ingrid Pira

Artikel 78

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 2.

■

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door Ingrid Pira

Artikel 79

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De artikelen 78 en 79 beogen een generieke afzwakking van het beschermingsniveau van alle landschappelijk waardevolle agrarische gebieden (335.600 hectare), zonder onderscheid in uitbreidingen en nieuwe inplantingen en zonder grondige of gebiedsgerichte benadering. Bovendien voorziet de Vlaamse Regering gebiedsgericht in planningsprocessen met het oog op de afbakening van de gebieden voor de agrarische en natuurlijke structuur, waar de gewestplanbestemming kwalitatief herzien wordt in functie van de beoogde differentiatie van de agrarische structuur, de natuurlijke structuur en de landschappelijke structuur. De voorliggende wijziging betekent een voorafname op deze processen.

Deze versoepeling zal leiden tot meer verharding in het buitengebied, waardoor de bijkomende doelstelling om tegen 2050 twintig procent van de verharding in het buitengebied te ontharden (ongeveer 9000 hectare) nog moeilijker te realiseren wordt.

De huidige regeling en interpretatie lijken de indienster van deze amendementen beter te voldoen aan de ruimtelijke noden van vandaag. Daarom stelt zij een schrapping van beide artikelen voor.

■

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door Ingrid Pira

Artikel 115

Punt 2° schrappen.

VERANTWOORDING

Deze regeling leidt tot een omvorming van het inspraakrecht tot een inspraakplicht als voorwaarde om nog toegang tot de rechter te hebben. De Raad van State vermoedt dat dit in strijd is met het Verdrag van Aarhus omdat het recht op toegang tot de rechter door deze bepaling op zodanige wijze wordt beperkt dat de kern ervan mogelijks wordt aangetast. De regeling dreigt niet langer een invulling te geven aan de plicht van de verdragsstaten om een ruime toegang tot de rechter te verschaffen.

Bovendien blijkt uit schriftelijke vraag nr. 587 van 20 april 2017, ingediend door de indienster van dit amendement, dat de Vlaamse Regering geen enkel idee heeft van het aantal ingediende administratieve beroepen zonder voorafgaandelijk bezwaar in het openbaar onderzoek. De stelling dat dit zal leiden tot minder administratieve beroepen en bijgevolg minder beroepen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen kan dus op geen enkele manier hard gemaakt worden. Het gevolg zal zijn dat stille buurten nog stiller zullen worden en dat inspraak enkel nog zal gebeuren door zeer goed georganiseerde actiecomités.

■

Vlaams Parlement

1149 (2016-2017) – Nr. 3
ingediend op 27 juni 2017 (2016-2017)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving

Documenten in het dossier:
1149 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendementen

verzendcode: LEE

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 1/1 (nieuw)

Een artikel 1/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 1/1. In artikel 5.1.1, 12°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt a) worden de woorden "inrichting of activiteit" vervangen door de woorden "ingedeelde inrichting of activiteit";

2° een punt d) wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

*"d) het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit in meerdere ingedeelde inrichtingen of activiteiten voor zover geen afbreuk wordt gedaan aan de definitie van een ingedeelde inrichting of activiteit, vermeld in punt 8°.".".***

VERANTWOORDING

Overeenkomstig artikel 6 van het Omgevingsvergunningsdecreet mag niemand zonder voorafgaande omgevingsvergunning een project dat bij of krachtens onder meer het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) is onderworpen aan vergunningsplicht uitvoeren, exploiteren, verkavelen of een vergunningsplichtige verandering eraan doen.

Het eerste lid van paragraaf 6 van artikel 5.2.1 van het DABM luidt als volgt:

"Voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse of voor de verandering ervan is een omgevingsvergunning vereist als vermeld in artikel 6, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.".

Artikel 5.1.1 van het DABM bepaalt in punt 12° wat er verstaan moet worden onder het veranderen van een ingedeelde inrichting of activiteit. Dit betreft:
"a) het wijzigen: het verplaatsen binnen de vergunde of gemelde inrichting of activiteit, of het aanwenden van een andere exploitatiemethode;
b) het uitbreiden: het vergroten in capaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning of melding betrekking heeft;
c) het toevoegen: het vergroten in opslagcapaciteit, in drijfkracht of in oppervlakte op percelen waarop de geldende vergunning of melding geen betrekking heeft;".

Het is aangewezen om het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit vergunningsplichtig te maken.

Met toepassing van het huidige artikel 79 van het Omgevingsvergunningsdecreet gebeurt het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit immers via een gedeeltelijke overdracht die alleen gemeld moet worden en waarvan de bevoegde overheid akte neemt voor zover van de definitie van een ingedeelde inrichting of activiteit is voldaan.

Door het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit vergunningsplichtig te maken en bijgevolg aan een vergunningsprocedure te onderwerpen, wordt het mogelijk om een splitsing te weigeren wanneer men hierdoor wil ontsnappen aan de vergunningsplicht, de plicht met betrekking tot het milieueffectrapport (MER-plicht), de plicht met betrekking tot het veiligheidsrapport (VR-plicht) of de plicht met betrekking tot de Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging (GPBV-plicht). De nieuwe grens van de ingedeelde inrichting of activiteit brengt met zich mee dat onder meer de afstandsregels voor gevaarlijke stoffen opnieuw geëvalueerd worden. Desgevallend moeten de bijzondere milieuvoorwaarden bijgesteld worden.

Als de aanvraag tot splitsen in meerdere ingedeelde inrichtingen of activiteiten gunstig wordt beoordeeld, resulteert dit in één omgevingsvergunning met twee of meer ingedeelde inrichtingen of activiteiten, met elk hun eigen exploitant(en) en met de geactualiseerde vergunningssituatie voor elk van de betrokken ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

De procedure van de gedeeltelijke overdracht van een vergunning voor de exploitatie van een of meer ingedeelde inrichtingen of activiteiten kan behouden worden voor:
– de gevallen waarin er een vergunning is voor een project, bestaande uit twee of meer ingedeelde inrichtingen of activiteiten die op die manier aangevraagd en vergund zijn op naam van een bepaalde exploitant(en). Waarbij één van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten wordt overgedragen aan een andere exploitant(en);
– de gevallen waarin een deel van een ingedeelde inrichting of activiteit wordt overgedragen aan een andere exploitant, waarbij de overdragende exploitant afstand doet van een deel van de vergunde rubrieken. Resultaat is één ingedeelde inrichting met meerdere exploitanten waarbij voor elke exploitant de verantwoordelijkheden worden aangeduid.

Dit amendement hangt ook samen met het amendement tot wijziging van artikel 79 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning (amendement nr. 60).

■

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Artikel 12/1 (nieuw)

Een artikel 12/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 12/1. In artikel 1.1.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt punt 13° vervangen door wat volgt:

"13° stedenbouwkundig voorschrift: een reglementaire bepaling, opgenomen in:
a) een ruimtelijk uitvoeringsplan;
b) een plan van aanleg;
c) een stedenbouwkundige verordening, of een bouwverordening vastgelegd op grond van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;
*d) het herkenbare onderdeel van een projectbesluit dat geldt als ruimtelijk uitvoeringsplan;"."***.**

VERANTWOORDING

Met het decreet van 1 juli 2016 tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) ten einde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten werd een onderscheid ingevoerd tussen 'stedenbouwkundige voorschriften' en 'voorschriften' zonder meer. Uit de rechtsleer en rechtspraak blijkt dat het niet mogelijk is om een duidelijk onderscheid te maken tussen wat stedenbouwkundig van aard is en wat niet.[1]

Om discussies te vermijden over de vraag of een bepaald voorschrift al dan niet stedenbouwkundig van aard is, en of het bewuste voorschrift thuishoort in een verordening die gekoppeld is aan een RUP, dan wel in de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP zelf, wordt dit onderscheid opgeheven. In de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) wordt alleen het begrip 'stedenbouwkundig voorschrift' behouden. Uit artikel 1.1.3 en 1.1.4 VCRO blijkt dat stedenbouwkundige voorschriften alleszins verband moeten houden met de ruimtelijke ordening.

[1] Zie onder meer P.J. Defoort, 'De integratie van de plan-M.E.R. in een RUP na het decreet van 1 juli 2016', TROS, 2016, p. 205 e.v., en de aldaar geciteerde rechtspraak en rechtsleer.

Voorschriften in RUP's heten nog steeds 'stedenbouwkundige voorschriften', maar voor RUP's is niet bepaald dat de voorschriften 'van stedenbouwkundige aard' moeten zijn. De definitie voor 'stedenbouwkundig voorschrift' bepaalt voor RUP's enkel dat het moet gaan om een 'reglementair' voorschrift. Een stedenbouwkundig voorschrift van een RUP heeft, overeenkomstig artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 3°, VCRO betrekking op "de bestemming, de inrichting of het beheer".

Uit die bepalingen blijkt op geen enkele manier dat stedenbouwkundige bestemmings-, inrichtings- of beheersvoorschriften alleen 'van stedenbouwkundige aard' zouden mogen zijn. Nog minder valt uit de bepalingen af te leiden wat wel of niet 'van stedenbouwkundige aard' is.

Dat de voorschriften verband moeten houden met de ruimtelijke ordening, is ook niet letterlijk bepaald, zoals het geval is voor de stedenbouwkundige verordeningen, maar dit blijkt uit de artikelen 1.1.3 en 1.1.4 VCRO.

Artikel 1.1.3 VCRO bepaalt dat "de ruimtelijke ordening van het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten wordt vastgelegd in ruimtelijke structuurplannen, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen".

Artikel 1.1.4 VCRO geeft een ruime omschrijving van wat 'de ruimtelijke ordening' inhoudt en beoogt. Dit kan sectorale aspecten omvatten, zoals economische, sociale, culturele, esthetische aspecten en het leefmilieu: "De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.".

Het onderscheid tussen 'stedenbouwkundige voorschriften' en 'voorschriften' zonder meer is eveneens problematisch wat de doorwerking naar onder meer de vergunningverlening betreft.

In talrijke artikelen uit de VCRO wordt verwezen naar stedenbouwkundige voorschriften. Artikel 4.3.1 VCRO bepaalt bijvoorbeeld dat een vergunning wordt geweigerd indien het gevraagde onverenigbaar is met onder meer 'stedenbouwkundige voorschriften'.

Maar wat bij strijdigheid met voorschriften die zijn opgenomen als begeleidende maatregel in een stedenbouwkundige verordening bij een RUP? Uiteraard moeten ook deze voorschriften kunnen dienen als beoordelingsgrond in het kader van vergunningverlening.

Door terug te keren naar de oorspronkelijke definitie van 'stedenbouwkundig voorschrift' in artikel 1.1.2, 13°, VCRO wordt dit ondervangen. Ook de voorschriften in een begeleidende stedenbouwkundige verordening bij een RUP vallen onder deze definitie en kunnen dus dienen als beoordelingsgrond bij vergunningen.

■

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 21

In de voorgestelde tekst van artikel 2.1.5 aan het tweede lid van paragraaf 2 de volgende zin toevoegen:

"De Vlaamse Regering wint hiervoor het advies in van de betrokken provincieraad of de gemeenteraad, al naargelang.".

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 7.

■

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 21

In de voorgestelde tekst van artikel 2.1.8 aan het tweede lid van paragraaf 2 de volgende zin toevoegen:

*"De provincieraad wint hiervoor het advies in van de betrokken gemeenteraad."***.**

VERANTWOORDING

De nieuwe bepalingen met betrekking tot de ruimtelijke beleidsplanning voorzien in de mogelijkheid dat de Vlaamse Regering respectievelijk de provincieraad bij de vaststelling van beleidskaders onderdelen van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen respectievelijk gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen kan vervallen verklaren.

Aangezien deze provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen tot stand zijn gekomen door een participatief en democratisch proces, is het logisch om in het kader van deze bepaling op te nemen dat dit enkel kan na het inwinnen van het advies van de provincieraad of de gemeenteraad, die het ruimtelijk beleidsplan definitief heeft vastgesteld. Dit wordt met dit en voorgaand amendement toegevoegd aan de tekst van het ontwerp van decreet.

Een amendement op de overgangsbepalingen van de artikelen 194 en 195 van het ontwerp voert een analoge wijziging door in de mogelijkheid om bij de eerste vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen (BRV) respectievelijk de eerste vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte in te grijpen in de gelding van de provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, respectievelijk de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

■

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 24/1 (nieuw)

Een artikel 24/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 24/1. In artikel 2.2.5, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

> *", zonder dat deze voorschriften milieuvoorwaarden kunnen bepalen die rechtstreeks gelden voor individuele ingedeelde inrichtingen en activiteiten, zoals bedoeld in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning of in titel V van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.";*

*2° in het vijfde lid wordt de zinsnede "en 13°" opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Met de eerste wijziging wordt de bepaling die opgenomen was in artikel 2.3.1, eerste lid, 13°, VCRO, verplaatst naar artikel 2.2.5, §2, VCRO. Daarbij wordt die bepaling tevens licht aangepast zodanig dat de bedoeling van de oorspronkelijke bepaling wordt verduidelijkt.

De zinsnede "doch zonder dat ze milieuvoorwaarden kunnen bepalen die toepasbaar zijn op niveau van individuele ingedeelde inrichtingen" beoogde namelijk aan te duiden dat een stedenbouwkundige verordening die samen met een ruimtelijk uitvoeringsplan wordt vastgesteld geen voorschriften kan bevatten die van dezelfde orde zijn als de algemene of sectorale milieuvoorwaarden die door de Vlaamse Regering vastgesteld worden in uitvoering van het decreet betreffende de milieuvergunning of titel V van het DABM. Anders gesteld, het was en is niet de bedoeling dat de voorschriften milieuvoorwaarden bevatten die zoals algemene of sectorale milieuvoorwaarden krachtens artikel 5.4.2 van het DABM "gelden voor" alle ingedeelde, respectievelijk voor bepaalde types van ingedeelde inrichtingen of activiteiten. Het "gelden voor" in artikel 5.4.2 van het DABM houdt in dat de algemene of sectorale milieuvoorwaarden rechtstreeks van toepassing zijn op de ingedeelde inrichtingen of activiteiten, respectievelijk op bepaalde types ervan.

Hoewel de oorspronkelijke bepaling van artikel 2.3.1, eerste lid, 13°, VCRO anders gelezen kon worden, wou deze bepaling wel toelaten dat een stedenbouwkundige verordening een milieudoelstelling bevat die door een bepaald gebied moet gehaald worden (bijvoorbeeld een maximale emissie van een bepaalde verontreinigende stof die van een bepaald gebied mag uitgaan). Het gaat dan niet om een norm of voorwaarde die rechtstreeks van toepassing is op de inrichtingen of activiteiten in het gebied. Het gaat wel om een voorschrift dat door de vergunningverlenende overheid zal 'vertaald' worden in een vergunningsvoorwaarde als dat noodzakelijk is om de milieudoelstelling voor het betrokken gebied te halen.

Indien de oorspronkelijke bepaling overigens niet zo zou gelezen worden, dan zou ze, wat milieuaspecten betreft, zinledig zijn.

Wat punt 2° betreft:
Volgens de nieuwe regeling, zoals deze geldt vanaf 1 mei 2017, bevat een RUP steeds stedenbouwkundige voorschriften. In voorkomend geval bevat een RUP ook een overzicht van de instrumenten waarover samen met het RUP een beslissing wordt genomen om die aspecten te regelen of om de maatregelen of voorwaarden te bepalen die de plannende overheid op basis van het planningsproces, inzonderheid de effectenbeoordelingen, noodzakelijk acht voor de vaststelling van het RUP.

De plannende overheid maakt een 'instrumentenafweging' om te bepalen in welk instrument de effectmilderende maatregelen best worden opgenomen. Dit kan in een stedenbouwkundig voorschrift van het RUP zijn maar ook een ander instrument, zoals een inrichtingsnota, een grondruilplan, een overeenkomst of een stedenbouwkundige verordening. Het is aan de plannende overheid om uit te maken of bepaalde maatregelen best in het RUP zelf worden geregeld, dan wel of zij de effectmilderende maatregelen opneemt in een verordening of een ander instrument.

Artikel 2.2.5, §2, laatste lid, VCRO, zoals vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, bepaalt dat alles wat in een verordening kan worden geregeld, ook in een RUP kan worden geregeld, behoudens de zaken uit artikel 2.3.1, eerste lid, 11° en 13° (inzake de begeleidende maatregelen bij een RUP).

De verwijzing naar artikel 2.3.1, eerste lid, 13°, kan tot juridische betwistingen leiden. Men zou er uit kunnen afleiden dat maatregelen die het RUP begeleiden in toepassing van artikel 2.2.5, §2, VCRO, alleen in een stedenbouwkundige verordening kunnen worden opgenomen, en dus niet in een RUP.

Het was echter nooit de bedoeling van de decreetgever om te bepalen dat 'begeleidende maatregelen' alleen in een verordening zouden kunnen worden vastgelegd. Om juridische betwistingen in dat verband te vermijden wordt de verwijzing naar punt 13° in artikel 2.2.5, §2, vijfde lid, geschrapt.

De artikelen 2.3.1 en 2.2.5 VCRO blijven naast elkaar bestaan. Naast de onderwerpen die volgens artikel 2.3.1 VCRO kunnen worden geregeld met een stedenbouwkundige verordening, kunnen ook de maatregelen bedoeld in artikel 2.2.5 VCRO met een stedenbouwkundige verordening worden geregeld.

■

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 25

In de voorgestelde tekst, op de derde regel, de zinsnede "onder de categorie van de gebiedsaanduiding 'overig groen'" **vervangen door de zinsnede** *"onder de subcategorie van gebiedsaanduiding 'gemengd openruimtegebied'"***.**

VERANTWOORDING

Voorliggend amendement strekt ertoe om te verduidelijken dat gebieden die worden aangeduid als 'watergevoelig openruimtegebied' voor de toepassing van de VCRO beschouwd worden als te ressorteren onder de eerste subcategorie van gebiedsaanduiding 'gemengd openruimtegebied' binnen de 'hoofdcategorie' 'overig groen'. Door te verwijzen naar de subcategorie in plaats van naar de hoofdcategorie wordt verduidelijkt dat watergevoelige openruimtegebieden niet als 'parkgebied' (de tweede subcategorie binnen de hoofdcategorie 'overig groen') kunnen worden beschouwd.

■

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 26/1 (nieuw)

Een artikel 26/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 26/1. In artikel 2.2.9, derde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "schriftelijk advies" vervangen door het woord "advies" en worden de woorden "schriftelijke opmerkingen" vervangen door het woord "opmerkingen"."***.**

VERANTWOORDING

In de nieuwe procedure voor RUP's[2], die op 1 mei 2017 in werking is getreden, is er geen verplichting meer om een plenaire vergadering te organiseren in de procedure tot opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Er is wel een mogelijkheid dit te doen. De overheid die het planinitiatief heeft genomen kan kiezen (de verplichting vervalt) voor een plenaire vergadering waar alle betrokken adviesinstanties formeel rond de tafel hun standpunten uitbrengen.

In tegenstelling tot de vroegere regeling in de VCRO worden in de nieuwe procedure enkel schriftelijke adviezen en opmerkingen toegelaten tijdens de plenaire vergadering.

De plenaire vergadering is dan een alternatief voor een volledig schriftelijke adviesronde.

Belangrijk is echter dat deze plenaire vergadering kan functioneren als onderhandelings- en afstemmingsmoment tussen de (gemandateerde) aanwezige partners. Het verplicht vooraf laten formuleren en ondertekenen van een formeel schriftelijk advies gaat conceptueel in tegen deze opzet van gedachtewisseling en het zo nodig vinden van nieuwe oplossingen. Een goed verslag van de vergadering is uiteraard belangrijk.

[2] Ingevoerd met het decreet van 1 juli 2016 tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten (Belgisch Staatsblad van 19 augustus 2016).

Het staat de genodigden wel vrij om een schriftelijk advies uit te brengen, zeker in het geval van afwezigheid. De verplichting om een 'schriftelijk' advies of 'schriftelijke' opmerkingen mee te delen tijdens de plenaire vergadering wordt opgeheven.

■

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 29

Dit artikel vervangen door wat volgt:

*"Art. 29. In artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "het provinciaal ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "het provinciaal beleidsplan ruimte of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen"."***.**

VERANTWOORDING

In het oorspronkelijk voorgestelde wijzigingsartikel voor artikel 2.2.12 VCRO werd de bepaling dat provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen uitvoering geven aan het provinciaal ruimtelijk structuurplan (PRS), vervangen door een clausule dat die ruimtelijke uitvoeringsplannen voortaan uitvoering zouden geven aan het provinciaal beleidsplan ruimte. Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

Met het thans voorgestelde amendement wordt daar aan toegevoegd dat de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen ook kunnen gemaakt worden ter uitvoering van het BRV.

Met de vernieuwing van de ruimtelijke beleidsplanning wordt er immers bewust voor gekozen om selectief en strategisch te plannen. Een provinciaal ruimtelijk beleidsplan hoeft geen volledige doorvertaling meer te bieden van het BRV. Zie de algemene toelichting over de vernieuwing. Samen gelezen met het samenwerkingsmodel tussen de verschillende planniveaus houdt dit in dat een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan soms rechtstreeks uitvoering geeft aan opties uit het BRV, zonder dat er een expliciete kapstok is in het eigen provinciaal ruimtelijk beleidsplan. Daarom wordt het wijzigingsartikel aangevuld met de clausule dat een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan niet enkel het provinciaal beleidsplan ruimte uitvoert, maar ook het BRV.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ook uitvoering kan geven aan een gemeentelijk beleidsplan ruimte, maar daar zal dan een zogenaamde planologische delegatie mee gepaard gaan. Dit is een uitzonderlijkere situatie dan deze waarin een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, zoals daarnet uiteengezet, het BRV implementeert.

Overigens kan op een vergelijkbare manier een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ook uitvoering geven aan een provinciaal beleidsplan ruimte.

Een (bijkomende) overgangsbepaling op grond van de toevoeging die met dit amendement gebeurt, is niet nodig. De huidige overgangsbepaling van artikel 195 van het ontwerp decreet volstaat. In de situatie waarbij het PRS nog bestaat naast het BRV, kan een provinciaal RUP het BRV al uitvoeren, maar echter niet in strijd met het PRS want dat PRS blijft krachtens artikel 195 zijn doorwerking naar provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen behouden tot het vervangen wordt door een provinciaal beleidsplan ruimte. Als voldaan is aan de voorwaarden van het huidige artikel 2.1.2, §3, VCRO kan in voorkomend geval afgeweken worden van het richtinggevend deel van het PRS.

■

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 30

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 30. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement advies uit over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.";

2° in het vierde lid worden de woorden "schriftelijk advies" vervangen door het woord "advies" en worden de woorden "schriftelijke opmerkingen" vervangen door het woord "opmerkingen".".

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Deze wijziging zat reeds vervat in het oorspronkelijk voorontwerp van decreet. Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet. Met dit amendement wordt onder punt 2° van artikel 30 nog een bijkomende wijziging aangebracht aan artikel 2.2.14 VCRO.

Wat punt 2° betreft:
In de nieuwe procedure voor RUP's[3] is er geen verplichting meer om een plenaire vergadering te organiseren in de procedure tot opmaak van een dergelijk RUP. Er is wel een mogelijkheid dit te doen.

In tegenstelling tot de vroegere regeling in de VCRO worden in de nieuwe procedure enkel schriftelijke adviezen en opmerkingen toegelaten tijdens de plenaire vergadering.

De overheid die het planinitiatief heeft genomen kan kiezen (de verplichting vervalt) voor een plenaire vergadering waar alle betrokken adviesinstanties formeel rond de tafel hun standpunten uitbrengen. De plenaire vergadering is dan een alternatief voor een volledig schriftelijke adviesronde. Belangrijk is echter dat deze plenaire vergadering kan functioneren als onderhandelings- en afstemmingsmoment tussen de (gemandateerde) aanwezige partners. Het verplicht vooraf laten formuleren en ondertekenen van een formeel schriftelijk advies gaat conceptueel in tegen deze opzet van gedachtewisseling en het zo nodig vinden van nieuwe oplossingen. Een goed verslag van de vergadering is uiteraard belangrijk.

Het staat de genodigden wel vrij om een schriftelijk advies uit te brengen, zeker in het geval van afwezigheid. De verplichting om een 'schriftelijk' advies of 'schriftelijke' opmerkingen mee te delen tijdens de plenaire vergadering wordt opgeheven.

Zie ook verantwoording bij amendement nr. 10.

■

[3] Ingevoerd met het decreet van 1 juli 2016 tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten (Belgisch Staatsblad van 19 augustus 2016).

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 34

Dit artikel vervangen door wat volgt:

*"Art. 34. In artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "het gemeentelijk beleidsplan ruimte, het provinciaal beleidsplan ruimte of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen"."***.**

VERANTWOORDING

In het oorspronkelijk voorgestelde wijzigingsartikel voor artikel 2.2.18 VCRO werd de bepaling dat gemeentelijke RUP's uitvoering geven aan het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, vervangen door een clausule dat die ruimtelijke uitvoeringsplannen voortaan uitvoering zouden geven aan het gemeentelijk beleidsplan ruimte. Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet.

Met het thans voorgestelde amendement wordt daar aan toegevoegd dat de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen ook kunnen gemaakt worden ter uitvoering van het provinciaal beleidsplan ruimte of het BRV.

Met de vernieuwing van de ruimtelijke beleidsplanning wordt er immers bewust voor gekozen om selectief en strategisch te plannen. Een gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan hoeft geen volledige doorvertaling meer te bieden van het provinciaal beleidsplan ruimte en het BRV. Zie de algemene toelichting over de vernieuwing. Samen gelezen met het samenwerkingsmodel tussen de verschillende planniveaus houdt dit in dat een gemeentelijk RUP soms rechtstreeks uitvoering geeft aan opties uit het BRV of het provinciaal beleidsplan ruimte, zonder dat er een expliciete kapstok is in het eigen gemeentelijk ruimtelijk beleidsplan. Daarom wordt het wijzigingsartikel aangevuld met de clausule dat een gemeentelijk RUP niet enkel het gemeentelijk beleidsplan ruimte uitvoert, maar ook het provinciaal beleidsplan ruimte en het BRV.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat een gewestelijk of provinciaal RUP ook uitvoering kan geven aan een gemeentelijk beleidsplan ruimte, maar daar zal dan een zogenaamde planologische delegatie mee gepaard gaan. Dit is een uitzonderlijkere situatie dan deze waarin een gemeentelijk RUP, zoals daarnet uiteengezet, het BRV of het provinciaal beleidsplan ruimte implementeert.

Een (bijkomende) overgangsbepaling op grond van de toevoeging die met dit amendement gebeurt, is niet nodig. De huidige overgangsbepaling van artikel 196 van het ontwerp decreet volstaat. In de situatie waarbij het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan nog bestaat naast het provinciaal beleidsplan ruimte en/of het BRV, kan een gemeentelijk RUP het provinciale of Vlaamse beleidsplan ruimte al uitvoeren, maar echter niet in strijd met het GRS want dat GRS blijft krachtens artikel 196 zijn doorwerking naar gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen behouden tot het vervangen wordt door een gemeentelijk beleidsplan ruimte. Als voldaan is aan de voorwaarden van het huidige artikel 2.1.2, §3, eerste lid, VCRO kan in voorkomend geval afgeweken worden van het richtinggevend deel van het GRS.

■

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 35

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 35. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement advies uit over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.";

2° in het vierde lid worden de woorden "schriftelijk advies" vervangen door het woord "advies" en worden de woorden "al dan niet schriftelijke opmerkingen" vervangen door het woord "opmerkingen".".

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Punt 1° is een herneming van wat reeds in het ontwerp van decreet opgenomen was.

Wat punt 2° betreft:
In de nieuwe procedure voor RUP's[4] is er geen verplichting meer om een plenaire vergadering te organiseren in de procedure tot opmaak van een dergelijk RUP. Er is wel een mogelijkheid dit te doen.

In tegenstelling tot de vroegere regeling in de VCRO worden in de nieuwe procedure enkel schriftelijke adviezen en opmerkingen toegelaten tijdens de plenaire vergadering.

De overheid die het planinitiatief heeft genomen kan kiezen (de verplichting vervalt) voor een plenaire vergadering waar alle betrokken adviesinstanties formeel rond de tafel hun standpunten uitbrengen. De plenaire vergadering is dan een alternatief voor een volledig schriftelijke adviesronde. Belangrijk is echter dat deze plenaire vergadering kan functioneren als onderhandelings- en afstemmingsmoment tussen de (gemandateerde) aanwezige partners. Het verplicht vooraf laten formuleren en ondertekenen van een formeel schriftelijk advies gaat conceptueel in tegen deze opzet van gedachtewisseling en het zo nodig vinden van nieuwe oplossingen. Een goed verslag van de vergadering is uiteraard belangrijk.

Het staat de genodigden wel vrij om een schriftelijk advies uit te brengen, zeker in het geval van afwezigheid. De verplichting om een 'schriftelijk' advies of 'schriftelijke' opmerkingen mee te delen tijdens de plenaire vergadering wordt opgeheven.

Zie ook verantwoording bij amendementen nrs. 10 en 12.

■

[4] Ingevoerd met het decreet van 1 juli 2016 tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de planmilieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren door wijziging van diverse decreten (Belgisch Staatsblad van 19 augustus 2016).

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 41

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 41. In artikel 2.3.1 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt tussen de woorden "bevatten de nodige" en het woord "voorschriften" het woord "stedenbouwkundige" ingevoegd;

2° in het eerste lid wordt punt 13° opgeheven;

3° in het tweede lid wordt de zinsnede "en aspecten waarvoor maatregelen vereist zijn met toepassing van artikel 2.2.5, §2" opgeheven;

4° in het derde lid, 3°, worden de woorden "gebouwen en constructies" vervangen door de zinsnede "gebouwen, constructies of publiciteitsinrichtingen";

*5° in het vierde lid worden de woorden "bevatten voorschriften die verband houden met de ruimtelijke ordening en" opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Wat betreft de opheffing van het onderscheid tussen 'stedenbouwkundige voorschriften' en 'voorschriften' kan worden verwezen naar de toelichting bij de wijziging van artikel 1.1.2 VCRO (zie amendement nr. 5).

Wat punt 2° en punt 3° betreft:
Volgens de nieuwe regeling bevat het RUP enerzijds steeds stedenbouwkundige voorschriften en anderzijds in voorkomend geval een overzicht van de instrumenten waarover samen met het RUP een beslissing wordt genomen om maatregelen te nemen die voortvloeien uit het planningsproces, inzonderheid de effectenbeoordelingen, en die de plannende overheid noodzakelijk acht voor de vaststelling van het RUP.

De plannende overheid maakt een 'instrumentenafweging' om te bepalen in welk instrument de effectmilderende maatregelen best worden opgenomen. Dit kan in een stedenbouwkundig voorschrift van het RUP zijn of in een ander instrument, zoals een inrichtingsnota, een grondruilplan, een overeenkomst of een stedenbouwkundige verordening. Het is aan de plannende overheid om uit te maken of bepaalde maatregelen best in het RUP zelf worden geregeld, dan wel of zij de effectmilderende maatregelen opneemt in een verordening of in een ander instrument.

Artikel 2.2.5, § 2, laatste lid, VCRO, zoals vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, dat bepaalt dat alles wat in een verordening kan worden geregeld, ook in een RUP kan worden geregeld, behoudens de zaken uit artikel 2.3.1, eerste lid, 11° en 13° (inzake de begeleidende maatregelen bij een RUP), kan wat betreft punt 13° tot juridische betwistingen leiden. Men zou er uit kunnen afleiden dat maatregelen die het RUP begeleiden in toepassing van artikel 2.2.5, §2, VCRO enkel in een stedenbouwkundige verordening kunnen worden opgenomen, en niet in een RUP. Het was echter nooit de bedoeling van de decreetgever om te bepalen dat 'begeleidende maatregelen' enkel in een verordening zouden kunnen worden vastgelegd. Om juridische betwistingen in dat verband te vermijden wordt de toevoeging van punt 13° in artikel 2.2.5, §2, vijfde lid, VCRO geschrapt.

De artikelen 2.3.1 en 2.2.5 VCRO blijven naast elkaar bestaan. Naast de onderwerpen die volgens artikel 2.3.1 VCRO kunnen worden geregeld met een stedenbouwkundige verordening, kunnen ook de maatregelen bedoeld in artikel 2.2.5 VCRO met een stedenbouwkundige verordening worden geregeld.

Wat punt 4° betreft:
Dit is een herneming van wat reeds in het ontwerp van decreet opgenomen was.

■

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 42

Punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° in paragraaf 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het vierde lid wordt de zin "Het departement geeft bindend advies over de verenigbaarheid met gewestelijke verordeningen." vervangen door de zin "Het departement geeft advies over de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in paragraaf 1/1, tweede lid.";

b) het zesde tot en met het elfde lid worden vervangen door wat volgt:

*"De provinciale stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de provincieraad en het volledige advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening binnen tien dagen na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan het departement.";"***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 17.

■

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 42

Punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° in paragraaf 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Het college van burgemeester en schepenen legt het ontwerp van stedenbouwkundige verordening voor advies voor aan het departement, de deputatie en aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Het departement en de deputatie geven advies over de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in paragraaf 2/1, derde lid.";

b) het achtste tot en met het dertiende lid worden vervangen door wat volgt:

*"De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening binnen tien dagen na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie en het departement.".".***

VERANTWOORDING

Artikel 42 voegt in artikel 2.3.2 VCRO paragraaf 1/1 toe. Deze paragraaf bevat een aantal schorsings- en vernietigingsgronden in het kader van de procedure voor de provinciale stedenbouwkundige verordeningen voor het departement.

De algemene adviesbepaling voor het departement (artikel 2.3.2, §1, vierde lid, VCRO) heeft momenteel enkel betrekking op de verenigbaarheid met de gewestelijke verordeningen. Aangezien het departement naderhand kan schorsen of vernietigen om meer uitgebreide redenen dan de verenigbaarheid met de gewestelijke verordeningen is het aangewezen ook de voorafgaande adviesbevoegdheid uit te breiden.

Tevens wordt het bindend karakter van het advies geschrapt. Aangezien hogere overheden voortaan beschikken over een schorsings- of vernietigingsmogelijkheid, is het niet meer nodig om de adviezen een bindend karakter te geven.

Eenzelfde uitbreiding van adviesbevoegdheid (en schrapping van het bindend karakter) is voorzien in de procedure voor gemeentelijke verordeningen (artikel 2.3.2, §2, zesde lid, VCRO). Met de nieuwe paragraaf 2/1 van artikel 2.3.2 VCRO worden immers dezelfde schorsings- en of vernietigingsgronden ingeschreven ten aanzien van gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. Tevens wordt in artikel 2.3.2, §2, zesde lid, VCRO een adviesbevoegdheid ingeschreven voor de deputatie, aangezien ook de deputatie naderhand kan schorsen.

Gelet op de omvang van artikel 42 en omwille van het behoud van het vervolg van de nummering, worden bovenstaande toevoegingen en wijzigingen toegevoegd aan de punten 1° en 3° van het bestaande artikel 42, met overname van de reeds bestaande bepalingen (hier punt 1°, b), en 3°, b)).

■

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 48

Een punt 2°/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"2°/1 aan punt 12° wordt de volgende zin toegevoegd:

> *"Het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde van een woning tot een maximum van 26 centimeter wordt beschouwd als aanpassingswerken binnen het bestaande bouwvolume.";"*.

VERANTWOORDING

In het kader van de optimalisatie en energie-efficiëntie van ons gebouwenpatrimonium is het aangewezen om bestaande woningen te isoleren. In bepaalde gevallen is isolatie aan de buitenzijde de enige (betaalbare of haalbare) mogelijkheid.

Zo speelt bij de zonevreemde woningen de definitie van 'bouwvolume' een rol (artikel 4.1.1, 2°, VCRO), begrip dat wordt gedefinieerd als het "bruto-bouwvolume met inbegrip van buitenmuren en dak". Dit betekent dat het bouwvolume van een constructie/woning dus moet gerekend worden aan de "buitenzijde" en dat het aanbrengen van isolatie aan de buitenzijde resulteert tot een volumetoename (niettegenstaande het nettovolume ongewijzigd blijft).

De Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) heeft in een arrest van 14 april 2015 geoordeeld dat het aanbrengen van isolatie dient te worden beschouwd als een volume-uitbreiding. De RvVb baseert zich hiervoor op de definitie van 'bouwvolume' in de VCRO.

Om ook de isolatie van zonevreemde woningen toe te laten is bijgevolg een decretale aanpassing nodig die aangeeft dat het aanbrengen van gevelisolatie tot ten hoogste 26 centimeter (cf. het Renovatiepact) niet wordt beschouwd als het uitbreiden van het bouwvolume. Enkel op die manier zullen de zonevreemde woningen in ruimtelijk kwetsbaar gebied en de zonevreemde woningen buiten ruimtelijk kwetsbaar

gebied die omwille van het bestaande volume niet meer kunnen uitbreiden bij verbouwingswerken (die volgens de definitie van 'verbouwen' binnen het bestaande bouwvolume moeten plaatsvinden) toch aan de buitenzijde kunnen isoleren. Bij het herbouwen of uitbreiden van een woning (wat overigens enkel in niet ruimtelijk kwetsbare gebieden kan) zullen de isolatiewerken binnen het (nieuwe) volume (dat beperkt wordt tot 1000 m³) moeten worden voorzien.

■

AMENDEMENT Nr. 19

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 48

Punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° in punt 18°, d), worden punt 1) en 2) vervangen door wat volgt:

"1) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon 65 jaar of ouder is;
2) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon die hulpbehoevend is. Een hulpbehoevende persoon is een persoon met een handicap, een persoon die in aanmerking komt voor een zorgverzekeringstegemoetkoming, een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden of een basisondersteuningsbudget als vermeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet van 24 juni 2016 houdende de Vlaamse sociale bescherming, of een persoon die een behoefte heeft aan ondersteuning om zich in zijn thuismilieu te kunnen handhaven. De kinderen ten laste van de hulpbehoevende persoon worden niet meegerekend bij het bepalen van het maximum van twee personen;"." **.**

VERANTWOORDING

Een aantal personen die hulpbehoevend zijn en in aanmerking komen voor de meldingsplicht van een zorgwoning, hebben eigen kinderen ten laste. Deze personen kunnen geen gebruik maken van deze meldingsplicht, of mogen hun eigen kinderen niet huisvesten in de zorgwoning.

Een voorbeeld hiervan is een gehandicapte moeder die (terug) gaat inwonen bij haar ouders om hulp te krijgen. Ze heeft echter twee kleine kinderen. Daardoor zijn er drie zorgverkrijgers. In dat geval moet een stedenbouwkundige vergunning/omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aangevraagd worden voor het opsplitsen van een woning en kan een melding niet volstaan.

Door de aanpassing in de definitie van zorgwonen kunnen kinderen ten laste van de persoon die hulpbehoevend is, bij de hulpbehoevende persoon blijven inwonen in de zorgwoning, zonder dat er een stedenbouwkundige vergunningsplicht geldt.

■

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 51/1 (nieuw)

Een artikel 51/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 51/1. In titel IV, hoofdstuk II, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° sectie 4, die bestaat uit artikel 4.2.7 tot en met 4.2.13, wordt vervangen door wat volgt:

"Sectie 4. As-built

Art. 4.2.7. De uitvoering van vergunde stedenbouwkundige handelingen betreffende een constructie mag worden gecombineerd met de uitvoering van de volgende stedenbouwkundige handelingen:
1° handelingen die niet zijn onderworpen aan de vergunningsplicht, opgenomen in artikel 4.2.1;
2° handelingen die zijn vrijgesteld van de vergunningsplicht in toepassing van artikel 4.2.3;
3° handelingen die zijn onderworpen aan de meldingsplicht in toepassing van artikel 4.2.2, voor zover deze handelingen beperkt blijven tot handelingen binnen in gebouwen.

Het eerste lid is slechts van toepassing voor zover de handelingen, opgesomd in het eerste lid, niet uitdrukkelijk verboden of beperkt zijn in de vergunning.

In afwijking van het eerste lid kunnen handelingen die het voorwerp uitmaken van provinciale of gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen, opgemaakt met toepassing van artikel 4.2.5 of 4.2.6, niet gecombineerd worden met de uitvoering van vergunde stedenbouwkundige handelingen betreffende een constructie.

De handelingen, vermeld in het eerste lid, worden niet beschouwd als strijdig met de verleende stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen.

Art. 4.2.8. De uitvoering van stedenbouwkundige handelingen wordt beschouwd als beantwoordend aan de verleende vergunning als er geen grotere afwijkingen in maatvoering zijn dan deze die inherent verbonden zijn aan het bouwproces. Deze technische tolerantiemarge wordt het metsershaar genoemd. De toepassing van het metsershaar kan geen afbreuk doen aan burgerlijke rechten.

Art. 4.2.9. Als voor de handelingen de medewerking van een architect is vereist, kan de architect, belast met het toezicht op de uitvoering van de vergunde stedenbouwkundige handelingen, op verzoek van de opdrachtgever, een as-builtattest opstellen waarin hij:
1° in voorkomend geval beschrijft op welke wijze gebruik werd gemaakt van de mogelijkheden, vermeld in artikel 4.2.7;
2° verklaart dat de bepalingen rond het metsershaar, vermeld in artikel 4.2.8, zijn nageleefd.

De architect bezorgt een afschrift van het as-builtattest aan het college van burgemeester en schepenen.

De Vlaamse Regering kan een model van as-builtattest vaststellen.";

2° artikel 4.2.10 tot en met 4.2.13 worden opgeheven.".

VERANTWOORDING

Probleemstelling:

Het as-builtattest wordt als volgt gedefinieerd en begrensd in artikel 4.2.7 VCRO:

"Een as-builtattest is een attest waarin wordt verklaard dat handelingen betreffende een constructie of een gebouwencomplex niet of slechts marginaal afwijken van de plannen die het voorwerp uitmaken van de omgevingsvergunning of de melding.

Van marginale afwijkingen is slechts sprake wanneer deze niet op kennelijke wijze afbreuk doen aan volgende uit de vergunde of aangemelde plannen blijkende aangelegenheden:
1° de maatverhoudingen en vlakverdelingen van de constructie of het gebouwencomplex;
2° het karakter van de constructie of het gebouwencomplex, zoals dat gevormd wordt door middel van materiaalkeuze, textuur, kleur en licht;
3° het voorziene gebruik van de constructie of het gebouwencomplex.

In een as-builtattest kunnen geen afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Artikel 4.4.1 is niet van toepassing.".

Het as-builtattest, zoals momenteel opgenomen in de VCRO, vertoont een aantal problemen, die een inwerkingtreding belemmeren.

a) Aanzienlijke bijkomende werklast voor de gemeenten

Gemeenten nemen drie opeenvolgende stedenbouwkundige beslissingen in functie van hetzelfde bouwproject:
– de beslissing tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen;
– het formuleren van een advies met betrekking tot voorgenomen of reeds gerealiseerde marginale afwijkingen en;
– de beslissing tot validering.

b) De onzekerheid dat afwijkingen 'marginaal' zijn

Het uitvoeren van een als 'marginale afwijking' gedefinieerde handeling is steeds afhankelijk van een beoordeling van de bevoegde overheid. Deze heeft bij het beoordelen een zekere appreciatiebevoegdheid.

Met 'marginale afwijkingen' worden andere handelingen bedoeld dan de vrijgestelde en meldingsplichtige handelingen. Deze handelingen, die de vergunningsplichtige marginale handelingen kunnen worden genoemd, zijn verder onder te verdelen in twee grote groepen, met name:
– de louter technische afwijkingen die bij de uitvoering van elk bouwproject voorkomen (het fameuze 'metsershaar'), en;
– de meer ingrijpende en doelbewust doorgevoerde afwijkingen.

Het 'metsershaar', dit is de foutenmarge van enkele centimeters (bij metselwerk vaak bepaald op een halve steen of 10 cm) is een reëel probleem. Het ontbreken van een tolerantiemarge binnen de huidige regelgeving maakt immers dat quasi geen enkel bouwwerk een exacte kopie van de vergunde plannen is, of nog, dat elk bouwwerk strikt gezien voorwerp uitmaakt van een bouwmisdrijf. Dit duidt op een systeemfout, waarbij het theoretisch kader onvoldoende is afgestemd op de werkelijkheid van een bouwwerf.

Het huidige as-builtattest, zoals nu door de VCRO geconcipieerd, vormt in essentie een alternatief regularisatiespoor voor bouwmisdrijven die tijdens de bouw werden begaan. Deze techniek is niet geschikt als algemene oplossing voor meer flexibiliteit tijdens het bouwproces. Zij dwingt de burger immers een bouwmisdrijf te plegen, terwijl regularisatie van de afwijking afhankelijk blijft van een latere bestuurshandeling en dus onzeker is.

c) Bijkomende werklast voor de RvVb

Als bestuurshandeling staat annulatieberoep tegen een validatiebeslissing open voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (artikel 4.8.2, 2°, VCRO).

Oplossing:

a) Combinatie van vergunde plannen met van vergunning vrijgestelde handelingen

De bevoegde overheid kan de uitvoering van vrijgestelde handelingen niet beletten wanneer de constructie reeds gerealiseerd zou zijn zoals vergund. Het is dan ook absurd om te eisen dat de constructie eerst zoals voorzien wordt opgericht om vervolgens te worden aangepast.

Met dit amendement wordt dan ook de mogelijkheid verankerd om vergunde bouwplannen aan te vullen met en aan te passen op grond van met van vergunning vrijgestelde werken.

Bedoelde combinatie is beperkt tot vrijgestelde handelingen die zijn opgenomen in het vrijstellingsbesluit van 16 juli 2010. De combinatie is uiteraard enkel mogelijk als voldaan is aan de in dit besluit gestelde voorwaarden. Bovendien kan zij nooit tot gevolg hebben dat in de vergunning uitdrukkelijk opgenomen voorwaarden niet worden nageleefd. De toelating tot het oprichten (en dus het bestaansrecht) van de constructie op zich is en blijft immers verbonden met de naleving van deze voorwaarden.

b) Combinatie van vergunde plannen met bepaalde meldingsplichtige handelingen

In de praktijk werd tot nu toe ook aangenomen dat de vergunde plannen kunnen worden 'gecombineerd' met meldingsplichtige werken. De overheid kon meldingsplichtige werken (die correct werden gemeld) immers niet beletten wanneer het gebouw reeds gerealiseerd zou zijn.

Het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning voorzien echter in een aanzienlijke wijziging van het meldingssysteem.

De overheid moet sindsdien nagaan of de gemelde handelingen meldingsplichtig en niet verboden zijn. Is dat het geval, dan neemt ze akte van de melding. Ze kan ook voorwaarden aan de melding verbinden.

Omdat deze voorwaarden stedenbouwkundig van aard kunnen zijn, is er een probleem: een meldingsplichtige handeling is geen absoluut 'recht', maar wordt onderworpen aan een beoordeling door de overheid (ook al gelden er decretale grenzen bij deze beoordeling).

Bij dit systeem is een 'regularisatie', verleend door een as-builtattest dat niet wordt gevalideerd of waaraan geen voorwaarden kunnen worden gekoppeld, niet wenselijk. Anders zouden we een ongelijke behandeling krijgen tussen enerzijds de meldingsplichtige handelingen die effectief gemeld worden (en waaraan wel voorwaarden kunnen worden verbonden) en anderzijds de in een as-builtattest vervatte meldingsplichtige handelingen (waarbij de overheid dus niet in de mogelijkheid was om desgevallend voorwaarden te verbinden).

Daarentegen is het wel wenselijk dat sommige meldingsplichtige handelingen afgedekt worden door een as-builtattest. Het gaat in het bijzonder om binnenverbouwingswerken die betrekking hebben op de stabiliteit en die onder bepaalde voorwaarden meldingsplichtig zijn. Hier gebeuren tijdens het bouwproces vaak kleine wijzigingen zonder stedenbouwkundige impact aan (een paar tientallen centimeters opschuiven van dragende binnenmuren bijvoorbeeld). Aan andere meldingsplichtige handelingen zullen vermoedelijk sneller voorwaarden gekoppeld worden, bijvoorbeeld het oprichten van een gebouw met de functie industrie en bedrijvigheid dat in relatie staat tot de bestaande industrie en bedrijvigheid binnen de grenzen van een zeehaven.

Een combinatie met stedenbouwkundige handelingen die door een gemeentelijke of provinciale verordening vergunningsplichtig of meldingsplichtig zijn gemaakt, is niet toegelaten.

Een combinatie met zorgwonen is ook niet toegelaten. Daarvoor blijft steeds een melding nodig.

c) Erkenning van het fenomeen van het metsershaar

Zoals reeds aangehaald komen er bij de uitvoering van elk bouwproject louter technische afwijkingen voor (het fameuze 'metsershaar').

De afwijkingen in maatvoering die inherent verbonden zijn aan het bouwproces zijn, zullen voortaan beschouwd worden als beantwoordend aan de verleende vergunning.

Zoals de stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning zelf, kunnen ook de tolerantiemarges per evidentie nooit afbreuk doen aan burgerlijke rechten. Deze marges kunnen onder geen beding worden ingeroepen om bijvoorbeeld de inname van 2 cm van het eigendom van de buurman te vergoelijken.

d) Het as-builtattest als optelsom

Het as-builtattest wordt beperkt tot een louter technische beoordeling van de legaliteit van het gerealiseerde bouwproject. De legaliteit wordt een 'optelsom' van:
1° de stedenbouwkundige vergunning;
2° de decretale tolerantiemarges (metsershaar);
3° de tijdens het bouwproces uitgevoerde niet-vergunningsplichtige handelingen;
4° de tijdens het bouwproces uitgevoerde vrijgestelde handelingen;
5° de tijdens het bouwproces uitgevoerde meldingsplichtige handelingen binnen in gebouwen.

De architect kan facultatief een verklaring opstellen (as-builtattest) dat bevestigt dat aan de decretale vereisten is voldaan.

e) Het schrappen van de validatiebeslissing en annulatieberoep

De architect kan het as-builtattest – als loutere bevestiging van de legaliteit van de uitgevoerde werken – afleveren zonder dat er nog nood bestaat aan een valideringsbeslissing. Het is immers de loutere oplossing van een technisch vraagstuk, zonder vergunningverlenende of regulariserende aspecten.

Het schrappen van de valideringsbeslissing impliceert meteen dat het annulatieberoep bij de RvVb overbodig wordt (bij gebreke aan rechtsgevolgen van het as-builtattest). Deze bevoegdheid wordt dan ook opgeheven (zie de aan artikel 4.8.2 VCRO voorgestelde wijziging).

f) De controlerende architect als attesterende instantie

Vanuit de taakstelling van de (controlerende) architect lijkt de keuze voor deze laatste als 'attesterende persoon' voor de hand te liggen. De controlerende architect dient immers reeds te waken over het naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen tijdens het bouwproces. In essentie vormt het as-builtattest dan ook de schriftelijke bevestiging van de architect dat zijn richtlijnen tijdens het bouwproces werden nageleefd.

De (nationale) wetgever van 20 februari 1939 stelde een groot vertrouwen in de architect, in die mate dat hem een (door de strafwet gehandhaafde) monopoliepositie werd verleend. Er is geen enkele reden om dit vertrouwen op gewestelijk niveau op te zeggen of te nuanceren, door de controle van de architect te 'doubleren' met een controle door een andere private persoon of instantie. Dit zou immers in de feiten (mede) neerkomen op een controle op de controle van de architect, en de positie van deze laatste ten aanzien van de andere bij het bouwproces betrokken actoren verder ondergraven.

Bovendien kan niet worden betwist dat de synergiewinsten, die manifest aanwezig zijn wanneer de controlerende architect de mogelijkheid krijgt het as-builtattest af te leveren, niet voorhanden zullen zijn wanneer geopteerd wordt voor een andere persoon of instantie.

De architect bezorgt ter informatie een kopie van het attest aan de gemeente. De gemeente vermeldt in het vergunningenregister het bestaan van het attest (zie wijziging bij amendement aan artikel 5.1.2 VCRO). Dit houdt geen inhoudelijke beoordeling van de correctheid van het attest in.

g) Gemeentelijke autonomie

De regeling interfereert ook niet met de mogelijkheid voor provincies en gemeenten om via een provinciale respectievelijk gemeentelijke stedenbouwkundige verordening een vergunningsplicht in te voeren voor meldingsplichtige handelingen, dan wel om een meldingsplicht in te voeren voor vrijgestelde handelingen.

Deze handelingen vallen buiten het toepassingsgebied van de regeling. Een combinatie met stedenbouwkundige handelingen die door een gemeentelijke of provinciale verordening vergunnings- of meldingsplichtig zijn gemaakt, is immers niet toegelaten.

■

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 57

Punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De volgende handelingen worden niet beschouwd als afwijkend van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften, tenzij die voorschriften deze handelingen uitdrukkelijk verbieden:
1° de plaatsing van fotovoltaïsche zonnepanelen of zonneboilers geïntegreerd in het dakvlak;
2° de creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°;
*3° het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde van een woning met een dikte van ten hoogste 26 centimeter.".".***

VERANTWOORDING

In het kader van de optimalisatie en energie-efficiëntie van ons gebouwenpatrimonium is het aangewezen om bestaande woningen te isoleren. In bepaalde gevallen is isolatie aan de buitenzijde de enige (betaalbare of haalbare) mogelijkheid.

Specifieke stedenbouwkundige voorschriften van verkavelingen of bpa's kunnen het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde evenwel verhinderen. We denken hierbij bijvoorbeeld aan de voorschriften betreffende een minimale zijdelingse bouwvrije strook of een maximale bouwdiepte, waardoor het aanbrengen van gevelisolatie tegen de zijgevels of achtergevel niet mogelijk is.

Naar analogie met de zonnepanelen (huidig artikel 4.4.1, §2, VCRO) en de creatie van een zorgwoning (reeds opgenomen in het voorontwerp van huidig wijzigingsdecreet) wordt ook het aanbrengen van gevelisolatie aan de buitenzijde van een woning tot ten hoogste 26 centimeter beschouwd als niet strijdig met stedenbouwkundige en verkavelingsvoorschriften, tenzij uiteraard een uitdrukkelijk verbod is opgenomen.

■

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/1 (nieuw)

Een artikel 60/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/1. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 7/2. Stallen voor weidedieren".".

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 23.

■

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/2 (nieuw)

Een artikel 60/2 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/2. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 7/2, ingevoegd bij artikel 60/1, een artikel 4.4.8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8/2. §1. In gebieden met een gebiedsaanduiding die tot de categorie 'landbouw' behoren, kan, voor zover er geen bestaande stallingsmogelijkheden zijn, een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen worden afgegeven voor het oprichten van één stal voor weidedieren die geen betrekking heeft op een effectief beroepslandbouwbedrijf, als voldaan is aan alle hiernavolgende voorwaarden:

1° de stal wordt volledig opgericht binnen een straal van vijftig meter van een hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte residentiële woning of bedrijfswoning;

2° de stal heeft een maximale kroonlijsthoogte van 3,5 meter;

3° de stal heeft een maximale vloeroppervlakte van 120 vierkante meter per hectare graasland, met een absoluut maximum van 200 vierkante meter.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de landschappelijke inpasbaarheid in het gebied.

Gebieden met bestemmingsvoorschriften van een plan van aanleg die overeenkomstig artikel 7.4.13. werden geconcordeerd naar de categorie met de gebiedsaanduiding 'landbouw' worden voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met gebieden met een gebiedsaanduiding die behoren tot de categorie 'landbouw'.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt niet in de volgende gebieden:

1° ruimtelijk kwetsbaar gebied;

2° gebieden aangewezen op de plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen als:

a) bouwvrij agrarisch gebied;

b) agrarisch gebied met overdruk natuurverweving.

§2. De omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor het oprichten van een stal voor weidedieren, verleend met toepassing van paragraaf 1, vervalt van rechtswege naast de gevallen, vermeld in artikel 99 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, als gedurende een periode van vijf opeenvolgende jaren geen weidedieren worden gehouden op het perceel of de percelen waarop de vergunning betrekking heeft.

Na het verval van de vergunning, vermeld in het eerste lid, moet de stal voor weidedieren binnen zes maanden worden afgebroken.

*§3. De Vlaamse Regering kan nadere regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel."."***.**

VERANTWOORDING

In verschillende arresten hebben zowel de Raad van State (RvS) als de RvVb geoordeeld dat het houden van paarden voor hobbydoeleinden strijdig is met de bestemming 'agrarisch gebied'[5].

Nieuwe stallen voor het houden van paarden of andere weidedieren die niet in functie staan van effectieve beroepslandbouw zijn bijgevolg onvergunbaar in agrarisch gebied in de ruime zin.

In het vrijstellingsbesluit[6] zijn een aantal mogelijkheden voorzien voor het houden van hobbydieren (artikel 2.1, 11°, inzake bijgebouwen bij woningen en artikel 5.1, 3°, inzake het plaatsen van schuilhokken voor weidedieren).

Op grond van het besluit inzake zonevreemde functiewijzigingen[7] (artikel 9) is het mogelijk om het bestaand agrarisch patrimonium te hergebruiken voor het houden van paarden.

Deze mogelijkheden komen evenwel onvoldoende tegemoet aan de vraag vanuit onder meer de niet-professionele paardenhouderij om dieren te kunnen stallen in agrarisch gebied.

Daarom wordt het mogelijk gemaakt om in agrarisch gebied, zowel volgens de plannen van aanleg als volgens de ruimtelijke uitvoeringsplannen, één stal voor weidedieren te vergunnen die niet in functie staat van beroepslandbouw per hoofdzakelijk vergunde residentiële woning of bedrijfswoning, dit evenwel slechts voor zover er geen bestaande stallingsmogelijkheden zijn. Een vergunning voor het oprichten van een hobbystal kan bijgevolg enkel worden afgeleverd indien er geen bestaande stallen of andere constructies zijn die kunnen worden aangepast, omgebouwd of uitgebreid tot hobbystal.

Uit de aanvraag moet blijken dat de aanvrager effectief weidedieren houdt of zal houden en dat hij voldoende graasweiden in eigendom, in pacht of in gebruik heeft in verhouding tot het aantal dieren waarvoor een stal wordt voorzien. De stal kan uitsluitend gebruikt worden voor het verblijf van weidedieren eventueel in combinatie met een beperkte bergruimte in functie van dit verblijf (hooi, voeder enzovoort).

Om onaanvaardbare bijkomende druk op het ruimtelijk functioneren van de beroepslandbouw en verdere versnippering en zuivere residentialisering van de open ruimte te vermijden, worden een aantal voorwaarden opgelegd waaraan een stal moet voldoen:
1° de stal moet in de onmiddellijke nabijheid van een hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woning worden opgericht;
2° de kroonlijsthoogte van de stal mag maximaal 3,5 meter bedragen;
3° er wordt een maximumoppervlakte opgelegd van 120 m² per hectare graasland, met een absoluut maximum van 200 m². De omvang van de stal moet in verhouding staan tot de aard en het aantal weidedieren waarvoor de stal bestemd is en de noodzaak tot de stal. Het (niet-bindend) advies van het Departement Landbouw en Visserij kan hierbij als richtsnoer gelden.

Enkele richtinggevende cijfers en gegevens:
met betrekking tot grote weidedieren, zoals paarden en runderen:
– dergelijke weidedieren moeten ter plaatse of in de onmiddellijke omgeving van de stalling over voldoende graasweide beschikken;
  Richtnorm: 1000 à 2500 m² per dier, met een maximum van 4 grote weidedieren per hectare;
– afhankelijk van de (schoft)hoogte van het dier, 10 à 15 m² stallingsoppervlakte per weidedier;
– 5 à 15 m² voederberging (stro + hooi) per dier;
Met betrekking tot kleinere weidedieren, zoals schapen en geiten:
– dergelijke weidedieren moeten ter plaatse of in de onmiddellijke omgeving van de stalling over voldoende graasweide beschikken;
  Richtnorm: 250 à 500 m² per dier, met een maximum van 20 weidedieren per hectare;
– circa 2 m² stallingsoppervlakte per weidedier;
– een kleine voederberging (stro + hooi) per stal.

Het voldoen aan de vermelde voorwaarden geeft geen absoluut recht op het verkrijgen van een vergunning. De toetsing aan de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, VCRO geldt onverkort en bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de landschappelijke inpasbaarheid in het gebied.

[5] Zie RvS, nr. 211.029, 4 februari 2011 en RvVb, nr. A/2014/0489, 15 juli 2014.
[6] Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is.
[7] Besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2003 tot vaststelling van de lijst van toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen.

Bovendien wordt de mogelijkheid om een stal op te richten uitgesloten in bepaalde bestemmingen waarbinnen een verdere verspreiding van bebouwing ruimtelijk niet wenselijk is. Voor aanvragen voor stallen die opgericht zouden worden in specifieke gebieden waar een bijkomende bescherming geldt[8], moet de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling een afweging maken op grond van de adviezen van de daartoe bevoegde instanties.

Er wordt ook, naast de 'algemene' vervalgronden opgenomen in artikel 99 van het Omgevingsvergunningsdecreet, in een specifieke vervalregeling voorzien. De omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen die worden afgegeven voor het oprichten van een stal voor hobbylandbouw vervallen als er gedurende vijf opeenvolgende jaren geen weidedieren worden gehouden op het perceel of de percelen waarop de stal staat.

Bijkomend wordt bepaald dat de aldus vergunde stal binnen de zes maanden na het verval van de vergunning afgebroken moet worden. Op deze manier wordt gegarandeerd dat gebieden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de landbouw, terug gebruikt kunnen worden voor professionele landbouw in geval van langdurige onbruik door de hobbylandbouwer.

■

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/3 (nieuw)

Een artikel 60/3 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/3. In titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 7/3 ingevoegd, die luidt als volgt:

*"Onderafdeling 7/3. Handelingen in ontginningsgebieden"."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 25.

■

[8] Onder meer speciale beschermingszones, Habitatrichtlijngebieden, effectief overstromingsgevoelige gebieden, beschermde landschappen, stads- en dorpsgezichten enzovoort.

AMENDEMENT Nr. 25

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/4 (nieuw)

Een artikel 60/4 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/4. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 7/3, ingevoegd bij artikel 60/3, een artikel 4.4.8/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.8/3. In de op de gewestplannen aangewezen ontginningsgebieden en de gebieden die vallen onder de subcategorie van gebiedsaanduiding 'gebied voor de winning van oppervlaktedelfstoffen' zijn naast de ontginning van primaire grondstoffen ook volgende handelingen toegelaten, met inbegrip van de daartoe benodigde wegneembare constructies, voor zover de eventuele nabestemming van het gebied niet in het gedrang gebracht wordt:
1° de mechanische bewerking van de ontgonnen delfstoffen;
*2° de verrijking van de ontgonnen delfstoffen door menging met afbraakstoffen in het kader van een duurzame materialenkringloop in de zin van artikel 3, 22°, van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.".".***.**

VERANTWOORDING

Het Vlaamse beleid inzake het beheer van de oppervlaktedelfstoffen heeft als basisdoelstelling om op een duurzame wijze te voorzien in de oppervlaktedelfstoffen die nodig zijn om aan de huidige en toekomstige maatschappelijke behoefte aan materialen te voldoen. Het Tweede Algemeen Oppervlaktedelfstoffenplan (2014) stelt in dit kader: "Het Vlaamse beleid streeft ernaar om de beschikbare voorraden primaire delfstoffen op een duurzame manier te beheren. Dit houdt in dat oppervlaktedelfstoffen zuinig, doelmatig en optimaal moeten worden aangewend en dat het gebruik van volwaardige alternatieven wordt aangemoedigd. Dit laatste is bovendien van belang in het kader van het duurzaam materialenbeheer, waarbij gestreefd wordt naar gesloten materiaalkringlopen. Door maximaal gebruik van alternatieve materialen wordt de behoefte aan primaire delfstoffen immers ingeperkt, wordt niet meer ontgonnen dan noodzakelijk en zullen in de toekomst nog voldoende grondstoffen voorhanden zijn.". Dat streven naar duurzame materiaalkringlopen vormt de basis van het Materialendecreet van 23 december 2011.

Door een restrictieve lezing van het koninklijk besluit betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zou men kunnen oordelen dat deze gebieden uitsluitend bestemd zijn voor de ontginning van de primaire grondstoffen.

Ontginningsactiviteiten moeten vandaag echter ook vertrekken vanuit een duurzame ontwikkeling. In de typevoorschriften voor gewestelijke RUP's is – naast de ontginning – reeds sprake van andere toegelaten handelingen die nodig of nuttig zijn voor het mechanisch behandelen van deze delfstoffen. Hieronder wordt volgens de toelichting bij dit besluit onder meer verstaan: zeven, mengen, breken enzovoort. Verwerking van de delfstoffen blijft uitgesloten (bijvoorbeeld een betoncentrale). In de gewestplanbestemmingen voor ontginningsgebieden en de gebieden die vallen onder de subcategorie van gebiedsaanduiding 'gebied voor de winning van oppervlaktedelfstoffen' is dit evenwel niet mogelijk.

Met dit voorstel wordt het mogelijk om ook in die gebieden, aangegeven op de plannen van aanleg, naast de ontginning van de primaire grondstoffen ook over te gaan tot mechanische bewerking van de ontgonnen delfstoffen. Tijdelijke infrastructuur voor de ontginningsactiviteit en de mechanische behandeling van de ontgonnen delfstoffen is toegelaten. Die constructies dienen na ontginning te worden verwijderd.

In het kader van een duurzame materialenkringloop wordt ook de mogelijkheid geboden om deze handelingen te combineren met de verrijking van de ontgonnen delfstoffen door menging met afbraakstoffen (bijvoorbeeld het aanmaken van granulaten bestaande uit ter plaatse gewonnen delfstoffen en gerecycleerd bouw- en sloopafval). Machines, materialen en materieel die daartoe vereist zijn (bijvoorbeeld een breekinstallatie, een zeefinstallatie enzovoort) zijn inherent met dergelijke materialenkringloop verbonden. De ontginning moet de hoofdactiviteit blijven, het verrijken van de delfstof is een nevenactiviteit.

Het ontworpen artikel biedt voldoende garanties om ervoor te zorgen dat er een voldoende link is met de ontginningsactiviteit. Het is immers niet de bedoeling om in het gebied louter afbraakstoffen te gaan verwerken, ongeacht de ontginning ter plaatse. Eventuele constructies kunnen enkel een tijdelijk karakter vertonen. Permanente constructies zijn niet toelaatbaar vanuit het algemeen beginsel dat de nabestemming gevrijwaard moet blijven.

■

AMENDEMENT Nr. 26

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/5 (nieuw)

Een artikel 60/5 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/5. Aan titel IV, hoofdstuk IV, afdeling 1, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 11 mei 2012, wordt een onderafdeling 9 toegevoegd, die luidt als volgt:

*"Onderafdeling 9. Handelingen sorterend onder voorschriften van een bijzonder plan van aanleg dat ouder is dan vijftien jaar".***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 27.

■

AMENDEMENT Nr. 27

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 60/6 (nieuw)

Een artikel 60/6 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 60/6. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 9, toegevoegd bij artikel 60/5, een artikel 4.4.9/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.4.9/1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een omgevingsvergunning afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van een bijzonder plan van aanleg, voor zover dit plan ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

Afwijkingen kunnen niet toegestaan worden voor wat betreft wegenis, openbaar groen en erfgoedwaarden.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan slechts worden toegepast voor stedenbouwkundige voorschriften van bijzondere plannen van aanleg die een aanvulling vormen op:

1° de volgende gebiedsaanduidingen, vermeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen:

a) woongebieden, met uitzondering van woonparken;

b) industriegebieden in de ruime zin;

c) dienstverleningsgebieden;
d) gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen;

2° de volgende aanvullende voorschriften van het gewestplan:
a) gebieden voor service-residentie;
b) kantoor- en dienstenzones;
c) gebieden voor handelsbeursactiviteiten en grootschalige activiteiten;
d) lokale en regionale bedrijventerreinen;
e) luchthavengebonden bedrijventerreinen;
f) gebieden voor luchthavengerelateerde kantoren en diensten;
g) businessparken;
h) teleport;
i) gebieden voor hoofdkwartierfunctie;
j) gebieden hoofdzakelijk bestemd voor de vestiging van grootwinkelbedrijven;
k) zones voor kleinhandel en kleine en middelgrote ondernemingen;
l) kleinhandelszones;
m) zones van handelsvestigingen;
n) gebieden voor zeehaven- en watergebonden bedrijven;
o) zeehavengebieden;
p) gebieden voor watergebonden bedrijven;
q) transportzones;
r) regionale gemengde zones voor diensten en handel;
s) research-, universiteits- en wetenschapsparken;
t) bedrijfsgebied met stedelijk karakter;
u) gemengde woon- en industriegebieden;
v) gemengde gemeenschapsvoorzienings- en dienstverleningsgebied;
w) stedelijke ontwikkelingsgebieden;
x) gebieden voor duurzame stedelijke ontwikkeling;
y) gebieden voor kernontwikkeling.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het eerste lid, kan niet worden toegepast voor bijzondere plannen van aanleg die voorzien in stedenbouwkundige voorschriften voor agrarisch gebied, ruimtelijk kwetsbaar gebied of recreatiegebied in afwijking van het gewestplan of voor gebieden die in uitvoering van artikel 5.6.8 van deze codex aangeduid zijn als watergevoelig openruimtegebied.

*Elke aanvraag tot afwijking overeenkomstig het eerste lid, wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek.”.”***.**

VERANTWOORDING

In bepaalde gevallen kan afgeweken worden van stedenbouwkundige voorschriften van bijzondere plannen van aanleg (BPA’s) ouder dan vijftien jaar.

Dit amendement voorziet in de mogelijkheid voor het vergunningverlenende bestuursorgaan om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften van verouderde, aanvullende BPA’s.

Doelstelling en algemene toelichting:

Voor dit amendement geldt een gelijkaardige verantwoording als voor de regeling omtrent afwijkingen van verkavelingsvoorschriften van verkavelingsvergunningen ouder dan vijftien jaar. Artikel 53, 1° en 2°, van het ontwerp van decreet beoogt in dat kader reeds een wijziging aan paragraaf 1 van artikel 4.3.1 VCRO door te voeren.

Naar analogie met de verkavelingsvoorschriften wordt deze regeling doorgetrokken naar voorschriften van BPA’s ouder dan vijftien jaar. In de praktijk stelt men immers vast dat heel wat voorschriften van verkavelingen en bijzondere plannen van aanleg vergelijkbare vereisten bevatten.

Eerder oordeelde de RvS reeds dat de bindende en verordenende kracht van plannen van aanleg impliceert dat het vergunningverlenende bestuur deze moet respecteren, ook wanneer zij van oordeel is dat een bepaalde planbestemming "irrealistisch", "zeer onlogisch", "eigenaardig" of "onrealistisch" is. Volgens de RvS komt het aan het bevoegde bestuur dan ook toe, indien zij een plan van aanleg met één of meerdere van bovenstaande adjectieven meent te moeten bestempelen, de geëigende procedures tot herziening, die aan alle betrokken partijen de nodige waarborgen bieden, te volgen in plaats van eigenmachtig het plan naast zich neer te leggen.

Gelet op de urgentie om het ruimtelijk rendement te verhogen en zodoende de druk op de open ruimte te verminderen, dringt een snelle oplossing zich op. Het doorlopen van kostelijke en langdurige herzieningsprocedures van BPA's die meer dan vijftien jaar oud zijn, biedt daarom geen passende oplossing. Bovendien zou een systematische herziening van de voorschriften van de BPA's van aanleg niet noodzakelijk tegemoet komen aan de beoogde doelstelling: het is niet de wens van de decreetgever dat al die plannen van aanleg zouden verdwijnen. Eigenaars van percelen gelegen binnen de betrokken BPA's kunnen nog steeds genieten van het statuut en de rechtszekerheid die van die plannen uitgaan. Er wordt alleen een bijkomende afwijkingsmogelijkheid geboden. Overigens zijn het vooral de gemeenten die bevoegd zijn om de bestaande BPA's te wijzigen. Dit zou bijgevolg een uniforme en snelle realisatie van de verhoging van het ruimtelijk rendement bemoeilijken.

Dit amendement past in het beleid omtrent een verdere verhoging van het ruimtelijk rendement van de bestaande bebouwde ruimte en de zoektocht naar ruimte voor wonen en daarbij aansluitende functies via verdichting, renovatie en hergebruik. Deze mogelijkheid sluit aldus aan bij de invoeging van het criterium van 'verhoging van het ruimtelijk rendement' dat artikel 53, 3°, van het ontwerp van decreet in de VCRO invoegt door een wijziging van artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2°, b), VCRO.

Om het ruimtebeslag te verminderen, wenst de Vlaamse decreetgever verdichting van de bestaande bebouwde of stedelijke ruimte te bevorderen.

Via verdichting, renovatie en hergebruik binnen bestaande gebieden met 'harde' functies, wordt de druk op gebieden met 'zachte' functies verminderd.

De voorgestelde vereenvoudiging is ook dienstig voor ingrepen die indifferent zijn met betrekking tot ruimtelijk rendement. Zo kan gedacht worden aan het afwijken van verouderde esthetische of materiaalkeuzes.

Dit betekent echter niet dat de betrokken stedenbouwkundige voorschriften van bijzondere plannen van aanleg, ouder dan vijftien jaar, 'verdwijnen'. Ze bestaan nog steeds en wie zich eraan houdt, zal dan ook nog steeds een beroep kunnen doen op de inhoud ervan.

Om te berekenen of een BPA al dan niet vijftien jaar oud is, geldt de datum van inwerkingtreding van het betreffende BPA.

De BPA's die ouder dan vijftien jaar zijn, blijven bestaan. Zij kunnen nog steeds dienen als grond voor vergunningen. Het moet evenwel mogelijk worden om terug te grijpen naar de gewestplanbestemming die eraan voorafging. Zo kan bijvoorbeeld een gewestplan met daarin opgenomen de bestemming 'woongebied' meer ruimte bieden voor verdichting en verhoging van het ruimtelijk rendement dan een BPA dat deze bestemming nader verfijnt, vaak op basis van inmiddels voorbijgestreefde voorschriften.

Om een verdichting op locaties met bestaande 'harde' bestemmingen te faciliteren, is in de afwijkingsmogelijkheid enkel voorzien waar er een onderliggende 'harde' gewestbestemming geldt.

Bovendien is de afwijkingsmogelijkheid beperkt tot bijzondere plannen van aanleg die aanvullend zijn. Afwijkende BPA's worden uitgesloten van het toepassingsgebied. Aldus wordt vermeden dat BPA's die een harde gewestplanbestemming omzetten in een zachte bestemming, buiten werking worden gesteld.

De gewestplanvoorschriften waarop de afwijkingsregel van toepassing is, zijn limitatief opgesomd.

De afwijkingsregel heeft vooreerst betrekking op een aantal harde stedenbouwkundige voorschriften die opgenomen zijn in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (bijvoorbeeld 'industriegebied', 'dienstverleningsgebied' en 'woongebied').

Bovendien is de afwijkingsregel ook van toepassing op een aantal aanvullende harde gewestplanvoorschriften (bijvoorbeeld teleport of gebieden voor hoofdkwartierfunctie).

De harde gewestplanbestemming 'woonpark' werd daarentegen niet opgenomen omdat zij specifieke voorschriften bevat die zich lenen tot aanvullende voorschriften van BPA's die vanuit buffering of landschappelijke inpassing wenselijk kunnen zijn.

Uiteraard zijn de zachte gewestplanvoorschriften van het toepassingsgebied van de nieuwe afwijkingsregeling uitgesloten.

Geen onbeperkte afwijkingsmogelijkheid

Algemeen

Het betreft een afwijking met een beperkte impact. Het is immers een afwijkingsregeling die strikt geïnterpreteerd moet worden.

Bovendien geeft het op geen enkel ogenblik een recht op afwijking. Het is slechts een mogelijkheid voor het vergunningverlenende bestuursorgaan.

Openbare wegenis, openbaar groen en erfgoedwaarden

De aanduiding van de openbare wegenis en het openbaar groen op BPA's wordt, net zoals bij verkavelingsvergunningen, als een essentieel ordeningselement beschouwd. Van voorschriften inzake erfgoedwaarden kan evenmin worden afgeweken, vermits deze als essentieel worden beschouwd voor de bescherming van de esthetiek van bestaand onroerend erfgoed. Hier kan dan ook niet van worden afgeweken via de voorgestelde afwijkingsregeling voor stedenbouwkundige voorschriften bij BPA's die ouder zijn dan vijftien jaar.

Een bestemmingswijziging is vereist, wil men iets aan de openbare wegenis of het openbaar groen van het plangebied wijzigen.

Alleen voor BPA's met stedenbouwkundige voorschriften voor harde bestemmingen ter aanvulling/verfijning van het onderliggende gewestplan

Evenmin kan de afwijkingsmogelijkheid toepassing vinden voor BPA's die in een afwijkende bestemming van het onderliggende gewestplan voorzien.

Een BPA dat zowel in toegelaten als in verboden bestemmingen voorziet die in het gewestplan kunnen worden ingepast, houdt geen afwijking van het gewestplan in[9].

Aldus doet de nieuwe regeling geen afbreuk aan de verordenende kracht van de voorschriften van BPA's die afwijken van de onderliggende gewestplanbestemming. Harde gewestplanbestemmingen die door een afwijkend BPA naar een zachte bestemming zijn omgezet, kunnen dus niet buitenspel worden gezet. Voorheen geldende, maar vervangen 'harde' bestemmingen herleven met deze bepaling niet. De bestemming die in dergelijke afwijkende BPA's opgenomen is, blijft onverkort gelden.

Het verschil tussen een afwijkend en aanvullend BPA vindt grondslag in het toenmalige artikel 14, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996.

Op grond van dit artikel was voorzien dat wanneer een gewestplan bestaat, het BPA zich richt naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, het BPA ze aanvult, en het er desnoods van kan afwijken.

Zo hoeft een BPA dat over de ordening van woongebied beslist, het gebied niet uitsluitend te bestemmen voor wonen.

Als het BPA ruimte biedt voor andere functies dan de functie wonen, mogen deze functies, opdat geen sprake zou zijn van een afwijking van de gewestplanbestemming, niet een dergelijke omvang aannemen dat zij het verwezenlijken van de hoofdbestemming uitsluiten[10].

De verruimde afwijkingsmogelijkheid mag niet leiden tot ruimtelijke wanordening.

Vooreerst vallen de BPA's die in afwijking van harde bestemmingen van het gewestplan, in zachte bestemmingen voorzien, buiten het toepassingsgebied van de regeling.

Het vergunningverlenende bestuur blijft voorts in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, rekening houdend met de verruimde toetsingscriteria van paragraaf 2 van artikel 4.3.1 VCRO (met inlassing van het criterium van het 'ruimtelijk rendement': zie artikel 53, 3°, van het ontwerp van decreet) bevoegd om vergunningsaanvragen te weigeren of aan een vergunning voorwaarden te stellen. Ter zake blijft de discretionaire appreciatiebevoegdheid van het vergunningverlenend bestuur intact.

[9] RvS 22 april 2010, nr. 203.205, Quinaert.
[10] RvS 13 oktober 2006, nr. 163.594, nv Constructo.

Afstemming met andere voorgestelde wijzigingen

Indien de gemeente voor een bepaald gebied een meer planmatige, globale herziening wenst door te voeren van de stedenbouwkundige voorschriften van APA's, BPA's of gemeentelijke RUP's kan zij gebruikmaken van de procedure voor soepele planwijziging voorzien in het nieuwe artikel 7.4.4/1 VCRO.

Ten slotte wijzen de indieners erop dat de voorgenomen afwijking rekening houdt met de relevante bedenkingen van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO) en de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) bij de analoge regeling omtrent verkavelingsvoorschriften ouder dan vijftien jaar[11]:

1° Wat de bedenking inzake het generiek karakter van de regeling betreft, is erop te wijzen dat het om een beperkt afwijkingsregime met een zeer specifiek toepassingsgebied gaat. De nieuwe regeling kan ingezet worden voor ingrepen die gericht zijn op de verhoging van het ruimtelijk rendement, maar kan (en mag) ook dienstig zijn voor ingrepen die geen directe invloed op het ruimtelijk rendement (zoals afwijken van restricties inzake materialengebruiken, verouderde esthetische voorschriften, voorschriften over tuinconstructies enzovoort) hebben. Anderzijds is het niet de bedoeling dat de nieuwe regeling leidt tot een verlaging van het ruimtelijk rendement op plekken waar de verhoging van het ruimtelijk rendement net mogelijk en/of wenselijk is;

2° Wat betreft de bedenking inzake het artificieel onderscheid tussen meer en minder dan vijftien jaar oude voorschriften, geldt ook hier dat dit criterium objectief en proportioneel is. Er is voor geopteerd om aan te sluiten bij de termijn waarin is voorzien voor verkavelingsvoorschriften, zoals geïntroduceerd met artikel 53 van dit ontwerp van decreet. Een eenvormige grens van vijftien jaar, zowel voor bijzondere plannen van aanleg als voor verkavelingsvergunningen, is eenvormig en transparant. Ook beleidsmatig is het wenselijk om de termijnen gelijk te zetten. BPA's en verkavelingsvergunningen bevatten immers zeer vaak gelijkaardige regels. Ten slotte voorziet de VCRO op vandaag ook al in afwijkingsmogelijkheden voor BPA's die minder dan vijftien jaar oud zijn;

3° Wat de bedenking dat de regeling op gespannen voet dreigt te staan met het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel, geldt dat de voorgestelde regeling een evenwichtig antwoord beoogt te bieden op de maatschappelijke vraag naar een verhoging van het ruimtelijk rendement en een flexibelere planologie binnen de grenzen van de vermelde beginselen. Slechts in een beperkt aantal gevallen is de afwijkingsmogelijkheid van toepassing. Bovendien betreft het slechts een mogelijkheid voor het bestuur om af te wijken van de voorschriften van een BPA. Het gaat niet om een verplichting tot afwijking, laat staan zonevreemd basisrecht. Het vergunningverlenend bestuur blijft zijn discretionaire appreciatiebevoegdheid op basis van het criterium van de goede ruimtelijke ordening behouden. Tot slot wordt uitdrukkelijk voorzien dat elke afwijking onderworpen wordt aan een openbaar onderzoek zodat de rechten van derden gevrijwaard worden;

4° Wat betreft de bedenkingen omtrent de meerwaarde van de beoogde regeling, is erop te wijzen dat deze beperkte afwijkingsmogelijkheid vermijdt dat voorafgaand aan vergunningsaanvragen eerst een complex herbestemmingstraject moet doorlopen worden. Dit herbestemmingstraject zou in de hypothese van de nieuwe regeling overigens niet eens tot een andere bestemming leiden omdat de afwijkingsregeling slechts toepassing zal kunnen vinden indien er sprake is van een louter aanvullend bijzonder plan van aanleg, gelet op het toepassingsgebied. Alleen bijzondere plannen die de harde stedenbouwkundige voorschriften van een gewestplan aanvullen, vallen namelijk onder de afwijkingsmogelijkheid.

■

[11] Deze bedenkingen en het antwoord erop, zijn weergegeven in *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1149/1, p. 92-94.

AMENDEMENT Nr. 28

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 66

Onder de punt 1° voorgestelde tekst, in punt 3° op de tweede regel de zinsnede "1 september 2015" **vervangen door de zinsnede** *"1 mei 2000"***.**

VERANTWOORDING

Er wordt aansluiting gezocht bij de datum van de regeling inzake RUP's.

■

AMENDEMENT Nr. 29

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 66

In de onder punt 1° voorgestelde tekst punt 4° vervangen door wat volgt:

*"4° minstens vijftig procent van het terrein bestaat uit serres of gronden die actief gebruikt worden voor het kweken of conditioneren van bloemen, planten of bomen en de serres of gronden sluiten aan bij de grond waarop het tuincentrum gevestigd is. Onder conditioneren wordt verstaan: het in de ruime zin klaarmaken van bloemen, planten en bomen voor de verkoop ervan;"***.**

VERANTWOORDING

Het begrip 'doorkweek' wordt vervangen door het begrip 'conditioneren'. Aangezien er vele behandelingen mogelijk zijn, wordt gekozen voor een ruime begripsomschrijving. Het feit dat minstens vijftig procent van het terrein actief gebruikt moet worden voor het kweken of conditioneren geeft dit aan. Daarbij moet duidelijk zijn dat conditioneren meer is dan louter bloemen, planten en bomen aankopen en deze water geven om ze in dezelfde conditie te houden voor de verkoop. Conditioneren betekent dat er handelingen en bewerkingen worden gedaan, zoals het geven van voedings- en meststoffen, ompotten en dergelijke meer om de bloemen, planten en bomen klaar te maken voor de verkoop.

■

AMENDEMENT Nr. 30

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 68/1 (nieuw)

Een artikel 68/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 68/1. In artikel 4.8.2 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt punt 2° opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat de beroepsmogelijkheid bij de RVvB kan worden opgeheven. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (amendement nr. 20).

■

AMENDEMENT Nr. 31

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 68/2 (nieuw)

Een artikel 68/2 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 68/2. In artikel 4.8.11 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin van paragraaf 1 wordt de zinsnede "validerings- of" opgeheven;

2° in paragraaf 1, 1°, wordt de zinsnede "de aanvrager van het as-builtattest, respectievelijk" opgeheven;

3° in paragraaf 1, 2° en 3°, wordt de zinsnede "validerings- of" opgeheven;

4° in de inleidende zin van paragraaf 2 wordt de zinsnede "validerings- of" opgeheven;

*5° in paragraaf 2 wordt punt 1° opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat de beroepsmogelijkheid bij de RvVb kan worden opgeheven. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (zie ook amendementen nrs. 20 en 31).

■

AMENDEMENT Nr. 32

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 70

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 70. In artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 7° wordt het woord "gevalideerde" opgeheven;

2° een punt 13° tot en met 15° worden ingevoegd, die luiden als volgt:

"13° elk projectbesluit als daarin uitspraak wordt gedaan over vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen of het verkavelen van gronden;
14° elke administratieve beslissing en rechterlijke uitspraak met betrekking tot de projectbesluiten, vermeld in punt 13°, en de identiteit van de personen die beroep aantekenen;
*15° het verval van de projectbesluiten, vermeld in punt 13°;"."***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat deze beslissingen nog wel worden opgenomen in het vergunningenregister, maar dat het woord "gevalideerde" wordt opgeheven. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in titel IV, hoofdstuk II, van de VCRO in verband met as-builtattest (zie amendement nr. 20).

Wat punt 2° betreft:
Dit is een herneming van waarin reeds voorzien is in het ontwerp van decreet.

■

AMENDEMENT Nr. 33

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 70/1 (nieuw)

Een artikel 70/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 70/1. In artikel 5.1.6, derde lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt de zinsnede "vermeld in artikel 1.4.3 en 1.4.4," vervangen door de zinsnede "vermeld in de artikelen 1.4.3 en 1.4.9, van deze codex en de artikelen 9/1 en 10 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning"."***.**

VERANTWOORDING

Artikel 5.1.6, derde lid, VCRO bepaalt de ambtenaren van ruimtelijke ordening die een kosteloos uittreksel krijgen uit het plannen- en het vergunningenregister.

De artikelen waarnaar verwezen wordt, gaan over de stedenbouwkundige inspecteurs, belast met taken inzake handhaving, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaren en (tot 23 februari 2017) de provinciale stedenbouwkundige ambtenaren.

Het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning heeft echter een aantal taken toegewezen aan gewestelijke omgevingsambtenaren. Voorliggend ontwerp van decreet voert de figuur van de provinciale omgevingsambtenaar in. De verwijzing in artikel 5.1.6, derde lid, VCRO moet dan ook hieraan aangepast worden.

Daarnaast is het zo dat het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning de gewestelijke en gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteurs in een aparte afdeling 4 in titel I, hoofdstuk IV, VCRO behandelt onder artikel 1.4.9 VCRO.

Door verwijzing naar dit artikel 1.4.9 VCRO kunnen de stedenbouwkundige inspecteurs van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden kosteloos een uittreksel krijgen. Ongeacht het niveau zullen alle stedenbouwkundige inspecteurs hetzelfde werk doen (herstelvorderingen) en dienen ze op dezelfde wijze toegang te krijgen tot de nodige documenten.

Ook aan deze wijziging moet artikel 5.1.6 VCRO aangepast worden.

■

AMENDEMENT Nr. 34

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 71

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 71. Aan artikel 5.2.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° een punt 8° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

*"8° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1."."***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat deze beslissingen kunnen worden geschrapt in de bepaling in verband met de informatieplicht van de notaris. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (zie amendement nr. 20).

Wat punt 2° betreft:
Dit is een herneming van waarin reeds voorzien is in het ontwerp van decreet.

■

AMENDEMENT Nr. 35

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 71/1 (nieuw)

Een artikel 71/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 71/1. In artikel 5.2.3, §2, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt tussen de zinsnede "op zijn verzoek," en de woorden "voor een instrumenterende ambtenaar" de zinsnede "en in zoverre de bijstelling van de omgevingsvergunning een wijziging van de perceelsconfiguratie, opgelegde lasten of de zakelijke rechten tot gevolg heeft," ingevoegd."***.**

VERANTWOORDING

Een eigenaar van een kavel die begrepen is in een niet-vervallen omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden kan, overeenkomstig artikel 86 van het Omgevingsvergunningsdecreet, gemotiveerd om een bijstelling van deze omgevingsvergunning verzoeken voor het deel dat hij in eigendom heeft.

Wanneer een eigenaar van een kavel een bijstelling van de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden heeft verkregen dan moet, op zijn verzoek, voor een instrumenterende ambtenaar een akte worden verleden van de wijzigingen die werden aangebracht in de verkaveling van de stukken grond of in de lasten van de verkaveling.

Het opstellen van een verkavelingsakte dient als informatieplicht naar de koper en bestaat erin te vermijden dat een verkavelaar een kavel uit een verkaveling verkoopt vooraleer hij de in de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden opgelegde lasten en infrastructuurwerken heeft uitgevoerd of een financiële waarborg heeft gesteld. Eveneens wordt met de overschrijving van de notariële akte op het hypotheekkantoor de nodige ruchtbaarheid gegeven.

In de praktijk blijkt dat een dergelijke akte bij een bijstelling van de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden (eerder: een wijziging van de verkavelingsvergunning) niet altijd wordt opgesteld omwille van de kostprijs en het feit dat dit soms zeer omslachtig is.

Het opstellen van een akte voor een instrumenterende ambtenaar na een bijstelling van de omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden waarbij enkel de voorschriften (voor bijvoorbeeld 1 lot) worden gewijzigd zonder dat dit gevolgen heeft voor de perceelsconfiguratie of de zakelijke rechten, is met voorliggende wijziging niet meer noodzakelijk. De informatieplicht naar de koper wordt op dit punt gewaarborgd door de informatie die volgt uit het vergunningenregister.

Een notariële akte dient echter nog steeds te worden opgemaakt in de gevallen waar de bijstelling van de omgevingsvergunning een wijziging van de perceelsconfiguratie, opgelegde lasten of de zakelijke rechten tot gevolg heeft. De verkavelingsakte legt immers het zakenrechtelijk statuut van de verkaveling vast. Indien in voormelde gevallen geen notariële akte meer noodzakelijk zou zijn en niet meer zou dienen te worden overgeschreven op het hypotheekkantoor, heeft dit tot gevolg dat er mogelijks problemen kunnen ontstaan met betrekking tot de tegenstelbaarheid.

■

AMENDEMENT Nr. 36

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 72

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 72. Aan artikel 5.2.5, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "en of het krachtens artikel 4.2.12, §2, 2°, voor de overdracht verplichte as-builtattest is uitgereikt en gevalideerd," wordt opgeheven;

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

*"In voorkomend geval wordt ook vermeld of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.".".***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Het opheffen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat deze beslissingen niet langer moeten worden vermeld in de bepaling in verband met de informatieplicht met betrekking tot overeenkomsten. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (zie amendement nr. 20).

Wat punt 2° betreft:
Dit is een herneming van waarin reeds voorzien is in het ontwerp van decreet.

■

AMENDEMENT Nr. 37

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 73

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 73. In artikel 5.2.6, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt opgeheven;

2° een punt 7° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

*"7° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.".".***.**

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Het opheffen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat deze beslissingen niet langer vermeld moeten worden in de bepaling in verband met de informatieplicht met betrekking tot publiciteit. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (zie amendement nr. 20).

Wat punt 2° betreft:
Dit is een herneming van waarin reeds voorzien is in het ontwerp van decreet.

■

AMENDEMENT Nr. 38

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 83/1 (nieuw)

Een artikel 83/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 83/1. In artikel 7.4.2 van dezelfde codex, het laatste gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt de zinsnede "en "kleinhandelszone"" vervangen door de zinsnede ", "kleinhandelszone", "gebied voor kernontwikkeling" en "gebied voor stedelijke ontwikkeling"".".***

VERANTWOORDING

Uitbreiding van het voor onbestaand houden van de vermeldingen, in aanvullende gewestplanvoorschriften, zoals vermeld in artikel 7.4.2, 4°, VCRO:

Artikel 7.4.2 VCRO voorziet dat bij de toepassing van acht limitatief omschreven bijzondere gewestplanvoorschriften limitatief omschreven onderdelen van de betrokken voorschriften voor onbestaande worden gehouden. Het betreft op heden (1) regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter; (2) lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter; (3) transportzone; (4) gebied voor watergebonden bedrijven; (5) gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven; (6) kantoor- en dienstenzone; (7) teleport; en (8) kleinhandelszone.

Als vierde type van voor onbestaande te houden voorschriften, luidt punt 4° van artikel 7.4.2 VCRO als volgt: "4° de vermelding dat de Vlaamse Regering kan bepalen dat een bijzonder plan van aanleg voorafgaand aan de ontwikkeling van dat gebied goedgekeurd dient te worden, of dat het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone en dergelijke meer, voordat het gebied kan worden ontwikkeld, vastgelegd moeten worden in een bijzonder plan van aanleg en/of een ruimtelijk uitvoeringsplan.".

In de betrokken voorschriften is telkens bepaald dat het gebied pas kan ontwikkeld worden nadat een BPA (of RUP) voor het gebied is vastgesteld, terwijl voor heel wat gebieden dergelijke BPA's niet werden goedgekeurd. Bovendien dreigt deze regeling op gespannen voet te staan met de rechten van individuele eigenaars in de betrokken gebieden.

Daarover is in de verantwoording voor artikel 7.4.2 VCRO reeds als volgt overwogen:

"Er zijn varianten van deze vermelding, bijvoorbeeld dat de Vlaamse Regering 'kan' bepalen dat er nog een plan moet worden gemaakt voorafgaand aan de ontwikkeling. Over de eerste variant van deze vermelding sprak de Raad van State, afdeling wetgeving, zich aldus uit in een advies over een gewestplanwijziging in 1998: "In zoverre uit artikel 7 van de bijlage 2 bij het ontwerp voortvloeit dat de uitvoerbaarheid van de nieuwe bestemming afhankelijk wordt van een nog te nemen gemeentelijk initiatief, miskent het de rechten die de betrokken eigenaars, volgens de wet, aan de bepalingen van een gewestplan ontlenen". Ook deze clausule lijkt dus wettigheidsbezwaren op te roepen.".[12]

[12] *Parl.St.* Vl.Parl. 2008-09, nr. 2011/3, p. 55.

Het witboek lijst de verandering "van uitbreiding naar transformatie op basis van ruimtelijk rendement" als één van de tien grote beleidsmatige veranderingen op. Om het ruimtebeslag te verminderen, wenst de Vlaamse decreetgever verdichting van de bestaande bebouwde of stedelijke ruimte te bevorderen. Via verdichting, renovatie en hergebruik binnen bestaande gebieden met 'harde' functies, wordt de druk op gebieden met 'zachte' functies verminderd. Het witboek moedigt ook aan om te evalueren hoe regelgeving en bestemmingsvoorschriften beter kunnen bewerkstellingen dat niet steeds onbebouwde ruimte wordt aangesneden.

In het kader van de beoogde verhoging van het ruimtelijk rendement komt het gepast voor om ook in de aanvullende gewestplanbestemmingen "gebied voor stedelijke ontwikkeling" en "gebied voor kernontwikkeling" maximale ontwikkelingskansen te bieden, zonder dat daarbij afbreuk gedaan wordt aan het criterium van "goede ruimtelijke ordening" van paragraaf 2 van artikel 4.3.1 VCRO.

Daarom komt het gepast voor om punt 4° van artikel 7.4.2 VCRO uit te breiden tot het aanvullende gewestplanvoorschrift "gebied voor stedelijke ontwikkeling" en "gebied voor kernontwikkeling". De ontwikkeling van gebieden voor stedelijke ontwikkeling en kernontwikkeling wordt immers tevens afhankelijk gemaakt van de goedkeuring van een BPA of RUP.

Concreet gaat het om de volgende bestaande aanvullende gewestplanvoorschriften voor gebieden voor stedelijke ontwikkeling:
– artikel 2 van het gewestplan Oostende – Middenkust 02;
– artikel 9 van het gewestplan Kortrijk 07;
– artikel 10 van het gewestplan Gentse en Kanaalzone 08;
– artikel 3 van het gewestplan Oudenaarde 03;
– artikel 26 van het gewestplan Antwerpen 14;
– artikel 22 van het gewestplan Hasselt – Genk 19;
– artikel 20 van het gewestplan Limburgs Maasland 20;
– artikel 4 van het gewestplan Leuven 23;
– artikel 20 van het gewestplan Halle – Vilvoorde 25.

De bestemming 'gebied voor kernontwikkeling' is enkel in het gewestplan Oudenaarde 03 opgenomen.

De voorgenomen wijziging betreft een validatie met een beperkt karakter. Zij gaat niet verder dan strikt noodzakelijk. De validatie is tevens te verantwoorden in het licht van de rechtszekerheid en gelijkheid ten aanzien van de rechtsonderhorigen. De uitsluiting van gebieden voor stedelijke ontwikkeling en kernontwikkeling van het toepassingsgebied van punt 4° van artikel 4.7.2 VCRO valt, vanuit het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, niet te verantwoorden.

Aldus is het gerechtvaardigd om de bestemmingen 'gebied voor kernontwikkeling' en 'gebied voor stedelijke ontwikkeling' toe te voegen aan het toepassingsgebied van artikel 7.4.2 VCRO.

Het is onmiskenbaar dat de bestemmingsvoorschriften voor 'gebied voor kernontwikkeling' en 'gebied voor stedelijke ontwikkeling' potentieel een heel aantal gelijkwaardige bestemmingen mogelijk maken. Deze bestemmingen blijven onverkort van toepassing.

De vrees dat deze bestemming voor een ongebreidelde ontwikkeling zal zorgen, moet worden genuanceerd. Vooreerst is de verantwoordelijkheid en professionalisering op het niveau van het vergunningverlenende bestuur de laatste jaren doorgedreven. Gewestelijke, provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige en omgevingsambtenaren hebben in de praktijk zo goed als allen een vorming als planoloog of stedenbouwkundige.

Zoals gezegd, moet elke vergunningsaanvraag in gebied voor stedelijke ontwikkeling of kernontwikkeling onderworpen worden aan de toets van de goede ruimtelijke ordening in de zin van paragraaf 2 van artikel 4.3.1 VCRO.

Ook een aantal reservegebieden (waarin voorzien voor bijvoorbeeld beperkte industriële uitbreiding of voor ambachtelijke uitbreiding) bevatten een bepaling dat eerst verplicht een bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan op te stellen is. Daarentegen is in deze gebieden nog een grondkleur van toepassing. Deze reservegebieden komen thans dus, onafhankelijk van een verdere vastlegging in een BPA of RUP, reeds principieel voor vergunningverlening in aanmerking.

Anders is het voor het "gebied voor stedelijke ontwikkeling" en het "gebied voor kernontwikkeling", dat de grondkleur zelf uitmaakt. Het "gebied voor stedelijke ontwikkeling" en het "gebied voor kernontwikkeling" worden daarom mee opgenomen in de bestemmingen die onder de toepassing van artikel 7.4.2 VCRO vallen.

■

AMENDEMENT Nr. 39

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 84

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 84. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.4.2/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.4.2/3. §1. De Vlaamse Regering bepaalt uiterlijk op 31 december 2018 welke reservatiestroken die in overdruk zijn afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg, opgeheven worden.

De beslissing kan betrekking hebben op de volledige reservatiestrook of een deel ervan. Ze omvat een cartografische aanduiding.

De beslissing heeft in voorkomend geval tot gevolg dat de rooilijn, vastgesteld voor de opgeheven reservatiestrook, van rechtswege als opgeheven beschouwd wordt, met inbegrip van de eventueel geldende achteruitbouwstrook. Het rooilijnplan blijft desgevallend van kracht voor de delen ervan die niet zijn vastgelegd ter realisatie van de geheel of gedeeltelijk opgeheven reservatiestrook.

De beslissing wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de uitvoering van dit artikel.

*§2. Paragraaf 1, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op de rooilijnen, vastgelegd voor reservatiestroken die geheel of gedeeltelijk worden opgeheven door een plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan."."***.**

VERANTWOORDING

Voorliggend amendement maakt van de tekst van het voorgestelde artikel 7.4.2/3 VCRO een eerste paragraaf. In deze paragraaf wordt een derde lid ingevoegd.

Daarnaast voegt dit amendement een paragraaf 2 toe aan het ontworpen artikel 7.4.2/3 VCRO.

Op de gewestplannen en de algemene plannen van aanleg zijn in een aantal gevallen reservatiestroken aangeduid (in overdruk), in functie van bepaalde destijds vooropgestelde wegenwerken.

Het ontworpen artikel van het ontwerp van decreet stelt dat de Vlaamse Regering tegen 31 december 2018 dient te bepalen welke reservatiestroken achterhaald zijn en (geheel of gedeeltelijk) opgeheven worden.

De eventueel voor de reservatiestroken vastgelegde rooilijnplannen worden door het ontwerpartikel echter onaangetast gelaten, zelfs na de opheffing van de betrokken reservatiestrook. De betrokken rooilijn en haar eventuele achteruitbouwstrook blijven krachtens de regelgeving een juridisch obstakel voor stedenbouwkundige handelingen. Uitzonderingen zijn mogelijk, maar dan geldt het beginsel van de zogenaamde 'afstand van meerwaarde' bij gebeurlijke onteigeningen.

De eerste wijziging, doorgevoerd met voorliggend amendement, zet deze situatie recht: er wordt bepaald dat de opheffing van een (deel van een) reservatiestrook door de Vlaamse Regering van rechtswege voor gevolg heeft dat de bijhorende rooilijn (inclusief gebeurlijke achteruitbouwstrook) als opgeheven moet worden beschouwd. Eventuele delen van het rooilijnplan die buiten de realisatie van de (eventueel gedeeltelijk) opgeheven reservatiestrook staan, worden door het amendement onverlet gelaten.

De tweede wijziging, doorgevoerd met voorliggend amendement, trekt deze voorgestelde regeling door naar reservatiestroken die reeds vóór de toepassing van artikel 84 van het ontwerp van decreet (dus voor het vooropgestelde besluit van de Vlaamse Regering) opgeheven zijn of worden via een bestemmingsplan. Ook in dat geval moet gelden dat een eventueel voor de reservatiestrook vastgesteld rooilijnplan als opgeheven moet worden beschouwd, specifiek voor het deel dat met de opheffing van de reservatiestrook samenhangt.

Het amendement wordt ingegeven door de overweging dat de betrokken rooilijnen geen enkel nut meer dienen eens bij besluit van de Vlaamse Regering of via een planologisch opheffingsbesluit is vastgesteld dat de eertijds vooropgestelde infrastructuurwerken niet gerealiseerd worden. Het amendement kent geen disproportionele gevolgen, nu de betrokken rooilijnplannen enkel als opgeheven moeten worden beschouwd voor de delen ervan die samenhangen met opgeheven (delen van) reservatiestroken. Overige onderdelen vormen nog steeds een beoordelingsgrond bij omgevingsvergunningsaanvragen.

Indien door de voorgestelde regeling een onderbreking zou ontstaan in een bestaande rooilijn, zal het advies van de wegbeheerder (in beginsel het Agentschap Wegen en Verkeer) bij omgevingsvergunningsaanvragen aangeven welke toekomstige visie tijdens deze overgangssituatie (in afwachting van een correctie) als richtlijn dient te worden gehanteerd.

■

AMENDEMENT Nr. 40

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 85

In de voorgestelde tekst van artikel 7.4.4/1, in paragraaf 1, eerste lid, de punten 7° tot en met 10° vervangen door de punten 7° tot en met 9°, die luiden als volgt:

"7° het aantal toegelaten woongelegenheden of bedrijfseenheden per kavel;
8° de toegelaten functies in bebouwbare zones of van bebouwde onroerende goederen;
9° de parkeergelegenheden.".

VERANTWOORDING

De aanduiding van de wegenis is een belangrijk ordeningselement. Het is minder opportuun om hieraan te kunnen wijzigen met de eenvoudige procedure waarin het nieuwe artikel 7.4.4/1 voorziet.

Het punt 7° (wegenis) wordt dan ook opgeheven. Hierdoor schuift de nummering van 8°, 9° en 10° op.

■

AMENDEMENT Nr. 41

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 85/1 (nieuw)

Een artikel 85/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 85/1. In artikel 7.6.2, §1, derde lid, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, wordt punt 2° opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Het schrappen van de valideringsbeslissing inzake as-builtattesten impliceert dat deze beslissingen niet meer moeten worden opgenomen in het vergunningenregister. Zie hiervoor de toelichting bij de nieuwe sectie 4 in verband met as-builtattest (zie amendement nr. 20).

■

AMENDEMENT Nr. 42

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 88

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 88. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.9 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.7.9. De aanwijzing door de Vlaamse Regering van de ambtenaren van de entiteit, bevoegd voor de uitvoering van de handhavingstaken met betrekking tot de ruimtelijke ordening, op grond van artikel 6.1.5, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 1°, tot aan een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering.

De aanwijzing door de Vlaamse Regering van de ambtenaren van andere entiteiten middels een protocol, op grond van artikel 6.1.5, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 2°, tot aan een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering.

*De aanwijzing door de gouverneur van personeelsleden van een gemeente of van een intergemeentelijk samenwerkingsverband op grond van artikel 6.1.5 zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°, tot aan een andersluidende beslissing van het college van burgemeester en schepenen."."***.**

VERANTWOORDING

In artikel 88 is thans in een overgangsregeling voorzien voor de huidige verbalisanten van de lokale overheden of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, die vóór de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, door de gouverneur werden aangewezen. Het gaat erom de continuïteit te kunnen garanderen en niet nodeloos dezelfde handhavingsambtenaren opnieuw te moeten aanwijzen. Deze regeling blijft behouden in het derde lid.

Er wordt in gelijkaardige overgangsbepalingen voorzien voor de gewestelijke ambtenaren. Voor de reeds aangewezen gewestelijke verbalisanten op grond van artikel 6.1.5 VCRO, binnen en buiten de eigen entiteit, was in het voorbije jaar nog een overgangsregeling voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2016 tot wijziging van diverse besluiten wat betreft de integratie van de opdrachten van het Agentschap Inspectie RWO (Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed) in het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie en in het Agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen. Aangezien thans de verschillende bevoegdheden inzake verbalisering worden gebundeld in een 'nieuwe figuur, met name 'de verbalisant ruimtelijke ordening', is het nodig om decretaal in een overgangsregeling te voorzien opdat de continuïteit van de vaststellingen uitgevoerd in hoofde van deze nieuwe figuur kan gegarandeerd worden. De bevoegdheid tot aanwijzing ligt bij de Vlaamse Regering (lees, haar gedelegeerde) en de eerder aangewezen ambtenaren behouden dit zolang er geen andere beslissing komt.

Het is in die optiek ook nodig om bij wijze van overgangsmaatregel te voorzien dat de bestaande protocollen behouden blijven tot zij worden vervangen en dat de ambtenaren die op datum van de inwerkingtreding bevoegd waren om op basis van een bestaand protocol op te treden, zoals bijvoorbeeld bij het Agentschap Natuur en Bos (ANB), dit ook kunnen blijven verderzetten.

■

AMENDEMENT Nr. 43

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 88/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 7 een artikel 88/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 88/1. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.10 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.7.10. De aanstelling als gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op grond van artikel 1.4.3, eerste lid, 1°, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt voor de lopende duurtijd van deze aanstelling gelijkgesteld met de aanwijzing als verbalisant ruimtelijke ordening, bedoeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 1°. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur behoudt voor de lopende duurtijd van deze aanstelling de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, die hij eerder verkreeg op grond van artikel 6.1.5, vierde lid, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 20 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van de aanstelling.

*De aanstelling als gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur op grond van artikel 1.4.3, eerste lid, 1°, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 6 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt voor de lopende duurtijd van deze aanstelling gelijkgesteld met de aanstelling als gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur, bedoeld in artikel 1.4.9, tweede lid, behoudens een andersluidende beslissing van de Vlaamse Regering tot beëindiging van deze aanstelling."."***.**

VERANTWOORDING

In dezelfde zin als in artikel 88 wordt in een overgangsmaatregel voorzien voor de thans aangestelde gewestelijke stedenbouwkundige inspecteurs (GSI's) die, op grond van het vierde lid van artikel 6.1.5, decretaal de hoedanigheid hebben van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.

De aanstelling als officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, onder de nieuwe verbalisanten ruimtelijke ordening, kan immers pas gebeuren vanaf de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en dan meer bepaald vanaf de aanstelling van de verbalisanten ruimtelijke ordening, nieuwe stijl. Dit wil zeggen dat er in een overgangsperiode moet worden voorzien om hiaten op te vangen (eerste lid).

De bestaande aanstelling als GSI loopt in principe uiterlijk tot 1 december 2018 (zie besluit van de administrateur-generaal van 12 november 2012, Belgisch Staatsblad van 29 november 2012). Er wordt wel voorzien dat tijdens de nog lopende periode een andersluidende beslissing kan genomen worden, wat wil zeggen dat deze bevoegdheid ook eerder kan beëindigd worden. Opdat hun bevoegdheden in deze overgangsfase de volledige lading zouden dekken, wordt ook daarvoor decretaal een overgangsbepaling ingeschreven (tweede lid).

■

AMENDEMENT Nr. 44

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 88/2 (nieuw)

Een artikel 88/2 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 88/2. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.11 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.7.11. De zetelende leden van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, worden op de dag van de inwerkingtreding van artikel 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, van rechtswege bekleed met een mandaat in de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering, behoudens indien zij daar uitdrukkelijk van afzien. In dat geval wordt voor het openstaande mandaat een specifieke oproep tot de kandidaten georganiseerd.

*In afwijking van artikel 6.3.9, §1, hebben de mandaten vermeld in het eerste lid, een duurtijd tot en met 24 juli 2020. Enkel de leden die worden aangeduid op grond van een specifieke oproep tot kandidaten worden aangeduid voor een volle en hernieuwbare termijn van vijf jaar."."***.**

VERANTWOORDING

Artikel 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning voorziet dat de naam van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid wordt gewijzigd in de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

In principe oefenen de leden ervan, die bij besluit van de Vlaamse Regering zijn aangewezen tot 24 juli 2020, van rechtswege hun mandaat verder uit in het hernoemd orgaan.

Om iedere discussie uit te sluiten en te vermijden dat partijen voor de rechter de rechtsgeldige samenstelling van de hoge raad in het raam van een concreet hersteldossier betwisten, is het aangewezen hierin uitdrukkelijk te voorzien.

Dit is de strekking van het amendement. De bepaling is identiek aan artikel 79 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid waarbij ook al eenzelfde rechtsovergang zonder problemen is geschied.

■

AMENDEMENT Nr. 45

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 94

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 94. In artikel 5 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"e) vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, §7, en artikel 13, §4 en §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.";

2° in punt 2° wordt tussen de zinsnede "vermeld in artikel 4.2.2" en de zinsnede "van de VCRO" de zinsnede "en artikel 4.2.4" ingevoegd.".

VERANTWOORDING

Wat punt 1° betreft:
Hiermee wordt de wijziging hernomen waarin reeds voorzien is in het ontwerp van decreet.

Wat punt 2° betreft:
Artikel 5, 2°, a), van het Omgevingsvergunningsdecreet stelt dat het decreet van toepassing is op projecten die onderworpen zijn aan de meldingsplicht voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.2 van de VCRO.

Artikel 4.2.2 VCRO handelt echter alleen over de handelingen waarvoor de Vlaamse Regering bepaalt dat de vergunningsplicht vervangen wordt door de meldingsplicht en die dus opgenomen zijn in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de VCRO.

Artikel 111 van het Omgevingsvergunningsdecreet stelt dat de bevoegde overheid nagaat of de gemelde handelingen meldingsplichtig zijn of niet verboden bij of krachtens paragraaf 1 van artikel 4.2.2 VCRO.

De meldingsplicht voor zorgwonen (en het beëindigen ervan) is echter geregeld in artikel 4.2.4 VCRO. Het Omgevingsvergunningsdecreet bevat nergens een verwijzing naar artikel 4.2.4 VCRO waardoor de procedure van dit decreet niet van toepassing is op de meldingen inzake zorgwonen. Daarentegen is in de VCRO de meldingsprocedure opgeheven.

Om deze redenen wordt de meldingsplicht inzake zorgwonen uitdrukkelijk toegevoegd aan het toepassingsgebied van de omgevingsvergunning, alsook in de beoordeling of een gemelde handeling daadwerkelijk meldingsplichtig is en niet verboden is.

Voorliggend decreet voorziet dat de vervalregeling, zoals deze van toepassing is op afgeleverde vergunningen, naar analogie van toepassing is op de meldingsakte.

Dit impliceert dat het effectief bewonen door de zorgbehoevende (de activiteit, vallend onder de definitie van handelingen in punt 7° van artikel 1.1.2 VCRO), binnen de twee jaar na datum van de meldingsakte moet gebeuren.

■

AMENDEMENT Nr. 46

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 97

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 97 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 47

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 98

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 98 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 48

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 99

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zoals reeds aangegeven wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet dient een overheid alle mogelijke inspanningen te leveren om beslissingen binnen een voorop vastgelegde termijn te treffen.

Uit monitoring blijkt ook dat de vergunningverlenende overheden deze doelstelling ook effectief nastreven (slechts 0,27 procent stilzwijgende weigeringen), wat wordt bevestigd in het advies van de VVP en het advies van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG).

Gelet op dit zeer lage cijfer lijkt het dan ook weinig zinvol om een sanctiesysteem in te voeren dat slechts in een zeer beperkt aantal gevallen toegepast zou worden.

Daarnaast is het ook zo dat vanaf 1 januari 2018 alle overheden de nieuwe procedure inzake omgevingsvergunning moeten toepassen, met inbegrip van de digitale behandeling van de aanvragen.

Gelet op de problemen die er momenteel zijn met de digitale afhandeling van aanvragen, lijkt het niet altijd haalbaar voor bevoegde overheden om de decretaal vastgelegde behandelingstermijnen te respecteren. Een bestraffing van deze overheden met dwangsommen en eenmalige boetes, lijkt dan ook voorbarig. Bovendien zou de digitale afhandeling het respecteren van de beslissingstermijnen moeten faciliteren.

■

AMENDEMENT Nr. 49

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 100

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 100. In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2, eerste lid, wordt vervangen door de volgende twee leden:

"Van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit, met uitzondering van de splitsing van een ingedeelde inrichting of activiteit, wordt kennisgenomen en wordt er een beslissing genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project waartoe de ingedeelde inrichting of activiteit behoort na verandering.

Van een vergunningsaanvraag voor de splitsing van een ingedeelde inrichting of activiteit wordt kennisgenomen en wordt er een beslissing genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project waartoe de ingedeelde inrichting of activiteit behoort voor de splitsing.";

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2 wordt als project beschouwd het geheel dat een bouwtechnisch en functioneel geheel vormt en waarbij in voorkomend geval de exploitatie een samenhangend technisch geheel vormt.

Een bedrijfswoning vormt samen met de bijhorende bedrijfsgebouwen één project.";

*3° in paragraaf 4, eerste lid, wordt de zinsnede ", vermeld in paragraaf 3 en artikel 79, vierde lid," opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

De regeling van veranderingen die al dan niet leiden tot het afsplitsen van een deel van een project (een opzichzelfstaand project) met een andere bevoegde overheid tot gevolg, is zeer complex, wordt vaak verschillend geïnterpreteerd en leidt nu reeds tot te veel discussies. Daarom wordt er geopteerd voor een eenvoudige regeling met alleen voor de ingedeelde inrichtingen of activiteiten de mogelijkheid om na een procedure tot splitsen van de ingedeelde inrichting of activiteit eventueel bij een andere bevoegde overheid terecht te komen.

Hiertoe wordt de definitie van het veranderen van een ingedeelde inrichting of activiteit uitgebreid met het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit (zie amendement met betrekking tot artikel 5.1.1, 12°, van het DABM (amendement nr. 4)).

Milieuvergunningen kennen vandaag de dag al nieuwe inrichtingen en activiteiten en veranderingen van bestaande inrichtingen en activiteiten.

Binnen de regelgeving ruimtelijke ordening is het begrip 'verandering' tot op heden niet gekend. Elke stedenbouwkundige aanvraag strekt immers tot het veranderen van de bestaande toestand.

Daarom beperken we de huidige regeling met betrekking tot veranderingen enerzijds tot de exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten. Anderzijds moet ook gekeken worden naar de toestand na verandering.

Deze wijziging houdt in dat:
- voor de behandeling van een verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit van de tweede klasse waardoor de ingedeelde inrichting of activiteit in de eerste klasse wordt ingedeeld, de deputatie bevoegd is. Voor de behandeling van een verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste klasse waardoor de ingedeelde inrichting of activiteit in de tweede klasse wordt ingedeeld, is het college bevoegd;
- bij een verandering van een ingedeelde inrichting of activiteit die gepaard gaat met stedenbouwkundige handelingen, dient naar beide aspecten gekeken te worden:
  a) een verandering van een klasse 2 ingedeelde inrichting of activiteit waardoor die naar klasse 1 overgaat, gecombineerd met de aanleg van een gewestweg (Vlaams project) wordt behandeld door de Vlaamse Regering;
  b) een verandering van een klasse 2 ingedeelde inrichting of activiteit waardoor die naar klasse 1 overgaat, gecombineerd met de aanleg van een gemeenteweg wordt behandeld door de deputatie.

Dit komt neer op het bijna volledig schrappen van de complexe regeling van paragraaf 3. Hierdoor wordt de regeling dat een verandering in bepaalde gevallen een opzichzelfstaand project kan zijn, losgelaten.

Iedere aanvraag van stedenbouwkundige handelingen wordt als de aanvraag van een nieuw project beschouwd. De bevoegdheidsregels vermeld in paragraaf 1 moeten dus toegepast worden op de aanvraag.

Bij ingedeelde inrichtingen of activiteiten zijn veranderingen wel mogelijk. Het is hierbij van belang dat niet het aangevraagde bepalend is voor de bevoegdheid, maar wel het grotere geheel waar de aanvraag verandering wil aan brengen.

Een paar voorbeelden om de gevolgen te illustreren:

Bedrijfsverzamelgebouw

Het project betreft de oprichting van een bedrijfsverzamelgebouw waarin zowel een klasse 1-bedrijf als een klasse 2-bedrijf komen.

Bevoegde overheid is in dit geval de deputatie (klasse 1-bedrijf).

Stel het klasse 2-bedrijf wil een verandering aan zijn ingedeelde inrichting, maar blijft klasse 2. Het klasse 2-bedrijf vraagt zijn vergunning voor de exploitatie bij de deputatie aan. Het project waartoe de ingedeelde inrichting of activiteit behoort na verandering is immers het bedrijfsverzamelgebouw. De ingedeelde inrichting of activiteit kan niet bouwtechnisch los worden gezien van de rest van het gebouw (en dus het project).

Om van een apart project te kunnen spreken moet het een op zichzelf staande ingedeelde inrichting of activiteit zijn, en moet het project zowel bouwtechnisch als functioneel kunnen afgesplitst worden.

Werven

Een werf (een ingedeelde inrichting of activiteit klasse 2) zonder stedenbouwkundige handelingen wordt aangevraagd bij een reeds eerder vergunde gewestweg (zonder ingedeelde inrichting of activiteit).
Een werf bij een gewestweg is een Vlaams project (zie toelichting bij de Vlaamse lijst).

Ze wordt dus bij Vlaanderen aangevraagd en niet bij het college van burgemeester en schepenen.

De aanvraag zal in dat geval de werf betreffen, en niet de – reeds vergunde – gewestweg.

Windturbines

Een aantal windturbines van 1500 kilowat (kW of meer binnen de grenzen van de zeehaven van Oostende zijn vergund, maar nog niet gebouwd.

Voor men met de uitvoering begint blijkt bronbemaling voor aanleg nodig.

De bronbemaling is een aanhorigheid bij de windturbines. Een aanvraag voor een werf moet dus ook bij de Vlaamse Regering ingediend worden.

Grootschalig project

Punt 19° van de Vlaamse lijst luidt: "19° aanvragen met betrekking tot gebouwen of gebouwencomplexen met een totale nuttige vloeroppervlakte, met uitsluiting van de nuttige vloeroppervlakte met de functies wonen, landbouw in de ruime zin en industrie en bedrijvigheid, van minstens 50.000 m², gelegen buiten gemeenten met meer dan 200.000 inwoners".

Op de vergunde parking van een grootschalig winkelcentrum dat een Vlaams project is, wordt een fast-foodrestaurant opgericht.

Het fast-foodrestaurant is een aparte ingedeelde inrichting en het gebouw is bouwtechnisch afsplitsbaar (want vrijstaand).

Toch maakt het restaurant door de bouw op de parking van het Vlaams project deel uit van een gebouwencomplex dat op de Vlaamse lijst is opgenomen. De aanvraag voor het restaurant wordt bij de Vlaamse Regering (of de gewestelijke omgevingsambtenaar) ingediend.

Op een braakliggend stuk grond naast een grootschalig winkelcentrum dat een Vlaams project is, wordt een benzinestation opgericht. Het krijgt een aparte in- en uitrit van het winkelcentrum. Het braakliggend stuk grond is van dezelfde eigenaar als het winkelcentrum.

Het benzinestation is een aparte ingedeelde inrichting en het gebouw is bouwtechnisch afsplitsbaar (want vrijstaand). Daarnaast is het goed ook functioneel afsplitsbaar van het geheel.

De aanvraag voor het restaurant is geen Vlaams project. Ze wordt bij het college van burgemeester en schepenen ingediend. De eigendomssituatie van de gronden is irrelevant bij de bepaling van de bevoegde overheid.

Betoncentrale bij aanleg van een autosnelweg

Als bij het aanvragen van de autosnelweg duidelijk is waar de betoncentrale dient te komen en geëxploiteerd zal worden, zal deze deel moeten uitmaken van de aanvraag.

Wordt daarentegen pas bij de aanleg van de weg, dus nadat de vergunning voor de stedenbouwkundige handeling van de aanleg verleend werd, duidelijk waar de betoncentrale opgericht en geëxploiteerd moet worden, zal deze voorwerp uitmaken van een afzonderlijke vergunningsaanvraag. In dat geval moet de tijdelijke exploitatie van een betoncentrale aangevraagd worden samen met de tijdelijke bouw ervan.

Daar het in beide voorbeelden gaat over een autosnelweg (of zijn aanhorigheden), zal de aanvraag op Vlaams niveau ingediend moeten worden.

■

AMENDEMENT Nr. 50

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 100/1 (nieuw)

Een artikel 100/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 100/1. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt tussen het tweede lid en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

*"De verplichting tot gezamenlijke indiening, vermeld in het tweede lid, geldt niet voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een project enerzijds, en voor het aanvragen van een omgevingsvergunning die alleen nodig is tijdens de uitvoeringsfase van het project anderzijds."."***.**

VERANTWOORDING

Op het ogenblik dat een aanvraag wordt ingediend voor de aanleg van een weg of de bouw van een gebouw, is doorgaans de aannemer nog niet bekend. Vaak is het deze aannemer die de uitvoeringswijze van vergunde handelingen bepaalt. Zo bepaalt de aannemer of hij beton aankoopt bij een bestaande, vergunde leverancier, dan wel of hij zijn eigen betoncentrale wil plaatsen. Ook bepaalt de aannemer waar hij met de uitgegraven grond of de aan te voeren grond blijft. De door de aannemer gekozen uitvoeringswijze heeft ook invloed op het al dan niet nodig zijn van een bemaling en op de grootte ervan.

Als geëist wordt dat al deze gegevens over uitvoeringswijze reeds bepaald worden bij de aanvraag van de stedenbouwkundige handelingen, dan blokkeert de vergunningverlening.

Het was ook niet de bedoeling van de decreetgever om te eisen dat de uitvoeringswijze volledig samen met de stedenbouwkundige handelingen zou worden aangevraagd. Alle voorbeelden die werden gegeven (bouw en exploitatie van stallen; bouw en exploitatie van zwembad) hadden immers betrekking op de exploitatiefase.

Als voor de uitvoeringsfase (bijvoorbeeld de betoncentrale voor de uitvoering van de weg) zowel een vergunning in toepassing van de VCRO als de DABM nodig is, dan dienen deze wel gezamenlijk te worden aangevraagd.

Dit amendement wil dat verduidelijken.

Als bij MER-plichtige werken de uitvoeringswijze (in toepassing van de MER-richtlijnen) wel essentieel is in de beoordeling van de (milieu)hinder, dan is het aangewezen dat de aanvraag voor het project wel zo veel als mogelijk de uitvoeringswijze regelt.

■

AMENDEMENT Nr. 51

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 104

Een punt 3°/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"3°/1 aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

> *"De gemeentelijke omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. Het college van burgemeester en schepenen geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde termijn, kan het college van burgemeester en schepenen aan de vereiste van een verslag voorbijgaan.";"***.**

VERANTWOORDING

Artikel 29 van het Omgevingsvergunningendecreet bevat de verplichting voor de gemeentelijke omgevingsambtenaar om voor elke beslissing over een vergunningsaanvraag een verslag op te maken (tenzij een advies van een omgevingsvergunningscommissie vereist is, zie andere wijzigingen aan dit artikel 29).

Dit verslag toetst de aanvraag, in voorkomend geval, aan de beoordelingsgronden bepaald bij of krachtens:
1° titel IV van de VCRO;
2° titel V van het DABM;
3° het decreet van 15 juli betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid[13];
4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu[14].

Het verslag omvat in voorkomend geval een voorstel van antwoord op de tijdens het eventuele openbaar onderzoek ingediende standpunten, opmerkingen en bezwaren.

Het decreet voorziet echter niet in een regeling in het geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar zou weigeren om een verslag op te maken.

Zo is bijvoorbeeld niet mogelijk dat het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad dit verslag opmaakt. Noch het college, noch de gemeenteraad kunnen plaatsvervangend optreden voor de gemeentelijke omgevingsambtenaar.

Zonder verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar kan het college echter ook niet rechtsgeldig een beslissing nemen.

Voorliggend voorstel bestaat erin dat er in een termijn voorzien wordt waarbinnen de gemeentelijke omgevingsambtenaar het verslag dient op te maken en aan het college te bezorgen. Bezorgt deze omgevingsambtenaar geen verslag, dan kan het college aan de verslagvereiste voorbijgaan.

Conform artikel 48 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning moet de beslissing over de vergunningsaanvraag onder andere een verwijzing naar de aard van de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het openbaar onderzoek in de aanleg in kwestie, en de wijze waarop daarmee werd omgegaan bevatten en een motivering van de beslissing, onder meer rekening houdend met de beoordelingsgronden, vermeld in titel IV van de VCRO en titel V van het DABM.[15]

[13] Vanaf 1 januari 2018.
[14] Vanaf 1 januari 2018, zie de door voorliggend ontwerp van decreet beoogde integratie.
[15] De wijzigingen aan voorliggend decreet vereisen een aanpassing van het uitvoeringsbesluit van 27 november 2015.

Aangezien artikel 104 van het ontwerp van decreet aan artikel 29 van het Omgevingsvergunningsdecreet een paragraaf 2 toevoegt, die bepaalt dat paragraaf 1 van artikel 29 van het Omgevingsvergunningsdecreet van overeenkomstige toepassing is op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar, wordt de regeling ingeval van het ontbreken van een verslag ook daar van toepassing.

■

AMENDEMENT Nr. 52

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 106

Dit artikel vervangen door wat volgt:

*"Art. 106. Aan artikel 32, §3, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten" toegevoegd."***.**

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook punt 2° van bovenvermeld artikel 106 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 53

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 106/1 (nieuw)

Een artikel 106/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 106/1. In artikel 37 van hetzelfde decreet wordt tussen het tweede lid en het derde lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

*"De verplichting tot gezamenlijke indiening, vermeld in het tweede lid, geldt niet voor het aanvragen van een omgevingsvergunning voor een project enerzijds, en voor het aanvragen van een omgevingsvergunning die enkel nodig is tijdens de uitvoeringsfase van het project anderzijds."."***.**

VERANTWOORDING

Zie de toelichting bij het amendement dat artikel 18 van het Omgevingsvergunningsdecreet wijzigt (amendement nr. 50). In de wijziging die daar doorgevoerd wordt in de gewone procedure, wordt ook voorzien in de vereenvoudigde procedure.

■

AMENDEMENT Nr. 54

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 111

Een punt 2°/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"2°/1 aan paragraaf 1 wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

> *"De gemeentelijke omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van het college van burgemeester en schepenen uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. Het college van burgemeester en schepenen geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde termijn, kan het college van burgemeester en schepenen aan de vereiste van een verslag voorbijgaan.";"***.**

VERANTWOORDING

Artikel 44 van het Omgevingsvergunningsdecreet bevat de verplichting voor de gemeentelijke omgevingsambtenaar om voor elke beslissing over een vergunningsaanvraag een verslag op te maken.

Dit verslag toetst de aanvraag, in voorkomend geval, aan de beoordelingsgronden bepaald bij of krachtens:
1° titel IV van de VCRO;
2° titel V van het DABM;
3° het decreet van 15 juli betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid[16];
4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu[17].

Het decreet voorziet echter niet in een regeling in het geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar zou weigeren om een verslag op te maken.

Zo is bijvoorbeeld niet mogelijk dat het college van burgemeester en schepenen of de gemeenteraad dit verslag opmaakt. Noch het college, noch de gemeenteraad kunnen plaatsvervangend optreden voor de gemeentelijke omgevingsambtenaar.

Zonder verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaar kan het college echter ook niet rechtsgeldig een beslissing nemen.

Voorliggend voorstel bestaat erin dat er in een termijn voorzien wordt waarbinnen de gemeentelijke omgevingsambtenaar het verslag dient op te maken en aan het college te bezorgen. Bezorgt deze omgevingsambtenaar geen verslag, dan kan het college aan de verslagvereiste voorbijgaan.

Conform artikel 48 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning moet de beslissing over de vergunningsaanvraag een motivering bevatten van de beslissing, onder meer rekening houdend met de beoordelingsgronden, vermeld in titel IV van de VCRO en titel V van het DABM.[18]

Aangezien artikel 111 van het ontwerp van decreet aan artikel 44 van het Omgevingsvergunningsdecreet een paragraaf 2 toevoegt dat bepaalt dat paragraaf 1 van overeenkomstige toepassing is op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar, wordt de regeling ingeval van het ontbreken van een verslag ook daar van toepassing.

■

[16] Vanaf 1 januari 2018.
[17] Vanaf 1 januari 2018, zie de door voorliggend ontwerp van decreet beoogde integratie.
[18] De wijzigingen aan voorliggend decreet vereisen een aanpassing van het uitvoeringsbesluit van 27 november 2015.

AMENDEMENT Nr. 55

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 113

Dit artikel vervangen door wat volgt:

*"Art. 113. Aan artikel 46, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten" toegevoegd."***.**

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook punt 2° van bovenvermeld artikel 113 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 56

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 115

In de onder punt 2° voorgestelde tekst, op de derde regel, tussen de woorden "openbaar onderzoek een" **en de woorden** "standpunt, opmerking of bezwaar" **het woord** *"gemotiveerd"* **invoegen.**

VERANTWOORDING

Artikel 115, 2°, voorziet in de invoeging van een tweede lid in artikel 53 van het Omgevingsvergunningsdecreet. Deze wijziging houdt in dat het betrokken publiek een 'standpunt, opmerking, of bezwaar' moet hebben ingediend om naderhand nog een beroep te kunnen instellen.

De bij het ontwerp van decreet gevoegde memorie van toelichting stelt daarover bij de bespreking van het advies van de Boerenbond, het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) en de Unie van Zelfstandige Ondernemingen (Unizo) (in de schoot van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)): "Uit deze bewoordingen blijkt dat het moet gaan om inhoudelijk bezwaren en geen louter pro forma bezwaar.".

Hieruit blijkt reeds dat het de bedoeling is dat pro forma bezwaren het beroepsrecht niet kunnen vrijwaren. Deze bedoeling blijkt echter niet met zoveel woorden uit de voorgestelde wijziging. Omdat de kans evenwel groot is dat met de nieuwe regeling toch pro forma bezwaren zullen worden ingediend (loutere vrijwaring van het recht om in beroep te kunnen gaan) en de decretale tekst zelf hierover niet expliciet genoeg is, is het wenselijk artikel 115 in die zin aan te vullen.

Met 'gemotiveerd' wordt bedoeld dat louter pro forma bezwaren (in de zin van: 'ik dien bezwaar in (om mijn recht op in beroep te gaan te vrijwaren)' niet in aanmerking komen. Een minimale toelichting omtrent de inhoudelijke bezwaren is dus vereist om later een ontvankelijk beroep te kunnen aantekenen.

■

AMENDEMENT Nr. 57

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 120

Aan de voorgestelde tekst een derde lid toevoegen, dat luidt als volgt:

*"De provinciale omgevingsambtenaar stelt dit verslag ter beschikking van de deputatie uiterlijk tien dagen voor het verstrijken van de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde beslissingstermijn. De deputatie geeft in haar motivering van de beslissing aan op welke wijze rekening wordt gehouden met het verslag. Als geen verslag wordt uitgebracht binnen de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde termijn, kan de deputatie aan de vereiste van een verslag voorbijgaan."***.**

VERANTWOORDING

Het nieuwe artikel 63/1 van het Omgevingsvergunningsdecreet bevat de verplichting voor de provinciale omgevingsambtenaar om voor elke beslissing over een vergunningsaanvraag een verslag op te maken.

Het ontwerp voorziet echter niet in een regeling in het geval de provinciale omgevingsambtenaar zou weigeren om een verslag op te maken.

Zonder verslag van de provinciale omgevingsambtenaar kan de deputatie echter ook niet rechtsgeldig een beslissing nemen.

Voorliggend voorstel bestaat erin dat er in een termijn voorzien wordt waarbinnen de provinciale omgevingsambtenaar het verslag dient op te maken en aan de deputatie te bezorgen. Bezorgt deze omgevingsambtenaar geen verslag, dan kan de deputatie aan de verslagvereiste voorbijgaan.

Deze regeling is analoog aan deze voor de opmaak van een verslag door de gemeentelijke omgevingsambtenaar (zie wijziging aan artikelen 29 en 44 Omgevingsvergunningsdecreet (amendementen nr. 51 en 54)).

■

AMENDEMENT Nr. 58

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 121

Dit artikel vervangen door wat volgt:

*"Art. 121. Aan artikel 66, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten, waarbij de meest recente datum geldt" toegevoegd."***.**

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook punt 2° van bovenvermeld artikel 121 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 59

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 123

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 123 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 60

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 126/1 (nieuw)

Een artikel 126/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 126/1. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede "overeenkomstig artikel 15" vervangen door de woorden "voor de overdracht";

2° in het derde lid worden de woorden "of opgesplitst in verschillende vergunningsbesluiten" opgeheven;

*3° het vierde lid wordt opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Het huidige artikel 79 van het Omgevingsvergunningsdecreet maakt een gedeeltelijke overdracht van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit mogelijk met een eenvoudige melding. Dit kwam neer op het toelaten van splitsingen via melding.

Dit kan echter soms ongewenst zijn of ongewenste gevolgen hebben. Zo kan de overdracht van een gedeelte van een bedrijf met zich meebrengen dat de geldende afstandsregels vervat in het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) worden overtreden. Ook kan de overdracht enkel een papieren overdracht zijn om via 'saucissonering' op artificiële wijze onder bepaalde drempels te vallen.

Bovendien is de melding van de overdracht geregeld in hoofdstuk 5. Kenmerken van een omgevingsvergunning, en niet in hoofdstuk 10. Meldingen. Dit heeft als consequentie dat de decretaal uitgewerkte procedure niet van toepassing is op de melding van de overdracht. Of, met andere woorden, de bevoegde overheid kan niet anders dan akte te nemen van de melding zonder aan de meldingsakte voorwaarden te kunnen verbinden.

Daarom is het niet wenselijk dat een splitsing met een eenvoudige melding kan, aangezien dit een invloed kan hebben op de milieureglementering. Door in artikel 5.1.1 van het DABM de definitie van veranderen aan te vullen met het splitsen van een ingedeelde inrichting of activiteit, wordt een splitsing vergunningsplichtig. Hierdoor krijgt de bevoegde overheid de kans om er zich inhoudelijk over uit te spreken.

Een volledige overdracht van een ingedeelde inrichting of activiteit kan wel via eenvoudige melding. Een gedeeltelijke overdracht kan ook als hieronder niet de splitsing in meerdere ingedeelde inrichtingen of activiteiten (IIOA's) wordt verstaan, maar de overdracht van een exploitant aan een andere exploitant waarbij de eerste afstand doet van een deel van de exploitatie. Wanneer de splitsing bijgevolg geen gevolgen heeft inzake de milieuvergunning of VLAREM kan de meldingsplicht behouden blijven.

Wat ook kan via melding is een overdracht van een ingedeelde inrichting of activiteit die oorspronkelijk samen met een andere, op zichzelf staande ingedeelde inrichting of activiteit is opgenomen in één project, en dus in één verzamelvergunningenbesluit.

■

AMENDEMENT Nr. 61

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 130

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 130 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 62

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 131

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 131 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 63

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 132

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 132 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 64

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 136

Punt 1° schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet).

Gelet op deze wijziging moet ook bovenvermeld artikel 136, 1°, van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 65

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 136

In de inleidende bepaling van de onder punt 4° voorgestelde tekst tussen de woorden "openbaar onderzoek een" **en de woorden** "standpunt, opmerking of bezwaar" **het woord** *"gemotiveerd"* **invoegen.**

VERANTWOORDING

Artikel 136, 4°, voorziet in de invoeging van een nieuw derde lid in paragraaf 2 van artikel 105 van het Omgevingsvergunningsdecreet. Deze wijziging houdt in dat het betrokken publiek een 'standpunt, opmerking, of bezwaar' moet hebben ingediend om naderhand nog een beroep te kunnen instellen.

De bij het ontwerp van decreet gevoegde memorie van toelichting stelt daarover – bij de bespreking van het advies van de Boerenbond, Voka en Unizo (in de schoot van de Minaraad): "Uit deze bewoordingen blijkt dat het moet gaan om inhoudelijk bezwaren en geen louter pro forma bezwaar.".

Hieruit blijkt reeds dat het de bedoeling is dat pro forma bezwaren het beroepsrecht niet kunnen vrijwaren. Deze bedoeling blijkt echter niet met zoveel woorden uit de voorgestelde wijziging. Omdat de kans evenwel groot is dat met de nieuwe regeling toch pro forma bezwaren zullen worden ingediend (loutere vrijwaring van het recht om in beroep te kunnen gaan) en de decretale tekst zelf hierover niet expliciet genoeg is, is het wenselijk artikel 115 in die zin aan te vullen.

Met 'gemotiveerd' wordt bedoeld dat louter pro forma bezwaren (in de zin van: 'ik dien bezwaar in (om mijn recht op in beroep te gaan te vrijwaren)' niet in aanmerking komen. Een minimale toelichting omtrent de inhoudelijke bezwaren is dus vereist om later een ontvankelijk beroep te kunnen aantekenen.

■

AMENDEMENT Nr. 66

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 136/1 (nieuw)

Een artikel 136/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 136/1. Aan artikel 106 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

*"Als een project elementen bevat die onderworpen zijn zowel aan een meldingsplicht als aan een vergunningsplicht, bij of krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, en die aspecten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, dan omvat de vergunningsaanvraag de melding. Als bepaalde aspecten van een meldingsplichtig project, vermeld in de melding, onderworpen zijn aan de vergunningsplicht is de melding onontvankelijk en moet een vergunningsaanvraag worden ingediend.".".***

VERANTWOORDING

Het betreft hier enkel een verschuiving van de in artikel 107 van het Omgevingsvergunningsdecreet opgenomen bepaling, naar artikel 106 van dit decreet.

Deze bepaling staat hier meer op zijn plaats.

■

AMENDEMENT Nr. 67

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 137

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 137. Artikel 107 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"*Art. 107. Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing op de melding.*

*Onverminderd artikel 5.2.1 van het DABM geldt de omgevingsvergunning als aktename voor dat deel van het project dat meldingsplichtig is als tegelijkertijd uitspraak wordt gedaan over de vergunningsaanvraag en de melding. In het geval de vergunning wordt geweigerd, wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.".".***

VERANTWOORDING

De huidige redactie van artikel 107 van het Omgevingsvergunningsdecreet is zeer onduidelijk.

Enerzijds is niet helder wie de bevoegde overheid is in geval van een melding aan een reeds vergund project.

Sommigen lezen dit artikel zo dat een latere melding aan een Vlaams project bij het college van burgemeester en schepenen dient te geschieden. Anderen lezen dan weer de tekst zo dat deze melding bij de Vlaamse overheid moet gebeuren.

Aan meldingen kunnen voorwaarden worden verbonden. Het is dan ook aangewezen dat de melding gedaan wordt bij de overheid die in eerste aanleg bevoegd was voor de vergunningsaanvraag. Dit komt de rechtszekerheid ten goede.

Daarom bepalen we nu duidelijk dat artikel 15 van het Omgevingsvergunningsdecreet (dat de bevoegdheid inzake vergunningen regelt) van overeenkomstige toepassing is op meldingen.

Anderzijds is ook hier de regeling van afsplitsbaarheid van projecten zeer complex. Een via amendement voorgestelde wijziging aan artikel 15 van het Omgevingsvergunningsdecreet tracht hiervoor een oplossing te bieden. Deze oplossing is naar analogie van toepassing op meldingen.

■

AMENDEMENT Nr. 68

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 138

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 138. In artikel 111, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

*"2° artikel 4.2.2, §1, en artikel 4.2.4 van de VCRO.".".***

VERANTWOORDING

Artikel 5, 2°, a), van het Omgevingsvergunningsdecreet stelt dat het decreet van toepassing is op projecten die onderworpen zijn aan de meldingsplicht voor het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.2 VCRO.

Artikel 4.2.2 VCRO handelt echter alleen over de handelingen waarvoor de Vlaamse Regering bepaalt dat de vergunningsplicht vervangen wordt door de meldingsplicht en die dus opgenomen zijn in het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de VCRO.

Artikel 111 van het Omgevingsvergunningsdecreet stelt dat de bevoegde overheid nagaat of de gemelde handelingen meldingsplichtig zijn of niet verboden bij of krachtens artikel 4.2.2, §1, VCRO.

De meldingsplicht voor zorgwonen (en het beëindigen ervan) is echter geregeld in artikel 4.2.4 VCRO. Het Omgevingsvergunningsdecreet bevat nergens een verwijzing naar artikel 4.2.4 VCRO waardoor de procedure van dit decreet niet van toepassing is op de meldingen inzake zorgwonen. Daarentegen is in de VCRO de meldingsprocedure opgeheven.

Om deze redenen wordt de meldingsplicht inzake zorgwonen uitdrukkelijk toegevoegd aan het toepassingsgebied van de omgevingsvergunning, alsook in de beoordeling of een gemelde handeling daadwerkelijk meldingsplichtig is en niet verboden is.

De bepaling over de sanctionering van de ordetermijn wordt geschrapt. Zie hiervoor de verantwoording van het amendement dat de voorgestelde wijziging van artikel 14 van het ontwerp van decreet opheft (zie amendement nr. 48).

■

AMENDEMENT Nr. 69

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 141

Punt 3° schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 70.

■

AMENDEMENT Nr. 70

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 141

Punt 4° schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (zie amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moeten ook punten 3° en 4° van bovenvermeld artikel 141 van het ontwerp van decreet geschrapt worden, gezien dit uitwerking geeft aan het uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 71

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 147

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 147. Aan artikel 30 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° het uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, of het verder uitvoeren van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;";

2° in punt 2°, 4° en 5° worden de woorden "of voortzetten" opgeheven;

3° in punt 3° wordt het woord "voortzetten" vervangen door de woorden "verder uitvoeren";

4° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

"6° het uitvoeren van handelingen in een conform artikel 5.6.8 aangeduid watergevoelig openruimtegebied die:
a) of niet zijn toegelaten in artikel 5.6.8, §3, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn en, voor zover het gebied niet opgeheven wordt met toepassing van artikel 5.6.8, §7;
b) of die de voorwaarden die door de Vlaamse Regering worden verbonden aan de schrapping vermeld in artikel 5.6.8, §7, derde lid schenden, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn;";

*5° in punt 7° worden de woorden "of voortgezet" opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

De term 'voortzetten', zoals opgenomen in de artikelen 6.2.1 en 6.2.2 VCRO (of het eerdere artikel 6.1.1 VCRO), zorgt al geruime tijd voor veel discussie in rechtspraak en rechtsleer. In het kader van de rechtszekerheid past het de regelgeving op dat punt aan te passen, zeker nu het Hof van Cassatie duidelijk een aantal krijtlijnen heeft getrokken tussen wat 'instandhouden' en 'voortzetten' in de context van stedenbouwmisdrijven inhoudt, en ook heeft uitgeklaard welke betekenis aan de term 'voortzetten' moet worden gegeven in de context van de strafbaarstellingen zoals ook opgesomd in de artikelen 6.2.1 en 6.2.2 VCRO.

Er wordt voorgesteld om de terminologie aan te passen door het woord 'voortzetten' op te heffen waar mogelijk of te vervangen door 'verder uitvoeren'. Deze formulering sluit aan bij de terminologie van het arrest van het Hof van Cassatie (Cass., 14 oktober 2014, P.13.0209.N) waarin in een case (waar het over de opsplitsing van een woning ging) is gesteld dat:

"Onder uitvoeren, voortzetten en instandhouden in de zin van de voormelde bepalingen wordt verstaan:
– uitvoeren: het materieel verrichten van het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woongelegenheden;
– voortzetten: het verder uitvoeren van het opsplitsen van een woning of het wijzigen in een gebouw van het aantal woongelegenheden na een verval, schorsing of vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning;
– instandhouden: het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijke opsplitsing van de woning of de wijziging van het gebouw wat betreft het aantal woongelegenheden een einde te maken.".

Ditzelfde arrest expliciteert nog dat het latere gebruik geen voortzetten inhoudt in de zin van de strafbaarstellingen van de VCRO en dat de omstandigheid dat instandhouden bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van het oorspronkelijke misdrijf een einde te maken, niet toelaat het gebruiken of het laten gebruiken als voortzetten te beschouwen.

Dit sluit ook aan bij de bedoeling van de Vlaamse decreetgever om bij het opheffen van het instandhoudingsmisdrijf buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied in 2003 in combinatie met de latere aanpassing van de verjaringstermijnen voor het instellen van een herstelvordering in 2009, te evolueren naar het instellen van een aflopend karakter voor al de stedenbouwmisdrijven buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied, zodat geen sprake meer zou zijn van verdere strafvervolging of van verdere herstelvorderingen.

Bij het opheffen van het instandhoudingsmisdrijf buiten ruimtelijk kwetsbaar gebied, werd echter geen rekening gehouden met een nog steeds mogelijke kwalificatie als 'voortgezet misdrijf' met toepassing van artikel 65 van het Strafwetboek. In de voorafgaande periode primeerde de kwalificatie van instandhouding als voortdurend misdrijf, zodat het leek dat de opheffing daarvan op zich voldoende zou zijn om de bedoeling van de decreetgever volledig in te willigen. Dit is evenwel niet het geval. Het blijft een feit dat voor wat de verjaring van de strafvordering betreft, de VCRO niet geldt en het straf(proces)recht in beginsel voorbehouden federale materie is. Een gevolg van de toepassing van artikel 65 is dat de verjaring van de misdrijven pas begint te lopen vanaf het laatst bewezen feit, op voorwaarde dat tussen elk van de feiten niet meer dan vijf jaar is verstreken.

Om de heersende terminologische verwarring tussen het 'voortzetten' in de VCRO en de kwalificatie als 'voortgezet misdrijf' uit het Strafwetboek op te lossen, wordt hier dus in een andere formulering voorzien. Zoals advocaat-generaal Vandewal ook stelt in zijn conclusie (bij Cass., 25 februari 2016, C. 13.0098.N), hebben de beide begrippen "geen uitstaans" met elkaar en dat kan maar beter duidelijk zijn.

Nog voor de duidelijkheid en ten overvloede wordt hier benadrukt dat het schrappen van het woord 'voortzetten' niets wijzigt aan de strafbaarstelling van het zonder vergunning of tegen de vergunning in uitvoeren van een vergunningsplichtige functiewijziging op zich (artikel 4.2.1, 6°, VCRO jct. het voorliggende artikel 6.2.1, 1°, VCRO), noch aan de instandhouding ervan wanneer de functiewijziging heeft plaatsgevonden in ruimtelijk kwetsbaar gebied (artikel 6.2.2, 1° VCRO).

Het misdrijf van de functiewijziging wordt gekwalificeerd als een aflopend misdrijf. Het uitvoeren van de wijziging – vanaf de eerste daad tot de dag dat de wijziging volledig is doorgevoerd – kan enige tijd in beslag nemen. Dit blijft als misdrijf strafbaar. Zo bijvoorbeeld zal bij weekendverblijven een niet vergunde functiewijziging van 'recreatie' naar (permanent) 'wonen' onveranderd een misdrijf uitmaken waarop kan gehandhaafd worden. De schrapping van het woord 'voortzetten' heeft hierop geen invloed.

De inbreuk van de instandhouding van de oorspronkelijke functiewijziging in ruimtelijke kwetsbaar gebied blijft ook onaangeroerd. Ook hierop heeft het schrappen van het woord 'voortzetten' geen invloed.

Het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed is (en blijft) volgens artikel 4.2.1 VCRO een vergunningsplichtige handeling. De met dit voorstel doorgevoerde wijzigingen aan artikel 30 doen geen enkele afbreuk aan deze vergunningsplicht noch aan de mogelijkheid tot sanctionering van deze functiewijzigingen, indien deze handelingen worden uitgevoerd hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, schorsing of vernietiging van de betreffende vergunning. Het doorvoeren van functiewijzigingen aan bestaande gebouwen, zonder voorafgaande vergunning, is dus nog steeds een stedenbouwkundig misdrijf. Zo zal ook de omvorming van een weekendverblijf (verblijfsrecreatie) tot permanente woongelegenheid (wonen) aan de vergunningsplicht onderworpen blijven en als misdrijf kunnen gesanctioneerd worden.

■

AMENDEMENT Nr. 72

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 148

Dit artikel vervangen door wat volgt:

"Art. 148. Aan artikel 31 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° worden de woorden "of voortzetten" opgeheven en wordt de zinsnede "112" vervangen door de zinsnede "6, tweede lid";

2° in punt 5° worden de woorden "of voortzetten" opgeheven;

3° in punt 6° worden de woorden "of voortzetten" opgeheven en wordt het woord "verkavelingsvergunningen" vervangen door de woorden "verkavelingsvergunningen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden";

*4° in punt 7° worden de woorden "of voortgezet" opgeheven."***.**

VERANTWOORDING

Voor wat de bijkomende punten 2° en 4° en de voorziene toevoegingen in punt 1° en 3° betreft, kan worden verwezen naar de verantwoording bij het amendement bij artikel 147 (amendement nr. 71).

Inbreuken vallen buiten de toepassing van artikel 65 Strafwetboek zodat het daar nog meer aangewezen is om de term 'voortzetten' te vermijden.

■

AMENDEMENT Nr. 73

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 150

Punt 7° vervangen door wat volgt:

"7° het zesde lid, dat het vierde lid wordt, wordt vervangen door wat volgt:

> *"Een afschrift van een proces-verbaal waarin een misdrijf wordt vastgesteld of van een navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, wordt altijd gericht aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gewestelijke entiteit en de gemeente van het grondgebied waarop de handelingen hebben plaatsgevonden.";"***.**

VERANTWOORDING

Het voorliggende amendement voegt aan het reeds bestaande punt 7° toe dat de navolgende processen-verbaal die herstel of regularisatie vaststellen, ook dienen overgemaakt te worden, teneinde de beboetingsentiteit en de herstelvorderende overheid toe te laten rekening te houden met het vastgestelde herstel of regularisatie.

Het betreft hier een bijzondere rechtsgrond om verbalisanten toe te laten om de navolgende processen-verbaal over te maken tijdens een lopend onderzoek zonder daarbij het geheim van het onderzoek te schenden.

■

AMENDEMENT Nr. 74

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 168/1 (nieuw)

Een artikel 168/1 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 168/1. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/2. In titel VI, hoofdstuk III, van dezelfde codex, wordt in afdeling 2, ingevoegd bij artikel 61, een onderafdeling 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

*"Onderafdeling 3/1. Bemiddeling"."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 77.

■

AMENDEMENT Nr. 75

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 168/2 (nieuw)

Een artikel 168/2 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 168/2. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 168/1, een artikel 6.3.12/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/2. De hoge raad is belast met vrijwillige en gerechtelijke bemiddeling zoals vermeld in artikel 6.3.12/3 en 6.3.12/4.

De hoge raad kan een bemiddelaar aanwijzen onder zijn leden of onder de leden van het permanent secretariaat.

*Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels."."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 77.

■

AMENDEMENT Nr. 76

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 168/3 (nieuw)

Een artikel 168/3 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 168/3. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 168/1, een artikel 6.3.12/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/3. §1. Van bij de aanvang van een bestuurlijke procedure tot minnelijke schikking zoals vermeld in artikel 6.4.19 of een procedure tot het sluiten van een dading zoals vermeld in artikel 6.3.5, kan elke belanghebbende vragen aan de hoge raad om een vrijwillige bemiddeling op te starten.

Dit geldt ook in geval van weigering van een minnelijke schikking of een dading door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester.

§2. De aanvraag om een vrijwillige bemiddeling op te starten wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending betekend aan de hoge raad.

De aanvrager doet in de bemiddelingsaanvraag een opgave van de personen aan wie de zakelijke rechten op het onroerend goed waarop de minnelijke schikking of de dading betrekking heeft, toebehoren.

In geval van niet-inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag stelt de hoge raad de aanvrager, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester van de bevoegde gemeente hiervan per beveiligde zending in kennis.

In geval van inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag stelt de hoge raad de personen vermeld in het tweede en derde lid hiervan per beveiligde zending in kennis.

De personen vermeld in het tweede en derde lid worden voor de toepassing van dit artikel samen aangeduid als de betrokken partijen.

De door de hoge raad aangewezen bemiddelaar kan ook derden bij de bemiddeling betrekken.

§3. Een bemiddeling eindigt wanneer de betrokken partijen een bemiddelingsakkoord bereiken.

Onverminderd het eerste lid, kan de hoge raad een bemiddeling te allen tijde beëindigen eens hij vaststelt dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddeling niet of niet langer zijn vervuld. Dit kan onder meer wanneer de betrokken partijen de raad in kennis stellen van hun wil om een einde te maken aan de bemiddeling. De hoge raad stelt de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2, daarvan per beveiligde zending in kennis.

§4. Vanaf de betekening van de bemiddelingsaanvraag in de procedure tot minnelijke schikking bedoeld in artikel 6.4.19, is de verjaring van de herstelvordering zoals bedoeld in artikel 6.3.3, §3, en van het recht een bestuurlijke maatregel op te leggen zoals bedoeld in artikel 6.4.3, §2, geschorst voor de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.

Vanaf de verzending van de bemiddelingsaanvraag in de procedure tot dading bedoeld in artikel 6.3.5, is de verjaring van het recht op uitvoeren van de definitieve rechterlijke herstelmaatregel geschorst voor de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.

De schorsing bedoeld in het eerste en tweede lid, neemt een einde vanaf de datum waarop:
1° de hoge raad de beslissing tot niet-inaanmerkingneming van de bemiddelingsaanvraag aan de aanvrager betekent;
2° een bemiddelingsakkoord bereikt wordt;
*3° de hoge raad de beëindiging van de bemiddeling omwille van de vaststelling dat de randvoorwaarden voor een geslaagde bemiddeling niet of niet langer zijn vervuld, betekent aan de betrokken partijen en desgevallend de betrokken derden bedoeld in paragraaf 2.".".***

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 77.

■

AMENDEMENT Nr. 77

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 168/4 (nieuw)

Een artikel 168/4 invoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 168/4. In dezelfde codex wordt in onderafdeling 3/1, ingevoegd bij artikel 168/1, een artikel 6.3.12/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/4. §1. Zolang de zaak niet in beraad is genomen, kan de reeds geadieerde rechter in elke stand van de procedure zoals bedoeld in artikel 6.3.1 en 6.3.3, op verzoek van een van de partijen in het geding, op verzoek van de overheid die de herstelmaatregel vordert of op eigen initiatief een gerechtelijke bemiddeling bij de hoge raad bevelen.

De rechterlijke beslissing die een bemiddeling beveelt, legt de duur van de opdracht van de hoge raad vast, zonder dat deze drie maanden kan overschrijden. Zij vermeldt tevens de datum waarop de zaak is verdaagd.

§2. De griffier zendt onmiddellijk een afschrift van de rechterlijke beslissing aan de partijen in het geding, de overheid die de herstelmaatregel vordert en de hoge raad.

De door de hoge raad aangewezen bemiddelaar kan derden bij de bemiddeling betrekken. Dit geldt ook ten opzichte van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester indien geen van hen een rechterlijke herstelmaatregel heeft gevorderd.

§2. Als een bemiddelingsakkoord is bereikt, maakt de hoge raad dit over aan de rechtbank.

Minstens meldt de hoge raad bij afloop van de bemiddelingsopdracht schriftelijk aan de rechter of er al dan niet een bemiddelingsakkoord is bekomen.

De rechter behoudt niettemin de mogelijkheid om, zo hij dat opportuun acht en zowel de overheid die de herstelmaatregel vordert als de partijen in het geding ermee instemmen, de bemiddelingsopdracht van de hoge raad voor een door hem bepaalde termijn te verlengen.

§3. Gedurende de bemiddeling blijft de rechter geadieerd en kan hij op elk ogenblik de noodzakelijk geachte maatregel treffen. Op verzoek van de hoge raad kan hij ook vóór het verstrijken van de vastgestelde termijn een einde maken aan de bemiddeling.

*§4. Er is geen voorziening mogelijk tegen de beslissing waarbij de bemiddeling wordt bevolen, verlengd of beëindigd.”.”***.**

VERANTWOORDING

In de huidige bepalingen van de VCRO is op heden in bemiddeling door de hoge raad voorzien bij minnelijke schikkingen (artikel 6.1.52 VCRO) en bij gerechtelijke procedures (artikel 6.1.54 VCRO). In het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning van 25 april 2014 (verder het Handhavingsdecreet genoemd) krijgt de bemiddeling geen plaats meer, hoewel de SARO er al eerder op wees dat in een modern bestuursrecht meer wordt ingezet op bemiddelde oplossingen voor de conflicten, ook omwille van het grotere draagvlak. De handhaving van de ruimtelijke ordening heeft steeds een voortrekkersrol gehad om de alternatieve geschillenbeslechting via bemiddeling op de kaart te zetten en is daarin reeds gevolgd door onder meer de Vlaamse Bestuursrechtscolleges. In de praktijk blijkt dat het ook werkt (zie verslagboek 2015 van de hoge raad op hun website). Er is geen reden om deze expertise verloren te laten gaan.

Bij het zoeken naar oplossingen voor (oude) niet-herstelde stedenbouwkundige misdrijven is naast het as-builtattest (zie het nieuwe artikel 51/1 ingevoerd bij amendement nr. 20) ook de piste van de bemiddeling terug op de voorgrond getreden. De totaaloplossing is niet zozeer gelegen in de inzet van één specifiek instrument maar in het maatwerk. Het is in stedenbouwzaken vaak zo dat de standpunten vrij hard zijn omdat bij de overtreders de onderliggende emotionele band met huis, habitat en werkomgeving erg sterk is. Er is dus nog steeds een rol weggelegd voor de techniek van de bemiddeling om aldus bij te dragen aan een integrale geschillenbeslechting. Dit vergt een andere aanpak dan de loutere onderhandeling tussen twee of meer partijen die vaak al geruime tijd tegenover elkaar staan. De bemiddeling op zich heeft niet tot einddoel formeel een minnelijke schikking of een dading af te sluiten, dan wel een akkoordconclusie op te stellen in aanwezigheid van de bemiddelaar, maar om tot een bemiddelingsakkoord te komen op basis waarvan de partijen verder kunnen in hun bestuurlijke en gerechtelijke procedures. In het bemiddelingsproces is de rol van de bemiddelaar neutraal en erop gericht om het gesprek tussen de partijen mogelijk te maken.

Eerdere argumenten dat de minnelijke schikking onder de bestuurlijke maatregelen valt en dat daar geen plaats meer is voor een beoordeling van de hoge raad, gaan niet op. Bij de bestuurlijke maatregelen wordt post factum advies gegeven aan de minister over de aard van de herstelmaatregel in geval van beroep (zie punt 2° van artikel 172). De bemiddeling leidt bovendien tot een bemiddelingsakkoord zoals hoger al aangehaald.

■

AMENDEMENT Nr. 78

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 193

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

De rechtzetting in artikel 56 van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid, zoals beoogd met dit artikel, werd reeds gedaan door een amendement bij het decreet van […] houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw (*Parl.St.* Vl.Parl. 2016-2017, nr. 1041/4).

■

AMENDEMENT Nr. 79

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 194

In paragraaf 2 het eerste lid vervangen door wat volgt:

*"Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen kan de Vlaamse Regering onderdelen van provinciale of gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De Vlaamse Regering wint hiervoor het advies in van de betrokken provincieraad of de gemeenteraad, al naargelang."***.**

VERANTWOORDING

Bij de overgangsmaatregelen inzake beleidsplanning wordt in artikel 194, §2, in de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering bij de vaststelling van beleidskaders van het BRV ook onderdelen van provinciale of gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen kan vervallen verklaren.

Aangezien deze provinciale en gemeentelijke structuurplannen tot stand zijn gekomen door een participatief en democratisch proces, is het logisch om in het kader van deze bepaling op te nemen dat dit enkel kan na het inwinnen van het advies van de provincieraad of gemeenteraad, die het structuurplan definitief heeft vastgesteld. Dit wordt met dit amendement toegevoegd aan de tekst van het ontwerp van decreet.

Er wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om te verduidelijken dat het aanduiden van passages die niet langer geldig zijn, moet gebeuren bij de definitieve vaststelling van het BRV, zoals het ook bepaald is bij de met artikel 21 van het ontwerp van decreet ingevoerde regeling voor situaties waarin gemeentelijke of provinciale ruimtelijke beleidsplannen (en niet langer structuurplannen) zouden conflicteren met een nieuw vast te stellen BRV (nieuw voorgesteld artikel 2.1.5, §2, tweede lid, VCRO). Met een analoog amendement wordt overigens ook daar het voorafgaand advies van provincieraad of gemeenteraad verankerd.

■

AMENDEMENT Nr. 80

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 195

In paragraaf 2 het eerste lid vervangen door wat volgt:

*"Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders van het provinciaal beleidsplan ruimte kan de provincieraad onderdelen van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn. De provincieraad wint hiervoor het advies in van de betrokken gemeenteraad."***.**

VERANTWOORDING

Bij de overgangsmaatregelen inzake beleidsplanning wordt in artikel 195, §2, in de mogelijkheid voorzien dat de provincieraad bij de vaststelling van beleidskaders van het provinciaal beleidsplan ruimte ook onderdelen van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen kan vervallen verklaren.

Aangezien deze gemeentelijke structuurplannen tot stand zijn gekomen door een participatief en democratisch proces, is het logisch om in het kader van deze bepaling op te nemen dat dit enkel kan na het inwinnen van het advies van de gemeenteraad, die het structuurplan definitief heeft vastgesteld. Dit wordt met dit amendement toegevoegd aan de tekst van het ontwerp van decreet.

Er wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om te verduidelijken dat het aanduiden van passages die niet langer geldig zijn, moet gebeuren bij de definitieve vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte, zoals het ook bepaald is bij de met artikel 21 van het ontwerp van decreet ingevoerde regeling voor situaties waarin gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen (en niet langer structuurplannen) zouden conflicteren met een nieuw vast te stellen provinciaal beleidsplan ruimte (nieuw voorgesteld artikel 2.1.8, §2, tweede lid, VCRO). Met een analoog amendement wordt overigens ook daar het voorafgaand advies van gemeenteraad verankerd.

■

AMENDEMENT Nr. 81

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 215/1 (nieuw)

Een artikel 215/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"Art. 215/1. Artikel 26/1 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 15 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning."***.**

VERANTWOORDING

De voorgestelde wijziging aan artikel 5.1.6, derde lid, van de VCRO kan maar in werking treden op het ogenblik dat de door het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning doorgevoerde wijzigingen in werking treden.

■

AMENDEMENT Nr. 82

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 216

In het eerste lid een punt 2°/1 invoegen, dat luidt als volgt:

*"2/1° artikelen 76 en 77;"***.**

VERANTWOORDING

Er wordt gewerkt aan een billijke vergoedingsregeling voor eigenaars van gronden die in watergevoelig openruimtegebied liggen. Een billijke vergoeding betekent dat de werkelijke waarde gecompenseerd wordt, hetzij financieel hetzij via planologische compensatie of ruil. Met het oog hierop werkt de Vlaamse Regering momenteel aan een efficiënt en effectief instrumentarium. Daarom wordt het aan de Vlaamse Regering overgelaten om de datum van inwerkingtreding te bepalen van de nieuwe regeling voor de aanduiding van gebieden als watergevoelig openruimtegebied. Op die manier kan de inwerkingtreding worden afgestemd op de totstandkoming van de instrumenten, op de beschikbaarheid van instrumenten en op de betaalbaarheid van de maatregelen. Met andere woorden, de desbetreffende kaarten zullen maar definitief vastgesteld worden en rechtsgevolgen hebben als de volwaardige vergoedingsregeling is uitgewerkt.

■

AMENDEMENT Nr. 83

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 216

In het eerste lid punt 4° vervangen door wat volgt:

*"4° artikelen 3, 4, 5, 1°, 6, 92, 2° en 3°, 93, 94, 1°, 104, 3°, 111, 2°, 115, 1°, 125, 133, 134, 4°, en 136, 3°;"***.**

VERANTWOORDING

Artikel 5 van het Omgevingsvergunningsdecreet wordt zowel door het ontwerp van decreet als door een amendement gewijzigd.

Alleen de reeds in het ontwerp van decreet opgenomen wijziging met betrekking tot de integratie van de vergunning voor vegetatiewijziging dient een aangepaste datum van inwerkingtreding te krijgen.

De bij amendement doorgevoerde wijziging in artikel 5, 2°, van het Omgevingsvergunningsdecreet gaat over de melding inzake zorgwonen. De wijziging hiervan kan de gewone regel inzake inwerkingtreding volgen.

■

AMENDEMENT Nr. 84

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 217

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Er wordt voorgesteld om geen regeling uit te werken ter sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen. Zie hiervoor de verantwoording bij het amendement ter wijziging van artikel 99 van het ontwerp van decreet (artikel dat de sanctieregeling invoegt door wijziging van artikel 14 van het Omgevingsvergunningsdecreet (amendement nr. 48)).

Gelet op deze wijziging moet er niet langer voorzien worden in een inwerkingtredingsbepaling voor dit uitgedachte sanctiesysteem.

■

AMENDEMENT Nr. 85

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 218

Op de eerste regel de zinsnede "71, 72 en 73" v**ervangen door de zinsnede** *"71, 72, 2°, en 73, 2°,"***.**

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet wijzigt artikel 5.2.5 VCRO. Bij amendement wordt een bijkomende wijziging aangebracht in dit artikel.

Alleen de reeds in het ontwerp van decreet opgenomen wijziging met betrekking tot watergevoelig openruimtegebied dient een aangepaste datum van inwerkingtreding te krijgen (punt 2°).

De bij amendement aangebrachte wijziging gaat over het as-builtattest. De wijziging hiervan kan de gewone regel inzake inwerkingtreding volgen.

■

AMENDEMENT Nr. 86

voorgesteld door Lode Ceyssens, Axel Ronse, Lydia Peeters, Wilfried Vandaele, Tinne Rombouts en Bart Nevens

Artikel 222 (nieuw)

Een artikel 222 toevoegen, dat luidt als volgt:

"Art. 222. De volgende artikelen, die de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening wijzigen wat betreft de overgangsbepalingen in hoofdstuk VII, treden in werking op datum van de inwerkingtreding van artikel 12 van het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning van 25 april 2014:
1° artikel 88/1;
*2° artikel 88/2."***.**

VERANTWOORDING

Het betreft de rechtstreekse wijzigingen aan de VCRO:
1° betreft de invoering van artikel 7.7.10 VCRO;
2° betreft de invoering van artikel 7.7.11 VCRO.

■

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 2. In artikel 5.6.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden "het resultaat" en de woorden "het verval" de woorden "de schorsing of" ingevoegd;

2° in het tweede lid worden tussen de woorden "de nadere regels voor" en de woorden "het verval" de woorden "de schorsing of" ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 3. Aan artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt een punt 72° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"72° omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie: de omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie of het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan.".

Art. 4. In artikel 9bis, §7, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de woorden "een vergunning voor het wijzigen van de vegetatie" vervangen door de woorden "een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie".

Art. 5. In artikel 13 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 4, eerste lid, worden de woorden "van het verkrijgen van een vergunning" vervangen door de woorden "van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie";

2° in paragraaf 5 worden de woorden "van het verkrijgen van een vergunning" vervangen door de woorden "van het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie";

3° er wordt een paragraaf 8 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§8. Het zonder voorafgaandelijke omgevingsvergunning of in strijd met deze omgevingsvergunning uitvoeren van vergunningsplichtige handelingen inzake wijziging van de vegetatie of van kleine landschapselementen of van de vegetatie ervan of van handelingen die verboden zijn op basis van of in uitvoering van artikel 13, §3, is verboden.".

Art. 6. In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2002, wordt tussen de zinsnede "de toestemming," en het woord "alsook" de zinsnede "vermeld in artikel 9 en artikel 13, §§1, 2 en 3," ingevoegd.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 27 juni 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003

Art. 7. In artikel 29, 1°, van het decreet van 27 juni 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003 wordt de zinsnede "artikel 88, §1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening" vervangen door de woorden "artikel 2.6.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening".

Art. 8. Aan artikel 30 van hetzelfde decreet wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° de vergoedingen als gevolg van de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied, zoals bedoeld in artikel 5.6.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.".

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen

Art. 9. In artikel 2, 6°, van het decreet van 16 juni 2006 betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen worden de woorden "het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen" vervangen door de woorden "het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen".

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid

Art. 10. In artikel 7, §3, 1°, van het decreet van 20 maart 2009 betreffende het mobiliteitsbeleid worden de woorden "ruimtelijke structuurplannen" vervangen door de woorden "ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen".

Art. 11. In artikel 10, §1, 3°, van hetzelfde decreet worden de woorden "het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen" vervangen door de woorden "het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen of het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen".

Art. 12. In artikel 17, §1, 3°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 februari 2012, worden de woorden "provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen" vervangen door de woorden "provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen of provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen".

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 13. In artikel 1.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden de woorden "ruimtelijke structuurplannen" vervangen door de woorden "ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen".

Art. 14. In titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden in het opschrift van hoofdstuk II de woorden "ruimtelijk structuurplan Vlaanderen" vervangen door de woorden "ruimtelijk structuurplan Vlaanderen of Beleidsplan Ruimte Vlaanderen".

Art. 15. In hoofdstuk I van titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt een artikel 1.1.4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 1.1.4/1. §1. Ruimtelijke impulsprojecten zijn ruimtelijke projecten die passen binnen de doelstellingen, vermeld in artikel 1.1.4, en die het ruimtelijk rendement op een kwalitatieve manier verhogen zodat het maatschappelijk gebruik toeneemt, zoals door een efficiënter of hernieuwd ruimtegebruik van reeds ingenomen ruimte of doordat het project daar impact op heeft.

Zij hebben expliciet aandacht voor functieverweving, hergebruik of tijdelijk ruimtegebruik. Ze geven een impuls aan nieuwe ruimtelijke realisaties in een projectgebied met een ruimtelijke kwaliteitsgarantie die ook een verbetering van landschappelijke kwaliteit inhoudt.

De Vlaamse Regering bepaalt de aard, de omvang en de organisatorische voorwaarden van ruimtelijke impulsprojecten.

§2. De Vlaamse Regering kan, binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan publieke, publiek-private of private initiatiefnemers voor ruimtelijke impulsprojecten als vermeld in paragraaf 1.".

Art. 16. In artikel 1.2.1, 3°, van dezelfde codex worden de woorden "ruimtelijk structuurplan Vlaanderen" vervangen door de woorden "ruimtelijk structuurplan Vlaanderen of Beleidsplan Ruimte Vlaanderen".

Art. 17. In artikel 1.3.2, §3, derde lid, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 7° wordt het getal "drie" vervangen door het getal "vier";

2° in punt 8° wordt het getal "acht" vervangen door het getal "zeven" en de zinsnede ", onroerend erfgoed, en cultuur" door de zinsnede "en onroerend erfgoed".

Art. 18. In artikel 1.3.3 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§3/1. Twee of meer gemeenten kunnen, via een intergemeentelijk samenwerkingsverband, een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening oprichten.

De bepalingen van de andere paragrafen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening, uitgezonderd wat volgt.

De betrokken gemeenteraden beslissen elk afzonderlijk welke maatschappelijke geledingen moeten worden opgeroepen om een of meer vertegenwoordigers voor te dragen als lid van de intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening. Al die verschillende geledingen worden vertegenwoordigd in de intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.

Het vereiste aantal leden is afhankelijk van de som van de inwoneraantallen van de deelnemende gemeenten. Het maximumaantal kan alleen overschreden worden als dat vereist is om alle verschillende geledingen te laten vertegenwoordigen.

Het intergemeentelijk samenwerkingsverband doet de oproep van vertegenwoordigers en formuleert een gemotiveerd voorstel van samenstelling.

De benoeming van de voorzitter, de leden, de plaatsvervangers en de vaste secretaris is definitief zodra elk van de betrokken gemeenteraden eenzelfde voorstel van samenstelling goedgekeurd heeft.

Het huishoudelijk reglement is definitief zodra elk van de betrokken gemeenteraden dat reglement of de wijzigingen ervan goedgekeurd heeft.

Als een intergemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening is opgericht conform de bepalingen van dit artikel, oefent die intergemeentelijke commissie de taken uit die zijn toegewezen aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening.";

2° in paragraaf 9 worden tussen het woord "gemeenteraad" en de woorden "stelt de gemeentelijke commissie" de woorden "of het intergemeentelijk samenwerkingsverband" ingevoegd;

3° paragraaf 11 wordt opgeheven.

Art. 19. Aan titel I van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt een hoofdstuk V toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk V. Het register van ruimtelijke planners".

Art. 20. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt aan hoofdstuk V, ingevoegd bij artikel 19, een artikel 1.5.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 1.5.1. De Vlaamse Regering legt een register aan waarin vermeld wordt welke personen voor de toepassing van deze codex als ruimtelijk planner worden beschouwd. Alleen natuurlijke personen kunnen conform deze codex als ruimtelijke planner worden beschouwd. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor opname in het register en de modaliteiten ervan.".

Art. 21. In titel II van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt hoofdstuk I, dat bestaat uit artikel 2.1.1 tot en met 2.1.19, vervangen door wat volgt:

"Hoofdstuk I. Ruimtelijke beleidsplannen

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 2.1.1. §1. Een ruimtelijk beleidsplan bestaat uit een strategische visie en een of meer beleidskaders die samen het kader aangeven voor de gewenste ruimtelijke ontwikkeling. Het ruimtelijk beleidsplan is erop gericht samenhang te brengen in

de voorbereiding, de vaststelling en de uitvoering van beslissingen in de ruimtelijke ordening. Het is realisatiegericht.

De strategische visie omvat een langetermijnvisie voor de ruimtelijke ontwikkeling.

Een beleidskader bevat operationele beleidskeuzes voor de middellange termijn en actieprogramma's voor een thema of voor een gebiedsdeel. Beleidskaders beschrijven onder meer hoe en met wie de gewenste ruimtelijke ontwikkeling wordt gerealiseerd. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen met betrekking tot de inhoud van een beleidskader.

Het ruimtelijk beleidsplan maakt deel uit van een cyclisch planningsproces. Dat betekent dat:
1° het door onderzoek onderbouwd wordt;
2° het opgemaakt of herzien wordt met inspraak van de bevolking en via overleg tussen onder meer bestuursniveaus, beleidsdomeinen of diensten en middenveldorganisaties;
3° de uitvoering ervan gemonitord wordt;
4° het in de eerste helft van elke regeer- of bestuursperiode geëvalueerd wordt;
5° het te allen tijde geheel of gedeeltelijk herzien kan worden.

De vaststelling van een strategische visie en een of meer beleidskaders kan worden gevolgd door de vaststelling van aanvullende beleidskaders die vervolgens integraal deel uitmaken van het ruimtelijk beleidsplan.

De strategische visie kan niet worden opgeheven, ze kan alleen geheel of gedeeltelijk worden herzien. Een beleidskader kan worden opgeheven, met inachtneming van de vereisten en de procedure die gelden voor de opmaak of herziening.

§2. Er worden ruimtelijke beleidsplannen opgemaakt op de volgende niveaus:
1° door het Vlaamse Gewest voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest: het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;
2° door een provincie voor het grondgebied van de provincie: het provinciaal beleidsplan ruimte;
3° door een of meer gemeenten voor het grondgebied van de gemeente of de betrokken gemeenten: het gemeentelijk of intergemeentelijk beleidsplan ruimte.

Op gemeentelijk niveau kunnen zowel de strategische visie als de beleidskaders afzonderlijk, intergemeentelijk zijn. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt een intergemeentelijk beleidsplan ruimte, een intergemeentelijke strategische visie en een intergemeentelijk beleidskader gelijkgesteld met respectievelijk een gemeentelijk beleidsplan ruimte, een gemeentelijke strategische visie en een gemeentelijk beleidskader, telkens voor de beleidskeuzes die op het eigen gemeentelijk grondgebied betrekking hebben of de engagementen van de eigen gemeente ten aanzien van de andere gemeenten. De beslissingen van de respectieve gemeenteraden geven uitdrukkelijk aan op welk onderdeel of welke onderdelen van het intergemeentelijk beleidsplan de beslissing betrekking heeft.

§3. In elk ruimtelijk beleidsplan wordt aangegeven hoe het zich verhoudt tot de ruimtelijke beleidsplannen van de andere niveaus.

Bij het formuleren van keuzes, doelstellingen, eigen engagementen en verwachtingen ten aanzien van andere actoren die in het ruimtelijk beleidsplan worden opgenomen, wordt rekening gehouden met de bevoegdheidsbepalende regels uit het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet, het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en andere regelgeving die relevant is voor het thema in kwestie.

Art. 2.1.2. §1. Geen van de onderdelen van een beleidsplan heeft verordenende kracht.

§2. Een beleidskader schikt zich naar de strategische visie van het niveau in kwestie.

§3. Bij het vaststellen of herzien van ruimtelijke uitvoeringsplannen en stedenbouwkundige verordeningen, bij het nemen van een voorkeursbesluit of projectbesluit als vermeld in het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten, en bij het aanvragen van vergunningen voor eigen projecten mogen de Vlaamse Regering, de provincieraad, de deputatie, de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen en de instellingen die ressorteren onder elk van die organen, niet afwijken van de beleidskaders van het niveau in kwestie, behalve in geval van:
1° onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten;
2° dringende sociale, economische of budgettaire redenen.

Als er met toepassing van de redenen, vermeld in het eerste lid, wordt afgeweken van een beleidskader, wordt dat uitdrukkelijk gemotiveerd. Daarbij wordt aangetoond dat het plan, de verordening, het besluit of de vergunningsaanvraag het nastreven van de strategische visie van het niveau in kwestie niet hypothekeert.

Art. 2.1.3. Het ontwerp van ruimtelijk beleidsplan wordt opgemaakt onder de verantwoordelijkheid van een of meer ruimtelijke planners.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat een ruimtelijk beleidsplan door verschillende personen in een samenwerkingsverband moet worden opgemaakt, waaronder minstens één ruimtelijke planner. Ze kan daarbij de vereiste deskundigheden specificeren.

Art. 2.1.4. Binnen de perken van de begroting kan de Vlaamse Regering subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project ter uitvoering van de doelstellingen, geformuleerd in de strategische visie of in een beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels daarvoor.

Afdeling 2. Het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen

Art. 2.1.5. §1. De Vlaamse Regering beslist tot de opmaak van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen en neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen omvatten minstens de volgende stappen:
1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van:
   a) de strategische adviesraad;
   b) de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen;
   c) de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen;
   d) de Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij;
   e) de Mobiliteitsraad van Vlaanderen;
2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;

3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
4° wat de strategische visie betreft:
a) een voorlopige vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering;
b) een standpunt van het Vlaams Parlement over de voorlopig vastgestelde visie, vermeld in punt a);
c) een definitieve vaststelling van de visie door de Vlaamse Regering;
d) de bekrachtiging door het Vlaams Parlement van de definitief vastgestelde visie, vermeld in punt c);
5° wat de beleidskaders betreft:
a) een voorlopige vaststelling door de Vlaamse Regering;
b) een definitieve vaststelling door de Vlaamse Regering.

Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders kan de Vlaamse Regering onderdelen van provinciale of gemeentelijke beleidskaders omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Art. 2.1.6. Bekrachtigde besluiten houdende definitieve vaststelling van een Vlaamse strategische visie of besluiten houdende definitieve vaststelling van een Vlaams beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De Vlaamse Regering stuurt een afschrift van de strategische visie of het beleidskader naar elke gemeente, waar die documenten kunnen worden ingezien.

Het geldende Beleidsplan Ruimte Vlaanderen is raadpleegbaar op de website van het departement. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Art. 2.1.7. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.

Afdeling 3. Het provinciaal beleidsplan ruimte

Art. 2.1.8. §1. De provincieraad besluit tot de opmaak van een provinciaal beleidsplan ruimte. De deputatie neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak van een provinciaal beleidsplan ruimte omvat minstens de volgende stappen:
1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening;
2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;
3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
4° een voorlopige vaststelling en een definitieve vaststelling door de provincieraad.

Bij de definitieve vaststelling van beleidskaders kan de provincieraad onderdelen van gemeentelijke beleidskaders omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn.

De Vlaamse Regering kan, naar aanleiding van de definitieve vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte, een voorbehoud maken bij bepaalde opties uit het plan. Dat voorbehoud is voldoende precies.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van een provinciaal beleidsplan ruimte, en voor de toepassing van het derde lid.

Art. 2.1.9. Besluiten houdende definitieve vaststelling van een provinciale strategische visie of een provinciaal beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De deputatie stuurt een afschrift van de strategische visie of het beleidskader naar elke gemeente, waar die documenten kunnen worden ingezien.

Het geldende provinciaal beleidsplan ruimte is raadpleegbaar op de website van de provincie. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het provinciaal beleidsplan ruimte.

Art. 2.1.10. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het provinciaal beleidsplan ruimte zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.

Afdeling 4. Het gemeentelijk beleidsplan ruimte

Art. 2.1.11. §1. De gemeenteraad besluit tot de opmaak van een gemeentelijk beleidsplan ruimte. Het college van burgemeester en schepenen neemt de nodige maatregelen voor de opmaak en de vaststelling ervan.

§2. De opmaak van een gemeentelijk beleidsplan ruimte omvat minstens de volgende stappen:
1° de raadpleging in verschillende fasen van het opmaakproces van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening;
2° overleg tussen de verschillende bestuursniveaus in verschillende fasen van het opmaakproces;
3° de raadpleging van het publiek in verschillende fasen van het opmaakproces, met inbegrip van een openbaar onderzoek over een voorlopig vastgestelde visie en een voorlopig vastgesteld beleidskader;
4° een voorlopige vaststelling en een definitieve vaststelling door de gemeenteraad.

De Vlaamse Regering en de deputatie kunnen, naar aanleiding van de definitieve vaststelling van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, een voorbehoud maken bij bepaalde opties uit het plan. Dat voorbehoud is voldoende precies.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en de vaststelling van een gemeentelijk beleidsplan ruimte, en voor de toepassing van het tweede lid.

Art. 2.1.12. Besluiten houdende definitieve vaststelling van een gemeentelijke strategische visie of een gemeentelijk beleidskader worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Ze treden in werking veertien dagen na de bekendmaking ervan.

De strategische visie of het beleidskader kunnen worden ingezien op de gemeente.

Het geldende gemeentelijk beleidsplan ruimte is raadpleegbaar op de website van de gemeente. Op dezelfde website wordt documentatie bijgehouden over aspecten van het cyclische planningsproces, vermeld in artikel 2.1.1, §1, vierde lid, wat betreft het gemeentelijk beleidsplan ruimte.

Art. 2.1.13. De regels voor de opmaak en de vaststelling van het gemeentelijk beleidsplan ruimte zijn van toepassing op de herziening ervan. De herziening kan gedeeltelijk zijn.".

Art. 22. In artikel 2.2.3 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het derde lid opgeheven.

Art. 23. In artikel 2.2.4, §2, 5°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan".

Art. 24. In artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 6°, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "ruimtelijk structuurplan of de ruimtelijke structuurplannen" vervangen door de woorden "ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan of de ruimtelijke structuurplannen of ruimtelijke beleidsplannen".

Art. 25. In artikel 2.2.6, §2, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De gebieden die conform artikel 5.6.8, §1, worden aangeduid als 'watergevoelig open ruimtegebied' worden voor de toepassing van deze codex beschouwd als te ressorteren onder de categorie van de gebiedsaanduiding 'overig groen'.".

Art. 26. In artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen" vervangen door de woorden "Beleidsplan Ruimte Vlaanderen".

Art. 27. In artikel 2.2.10, §6, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de zinsnede ", met een maximum van dertig dagen" opgeheven.

Art. 28. Aan artikel 2.2.11, derde lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De Vlaamse Regering stuurt een afschrift van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedlandschap afgebakend of gewijzigd wordt.".

Art. 29. In artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "het provinciaal ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "het provinciaal beleidsplan ruimte".

Art. 30. In artikel 2.2.14 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement schriftelijk advies uit over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.".

Art. 31. In artikel 2.2.15, §4, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"Het departement bezorgt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.".

Art. 32. In artikel 2.2.16 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "de Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "het departement";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1 of in paragraaf 4, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen of te vernietigen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. Een afschrift van de beslissing tot schorsing of vernietiging wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie.";

3° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt het woord "geschorst" vervangen door de woorden "geschorst of vernietigd";

4° in paragraaf 3 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een optie uit het provinciaal beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering voorbehoud heeft gemaakt conform artikel 2.1.8, §2, derde lid;";

5° in paragraaf 3 worden een punt 1°/1 en 1°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"1°/1 als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een beleidskader van het provinciaal beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.5, §2, tweede lid;
1°/2 als het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;";

6° aan paragraaf 3 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het eerste lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 4.";

7° in paragraaf 4 worden de woorden "zestig dagen" telkens vervangen door de woorden "negentig dagen" en de woorden "de Vlaamse Regering" door de woorden "het departement".

Art. 33. In artikel 2.2.17 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord "geschorst" vervangen door de woorden "geschorst of vernietigd";

2° aan het derde lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"De deputatie stuurt een afschrift van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedlandschap afgebakend of gewijzigd wordt.".

Art. 34. In artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "gemeentelijk ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "gemeentelijk beleidsplan ruimte".

Art. 35. In artikel 2.2.20 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

"Uiterlijk tijdens de plenaire vergadering brengt het departement schriftelijk advies uit over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.".

Art. 36. In artikel 2.2.21, §4, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde en vierde lid worden vervangen door wat volgt:

"De deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt, bezorgt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met:
1° het provinciaal ruimtelijk structuurplan of, in voorkomend geval, een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan, dan wel het provinciaal beleidsplan ruimte of een ontwerp van beleidskader, als het provinciaal beleidsplan ruimte in werking is getreden;
2° de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

Als er geen advies is verleend binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.";

2° tussen het vierde en het vijfde lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Het departement bezorgt de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening en het planteam binnen de termijn, vermeld in paragraaf 3, een advies over de verenigbaarheid met:
1° het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen dan wel het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een ontwerp van beleidskader, als het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen in werking is getreden;
2° de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen of een of meer ontwerpen van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.".

Art. 37. In artikel 2.2.22 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de woorden "de Vlaamse Regering" vervangen door de woorden "het departement".

Art. 38. In artikel 2.2.23 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in artikel 2.2.22 of in paragraaf 3, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn een definitief vastgesteld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Binnen de ordetermijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermijn een afschrift aan het departement.";

3° in paragraaf 1 wordt het derde lid opgeheven;

4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt het woord "geschorst" vervangen door de woorden "geschorst of vernietigd";

5° in paragraaf 2 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een optie uit het gemeentelijk beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering of de deputatie voorbehoud heeft gemaakt conform artikel 2.1.11, §2, tweede lid;";

6° in paragraaf 2 worden een punt 1°/1 en 1°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"1°/1 als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan uitvoering geeft aan een beleidskader van het gemeentelijk beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.5, §2, tweede lid, of dat de provincieraad niet meer geldig heeft verklaard conform artikel 2.1.8, §2, tweede lid;

1°/2 als het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of het provinciaal beleidsplan ruimte;";

7° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het eerste lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 3.";

8° in paragraaf 3 worden de woorden "zestig dagen" telkens vervangen door de woorden "negentig dagen" en de woorden "de Vlaamse Regering" door de woorden "het departement".

Art. 39. In artikel 2.2.24 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het woord "geschorst" vervangen door de woorden "geschorst of vernietigd".

Art. 40. In artikel 2.2.25 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Het college van burgemeester en schepenen stuurt een afschrift van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en van het vaststellingsbesluit naar het agentschap van het beleidsdomein Omgeving dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed, voor zover in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een erfgoedlandschap afgebakend of gewijzigd wordt.".

Art. 41. In artikel 2.3.1, derde lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011, 4 april 2014 en 1 juli 2016, worden de woorden "gebouwen en constructies" vervangen door de woorden "gebouwen, constructies of publiciteitsinrichtingen".

Art. 42. In artikel 2.3.2 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 4 april 2014, 25 april 2014 en 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het zesde tot en met het elfde lid vervangen door wat volgt:

"De provinciale stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de provincieraad en het volledige advies van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan het departement.";

2° er worden een paragraaf 1/1 en een paragraaf 1/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"§1/1. De Vlaamse Regering beschikt over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat op de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 1, zesde lid, om de uitvoering van het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening te schorsen of te vernietigen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. Een afschrift van de beslissing tot schorsing of vernietiging wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie.

Het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening kan alleen worden geschorst of vernietigd:

1° als de provinciale stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een optie uit het provinciaal beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig artikel 2.1.8, §2, derde lid;

2° als de provinciale stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een beleidskader van het provinciaal beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.5, §2, tweede lid;

3° als de provinciale stedenbouwkundige verordening kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen;

4° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met een gewestelijke stedenbouwkundige verordening of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijke stedenbouwkundige verordening;

5° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met artikel 2.3.1 of 4.2.5;

6° als de provinciale stedenbouwkundige verordening strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;

7° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het tweede lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 1/2.

§1/2. In geval van schorsing beschikt de provincieraad over een termijn van negentig dagen die ingaat op de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan de deputatie, om de provinciale stedenbouwkundige verordening opnieuw definitief vast te stellen. Bij de definitieve vaststelling van de verordening kunnen ten opzichte van de geschorste verordening alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

De provinciale stedenbouwkundige verordening wordt samen met het nieuwe besluit van de provincieraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan het departement.

Als de provincieraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening neemt, vervallen het geschorste provincieraadsbesluit en de provinciale stedenbouwkundige verordening.

Als het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.";

3° in paragraaf 2 worden het achtste tot en met het dertiende lid vervangen door wat volgt:

"De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening wordt samen met het besluit van de gemeenteraad en het volledige advies van de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie en het departement.";

4° er worden een paragraaf 2/1 en een paragraaf 2/2 toegevoegd, die luiden als volgt:

"§2/1. De deputatie en de Vlaamse Regering beschikken over een termijn van vijfenveertig dagen, die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 2, achtste lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn een definitief vastgestelde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.

Binnen de ordetermijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermijn een afschrift aan het departement.

Het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kan alleen worden geschorst:
1° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een optie uit het gemeentelijk beleidsplan ruimte waarbij de Vlaamse Regering of de deputatie voorbehoud heeft gemaakt overeenkomstig artikel 2.1.11, §2, tweede lid;
2° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening uitvoering geeft aan een beleidskader van het gemeentelijk beleidsplan ruimte dat de Vlaamse Regering niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.5, §2, tweede lid, of dat de provincieraad niet meer geldig heeft verklaard overeenkomstig artikel 2.1.8, §2, tweede lid;
3° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening kennelijk onverenigbaar is met een beleidskader of, in voorkomend geval, een ontwerp van beleidskader van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of het provinciaal beleidsplan ruimte;
4° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met een gewestelijke of provinciale stedenbouwkundige verordening of, in voorkomend geval, een ontwerp van gewestelijke of provinciale stedenbouwkundige verordening;
5° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met artikel 2.3.1 of 4.2.5;
6° als de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;
7° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste.

De Vlaamse Regering gaat alleen over tot vernietiging als ze van oordeel is dat de onverenigbaarheid, de strijdigheid of de niet-naleving, vermeld in het derde lid, niet kan worden hersteld, weggewerkt of opgelost door het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 2/2.

§2/2. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van negentig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen, om de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening opnieuw definitief vast te stellen. Bij de definitieve vaststelling van de verordening kunnen ten opzichte van de geschorste verordening alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige verordening wordt samen met het nieuwe besluit van de gemeenteraad onmiddellijk na de definitieve vaststelling met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie en het departement.

Als de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening neemt, vervallen het geschorste gemeenteraadsbesluit en het ontwerp van gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

Als het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.".

Art. 43. In artikel 2.4.10, §1, eerste lid, van dezelfde codex worden de woorden "de waardevermindering van zijn onroerend goed ernstig is of" opgeheven.

Art. 44. In artikel 2.6.1, §3, eerste lid, van dezelfde codex wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° in gebieden die ressorteren onder de gebiedsbestemming 'woongebied', vermeld in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, of die ressorteren onder de categorie van gebiedsaanduiding 'wonen', vermeld in artikel 2.2.6, §2, tweede lid, 1°, komt enkel de eerste 50 meter vanaf de rooilijn in aanmerking voor planschade.".

Art. 45. In artikel 2.6.6 van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt proportioneel voor de oppervlakte waarop de onteigening of de overdracht in der minne ten algemenen nutte betrekking heeft.";

2° in het bestaande tweede lid, dat het derde lid wordt, worden tussen de woorden "betaalde bedragen" en het woord "terugbetaald" de woorden "naar rato van de toegekende vrijstelling" ingevoegd.

Art. 46. In artikel 2.6.10, §2, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De vermoede meerwaarde van een perceel wordt berekend conform de volgende tabel:

aard van de bestemmingswijziging	bedrag van de vermoede meerwaarde per m²
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 1°	117,64 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 2°	116,65 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 3°	113,24 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 4°	116,07 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 5°	63,08 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 6°	84,80 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 7°	83,81 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 8°	80,40 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 9°	83,23 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 10°	2,83 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 11°	4,40 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 12°	3,41 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 13°	0,99 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 14°	5,49 euro
wijziging als vermeld in artikel 2.6.4, 15°	4,50 euro

".

Art. 47. In artikel 2.6.17, §3, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2013, 4 april 2014 en 1 juli 2016, wordt de zinsnede "artikel 2.6.6, tweede lid" vervangen door de zinsnede "artikel 2.6.6, derde lid".

Art. 48. In artikel 4.1.1 van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 1 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°, e), wordt de zinsnede "artikel 2.2.2, §1, eerste lid, 2°" vervangen door de zinsnede "artikel 2.2.5, §1, eerste lid, 3°";

2° in punt 3° wordt de zinsnede ", een publiciteitsinrichting of uithangbord" opgeheven;

3° in punt 14° wordt tussen de woorden "twee of meer" en het woord "kavels" het woord "onbebouwde" ingevoegd;

4° in punt 18°, d), worden punt 1) en 2) vervangen door wat volgt:

"1) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon 65 jaar of ouder is;
2) hetzij ten hoogste twee personen, waarvan ten minste één persoon die hulpbehoevend is. Een hulpbehoevende persoon is een persoon met een handicap, een persoon die in aanmerking komt voor een zorgverzekeringstegemoetkoming, een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden of een basisondersteuningsbudget als vermeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet van 24 juni 2016 houdende de Vlaamse sociale bescherming, of een persoon die een behoefte heeft aan ondersteuning om zich in zijn thuismilieu te kunnen handhaven;".

Art. 49. Aan artikel 4.2.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 5 februari 2016, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"9° een publiciteitsinrichting plaatsen of aanbrengen.".

Art. 50. In artikel 4.2.2 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het woord "melding" telkens vervangen door het woord "meldingsakte";

2° een paragraaf 3 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

"§3. Regulariserende meldingen kunnen worden verricht onverminderd de strafbaarstelling van inbreuken op de meldingsplicht.".

Art. 51. In artikel 4.2.4, §1, van dezelfde codex wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"De verwezenlijking van een ondergeschikte wooneenheid met het oog op de creatie van een vorm van zorgwonen is meldingsplichtig op voorwaarde dat de ondergeschikte wooneenheid verwezenlijkt wordt binnen het bestaande bouwvolume van de woning.".

Art. 52. In artikel 4.2.17 van dezelfde codex, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt het tweede lid vervangen door de volgende twee leden:

"Een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden geldt tevens als omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, §7, en artikel 13, §4 en §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wat betreft alle handelingen die zijn opgenomen in de vergunning en die de verkaveling bouwrijp maken.

Het eerste en het tweede lid gelden als de vergunningsaanvraag voor het verkavelen van gronden voldoet aan de vereisten inzake ontvankelijkheid en volledigheid die gelden voor de aanvraag voor stedenbouwkundige handelingen of voor het wijzigen van de vegetatie.".

Art. 53. In artikel 4.3.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 4 april 2014 en 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° als het aangevraagde onverenigbaar is met:
a) stedenbouwkundige voorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken;
b) verkavelingsvoorschriften inzake wegenis en openbaar groen;
c) andere verkavelingsvoorschriften dan deze die vermeld zijn onder b), voor zover de verkaveling niet ouder is dan vijftien jaar op het ogenblik van de indiening van de vergunningsaanvraag, en voor zover van die verkavelingsvoorschriften niet op geldige wijze is afgeweken;
d) een goede ruimtelijke ordening;";

2° aan paragraaf 1 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De termijn van vijftien jaar, vermeld in het eerste lid, 1°, b) en c), wordt berekend vanaf de datum van afgifte van de oorspronkelijke vergunning in laatste administratieve aanleg. Als de vergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het verkavelingsproject, wordt de termijn gerekend per fase. Voor de tweede fase en volgende fasen wordt de termijn dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.";

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook de volgende aspecten in rekening brengen:
a) beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in punt 1°;
b) de bijdrage van het aangevraagde aan de verhoging van het ruimtelijk rendement voor zover:
1) de rendementsverhoging gebeurt met respect voor de kwaliteit van de woon- en leefomgeving;
2) de rendementsverhoging in de betrokken omgeving verantwoord is.".

Art. 54. In artikel 4.3.5, §1, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zinsnede "dagrecreatie, handel, horeca, kantoorfunctie, diensten, industrie, ambacht" vervangen door de zinsnede "dagrecreatie, met inbegrip van sport, detailhandel, dancing, restaurant en café, kantoorfunctie, dienstverlening, vrije beroepen, industrie, bedrijvigheid".

Art. 55. Aan artikel 4.3.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Een vergunning wordt geweigerd als de aanvraag betrekking heeft op het oprichten van een tweede of een bijkomende, vrijstaande bedrijfswoning bij eenzelfde bedrijf.".

Art. 56. In artikel 4.3.8 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Een stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen kan niet worden verleend voor het bouwen, verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een constructie op een stuk grond dat door een rooilijn of een achteruitbouwstrook is getroffen, behoudens onder de voorwaarden die worden bepaald bij of krachtens het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen.";

2° in de inleidende zin van paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "het bouwen van een constructie" vervangen door de woorden "handelingen, vermeld in artikel 4.2.1, 1°,";

3° in paragraaf 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Als de onteigening alsnog plaatsvindt vóór het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt bij het bepalen van de vergoeding volledig rekening gehouden met de eventuele waardevermeerdering die voortvloeit uit de vergunde, gemelde of vrijgestelde handelingen.";

4° in paragraaf 2 worden een derde en vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"De Vlaamse Regering bepaalt of en in welke mate bij onteigening na het verstrijken van de termijn, vermeld in het eerste lid, 2°, bij het bepalen van de vergoeding rekening wordt gehouden met de waardevermeerdering die voortvloeit uit vergunde, gemelde of vrijgestelde handelingen.

Er wordt rekening gehouden met de eventuele waardevermeerdering die voortvloeit uit de volgende handelingen aan bestaande, hoofdzakelijk vergunde constructies:
1° onderhoudswerken;
2° vergunde stabiliteitswerken;
3° van vergunning vrijgestelde handelingen binnen het bestaande bouwvolume;
4° vergunde verbouwingen binnen het bestaande bouwvolume;
5° vergunde herstelwerken na vernietiging of beschadiging door vreemde oorzaak;
6° handelingen als vermeld in artikel 4.4.19, §1.".

Art. 57. In artikel 4.4.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010, 11 mei 2012, 25 april 2014 en 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 2 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.1.1, 18°, wordt niet beschouwd als afwijkend van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften, tenzij die de creatie hiervan uitdrukkelijk verbieden.";

2° in paragraaf 3, eerste lid, inleidende zin, worden de woorden "provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen" vervangen door de woorden "provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen en meer dan vijftien jaar oude verkavelingen";

3° in paragraaf 3, tweede lid, inleidende zin, wordt het woord "verkavelingen" vervangen door de woorden "minder dan vijftien jaar oude verkavelingen";

4° in paragraaf 3, derde lid, wordt het woord "verkavelingsvergunningen" vervangen door het woord "verkavelingen" en wordt de zinsnede ", tenzij deze voorschriften deze handelingen uitdrukkelijk en specifiek beperken of verbieden" toegevoegd;

5° aan paragraaf 3 wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De termijn van vijftien jaar, vermeld in het eerste lid en tweede lid, wordt berekend vanaf de datum van afgifte van de oorspronkelijke vergunning in laatste administratieve aanleg. Als de vergunning uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het verkavelingsproject, wordt de termijn gerekend per fase. Voor de tweede fase en volgende fasen wordt de termijn dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de fase in kwestie.".

Art. 58. In artikel 4.4.6 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "of landschap" vervangen door de woorden "cultuurhistorisch landschap of archeologische site";

2° in het eerste lid wordt het woord "gunstig" opgeheven;

3° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"Hetzelfde geldt voor handelingen aan of in de omgeving van een beschermd monument of binnen een beschermd stads- of dorpsgezicht, cultuurhistorisch landschap of archeologische site die aan al de volgende voorwaarden voldoen:
1° ze betreffen ontsluitingen, parkings, verhardingen, reliëfwijzigingen, ondergrondse constructies, technische constructies of onthaalinfrastructuur met een maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter;

2° ze bevorderen het functioneren van de aanwezige of te vergunnen activiteiten binnen de beschermde goederen, vermeld in het eerste lid, of ze zorgen voor de valorisatie ervan.".

Art. 59. In artikel 4.4.7, §1, inleidende zin, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de woorden "de Vlaamse Regering of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar" vervangen door de woorden "het vergunningverlenende bestuursorgaan".

Art. 60. Artikel 4.4.8/1 van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 4 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 4.4.8/1. Ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen kunnen worden toegelaten in gebieden die niet groter zijn dan drie hectare en die op de gewestplannen als een van de volgende gebieden zijn aangewezen:
1° gebied voor milieubelastende industrieën of voor vervuilende industrieën;
2° regionaal bedrijventerrein, regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter of regionaal bedrijventerrein, ingericht door de overheid.

Als de in het eerste lid vermelde gebieden groter zijn dan drie hectare en niet groter zijn dan tien hectare, kan de afwijkingsregeling, vermeld in het eerste lid, worden toegepast op voorwaarde dat op minstens de helft van het gebied in kwestie al bedrijven gevestigd zijn.

Niet-milieubelastende regionale bedrijven kunnen worden toegelaten in gebieden die groter zijn dan tien hectare en die op de gewestplannen zijn aangewezen als lokaal bedrijventerrein met openbaar karakter, als aan al de volgende voorwaarden is voldaan:
1° het bedrijf is geen inrichting of activiteit met een GPBV-installatie;
2° het bedrijf ligt op minstens dertig meter van woongebied in de ruime zin.".

Art. 61. Aan artikel 4.4.12 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.4.1, 18°, is wel toegelaten.".

Art. 62. Aan artikel 4.4.13, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.4.1, 18°, is wel toegelaten.".

Art. 63. Aan artikel 4.4.14, §1, eerste lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.4.1, 18°, is wel toegelaten.".

Art. 64. Aan artikel 4.4.15, eerste lid, van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.4.1, 18°, is wel toegelaten.".

Art. 65. Aan artikel 4.4.21, 4°, van dezelfde codex wordt de volgende zin toegevoegd:

"De creatie van een zorgwoning in de zin van artikel 4.4.1, 18°, is wel toegelaten.".

Art. 66. In artikel 4.4.24 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Dit artikel kan ook toegepast worden op een tuincentrum waarvan de functie niet vergund of vergund geacht is, als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:
1° het tuincentrum ligt in agrarisch gebied in de ruime zin;
2° de constructies die noodzakelijk zijn voor een normale bedrijfsvoering zijn vergund of vergund geacht;
3° de wijziging van de hoofdfunctie land- en tuinbouw in detailhandel heeft uiterlijk op 1 september 2015 plaatsgevonden;
4° minstens vijftig procent van het terrein bestaat uit serres of gronden die gebruikt worden voor het kweken of doorkweken van bloemen, planten of bomen en de serres of gronden sluiten aan bij de grond waarop het tuincentrum gevestigd is;
5° minstens vijftig procent van de nettohandelsoppervlakte bestaat uit de verkoop van planten, bloemen of bomen, en maximaal vijftig procent van de nettohandelsoppervlakte bestaat uit de verkoop van aanverwante producten.";

2° aan het bestaande vierde lid, dat het vijfde lid wordt, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° het bedrijf is een tuincentrum.".

Art. 67. In artikel 4.4.25, §6, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 4 april 2014, worden de woorden "een ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "een ruimtelijk structuurplan of een ruimtelijk beleidsplan".

Art. 68. Aan artikel 4.4.29 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2011, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan de begrippen, vermeld in artikel 4.4.24, tweede lid, verfijnen en kan verdere voorwaarden verbinden aan de afgifte van een planologisch attest aan een tuincentrum.".

Art. 69. Aan artikel 5.1.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden een punt 6° en 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

"6° de aanduiding van de gronden die conform artikel 5.6.8, §1, van deze codex beschouwd worden als 'watergevoelig openruimtegebied';
7° de aanduiding van de gronden waarvoor de reservatiestrook is opgeheven conform artikel 7.4.2/3 van deze codex.".

Art. 70. In artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van dezelfde codex, vervangen door het decreet van 25 april 2014, worden de punten 13° tot en met 15° ingevoegd, die luiden als volgt:

"13° elk projectbesluit als daarin uitspraak wordt gedaan over vergunningsplichtige stedenbouwkundige handelingen of het verkavelen van gronden;
14° elke administratieve beslissing en rechterlijke uitspraak met betrekking tot de projectbesluiten, vermeld in punt 13°, en de identiteit van de personen die beroep aantekenen;
15° het verval van de projectbesluiten, vermeld in punt 13°.".

Art. 71. Aan artikel 5.2.1, §1, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 18 december 2015, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.".

Art. 72. Aan artikel 5.2.5, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt de volgende zin toegevoegd:

"In voorkomend geval wordt ook vermeld of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.".

Art. 73. Aan artikel 5.2.6, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° of het onroerend goed het voorwerp uitmaakt van een aanduiding als watergevoelig openruimtegebied conform artikel 5.6.8, §1.".

Art. 74. In artikel 5.6.2, §2, eerste lid, van dezelfde codex worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt de zinsnede "van de in §1, 2°, vermelde belasting:" opgeheven;

2° in punt 2° wordt de zinsnede "van de in §1 vermelde belastingen:" opgeheven.

Art. 75. In titel V, hoofdstuk VI, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2016, wordt een afdeling 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over het aanduiden van gebieden als watergevoelig openruimtegebied met het oog op de bescherming van de belangen van het watersysteem".

Art. 76. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in afdeling 3, ingevoegd bij artikel 75, een artikel 5.6.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.6.8. §1. De Vlaamse Regering kan gebieden waar een conflict bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem, aanduiden als watergevoelig openruimtegebied.

Bij de aanduiding, vermeld in het eerste lid, houdt de Vlaamse Regering rekening met:

1° de juridische toestand van het gebied, onder meer de bestemmingsvoorschriften volgens de geldende plannen van aanleg of ruimtelijke uitvoeringsplannen of niet-vervallen verkavelingen;
2° het waterbergend vermogen van het gebied en de overstromingsgevoeligheid, onder meer op basis van de watertoetskaart en de overstromingsgevaarkaarten;
3° de feitelijke toestand van het gebied, onder meer wat betreft bebouwing;
4° in voorkomend geval, de acties of maatregelen die gepland zijn voor het gebied of die impact hebben op het gebied in de stroomgebiedbeheerplannen, wateruitvoeringsprogramma's, tussentijdse afbakeningen van de Vlaamse Regering en andere waterbeheerplannen;
5° de bezwaren en opmerkingen die geformuleerd zijn tijdens het openbaar onderzoek;

6° de tijdig verleende en ontvangen adviezen;
7° de eerder genomen beslissingen van de Vlaamse Regering over gebieden waar een conflict bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het aanduiden van de gebieden, vermeld in het eerste lid. De aanduiding gebeurt cartografisch.

§2. De Vlaamse Regering onderwerpt de voorgenomen aanduiding aan een openbaar onderzoek dat zestig dagen duurt, en wint advies in bij de bevoegde waterbeheerders, bij de deputatie, bij de gemeenteraden en de gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening van de gemeenten waar de voor aanduiding gebieden in kwestie liggen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor dat openbaar onderzoek en die consultatie.

De aanduiding van de watergevoelige openruimtegebieden wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Ze heeft uitwerking veertien dagen na de publicatie.

§3. Binnen de aangeduide watergevoelige openruimtegebieden zijn waterbeheer, natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg, landbouw en recreatie nevengeschikte functies.

Voor zover de ruimtelijk-ecologische draagkracht en de waterbeheersfunctie van het gebied niet worden overschreden, zijn alleen de volgende handelingen die nodig of nuttig zijn voor de functies, vermeld in het eerste lid, toegelaten:
1° het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op de sociale, educatieve of recreatieve functie van het gebied, waaronder sanitaire gebouwen of schuilplaatsen van één bouwlaag met een oppervlakte van ten hoogste 100 m², met uitsluiting van elke verblijfsaccommodatie;
2° het aanleggen, herstellen, heraanleggen of verplaatsen van openbare wegen en nutsleidingen. Openbare wegen en nutsleidingen kunnen aangelegd of verplaatst worden voor zover dat noodzakelijk is voor de kwaliteit van het leefmilieu, het beheer van het landschap, het herstel en de ontwikkeling van de natuur en het natuurlijk milieu, de openbare veiligheid of de volksgezondheid;
3° het aanbrengen van kleinschalige infrastructuur, gericht op het gebruik van het gebied voor landbouw of hobbylandbouw;
4° handelingen die nodig of nuttig zijn om overstromingen te beheersen of om wateroverlast buiten de natuurlijke overstromingsgebieden te voorkomen.

De mogelijkheden om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften of om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, vermeld in titel IV, hoofdstuk 4, zijn van overeenkomstige toepassing in de aldus aangeduide gebieden.

§4. De aanduiding als watergevoelig openruimtegebied heeft van rechtswege het verval tot gevolg van:
1° het onbebouwde deel of de onbebouwde delen van een niet-vervallen verkavelingsvergunning of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden die binnen de perimeter van dat gebied liggen;
2° een principieel akkoord als vermeld in artikel 5.6.6, §2 of §3, tweede lid, dat afgegeven werd voor gronden die binnen de perimeter van dat gebied liggen.

§5. Voor de gebieden die als watergevoelig openruimtegebied zijn aangeduid, kan een ruimtelijk uitvoeringsplan vastgesteld worden met een andersluidende regeling dan de regeling, vermeld in paragraaf 3, in zoverre bij de opmaak van dat ruimtelijk uitvoeringsplan rekening wordt gehouden met het conflict dat bestaat

tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem. Er kan geen ruimtelijk uitvoeringsplan worden opgemaakt waarvan de voorschriften andere of ruimere bebouwing toelaten dan deze vermeld in paragraaf 3, tweede lid.

De vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan in toepassing van deze paragraaf geeft geen aanleiding tot planschadevergoeding, vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 1, noch tot een planbatenheffing, vermeld in titel II, hoofdstuk VI, afdeling 2, noch tot kapitaalschade in de zin van boek 6 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid.

§6. Eigenaars van gronden die in watergevoelig openruimtegebied liggen, aangeduid conform dit artikel, kunnen een vergoeding verkrijgen met toepassing van dezelfde voorwaarden en modaliteiten als deze die gelden voor de planschadevergoeding, vermeld in artikel 2.6.1 tot en met 2.6.3, waarbij:

1° het recht op vergoeding ontstaat op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied;
2° het vorderingsrecht vervalt twee jaar nadat het recht op vergoeding is ontstaan;
3° de vergoedingsgerechtigde diegene is die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering tot aanduiding van het watergevoelig openruimtegebied het eigendomsrecht of het bloot eigendomsrecht op het perceel kan laten gelden.

De vergoeding wordt gevorderd ten aanzien van het Vlaamse Gewest en aangerekend op het Rubiconfonds.

§7. De Vlaamse Regering kan, hangende de procedure of uiterlijk binnen het jaar na een veroordeling tot vergoeding die kracht van gewijsde heeft verkregen, beslissen om de aanduiding als watergevoelig openruimtegebied zoals vermeld in paragraaf 1, geheel of gedeeltelijk op te heffen voor de gronden waarvoor de vergoeding werd gevorderd. De Vlaamse Regering wint hierover het advies in van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de gronden gelegen zijn, en van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid, bedoeld in artikel 25 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

De Vlaamse Regering kan aan de opheffing voorwaarden verbinden in verband met de realisatie van de bestemming, zonder die realisatie uit te sluiten.

De opheffing geldt als voldoening aan de verplichting tot vergoeding, ongeacht de voorwaarden die de realisatie van de bestemming aan voorwaarden verbinden zonder ze uit te sluiten.

Als de opheffing slechts gedeeltelijk is, dan wordt de te betalen vergoeding pro rata berekend.”.

Art. 77. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 5.6.9 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.6.9. De Vlaamse Regering kan voor ruimtelijke uitvoeringsplannen die definitief zijn vastgesteld vóór de aanduiding van de gebieden als watergevoelig openruimtegebied en die al rekening houden met het conflict dat bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem, beslissen om de daaruit resulterende planschadevergoeding volledig aan te rekenen op het Rubiconfonds.”.

Art. 78. Aan titel V van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt een hoofdstuk VII toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk VII. Gewestplanvoorschriften".

Art. 79. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt in hoofdstuk VII, toegevoegd bij artikel 78, een artikel 5.7.1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.7.1. §1. Het voorschrift, vermeld in artikel 15, 4.6.1, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, wordt toegepast als volgt. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, evenals handelingen en werken die de landschapsontwikkeling of -opbouw tot doel hebben.

Bij de beoordeling van vergunningsaanvragen wordt rekening gehouden met de actueel in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw. In deze gebieden mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde landschappelijk inpasbaar is in het gebied. Deze afweging kan een beschrijving van maatregelen bevatten ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding en kan eveneens rekening houden met de landschapskenmerken uit de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en de mate waarin het landschap gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van clusters van bedrijfscomplexen of verspreide bebouwing of de aanwezigheid van lijninfrastructuur.

§2. Als de gebieden, vermeld in paragraaf 1, deel uitmaken van een erfgoedlandschap of een beschermd cultuurhistorisch landschap, vermeld in artikel 2.1, 14°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, mogen slechts handelingen en werken worden uitgevoerd in zoverre op basis van een afweging wordt aangetoond dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw niet in gevaar brengt. Deze afweging bevat een actuele analyse van de landschaps- en erfgoedelementen van het gebied en een beschrijving van maatregelen ter bevordering van de landschapsintegratie, in voorkomend geval met betrekking tot de inplanting, gabariet, architectuur, aard van de gebruikte materialen en landschapsinkleding.

§3. Als er in de aanvraag in de gebieden, vermeld in paragrafen 1 of 2, maatregelen voorzien worden of als in de vergunning voorwaarden voor landschapsintegratie opgelegd worden, impliceert dat niet dat het aangevraagde niet kan worden ingepast in het gebied noch dat het aangevraagde de in het gebied aanwezige karakteristieke landschapselementen en landschapsopbouw in gevaar brengt.".

Art. 80. In artikel 6.1.1 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017 en te vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° als de eigenaar toestaat of aanvaardt dat één van de strafbare feiten, vermeld in punt 1°, 2° en 8°, wordt gepleegd, wordt voortgezet of in stand wordt gehouden;";

2° aan het eerste lid wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° handelingen uitvoert, voortzet of in stand houdt in een conform artikel 5.6.8 aangeduid watergevoelig openruimtegebied die:
a) of niet zijn toegelaten in artikel 5.6.8, §3, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn en, voor zover het gebied niet opgeheven wordt met toepassing van artikel 5.6.8, §7;
b) of die de voorwaarden die door de Vlaamse Regering worden verbonden aan de schrapping, vermeld in artikel 5.6.8, §7, derde lid, schenden, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn.";

3° in het derde lid wordt de zinsnede "en 7°" vervangen door de zinsnede ", 7° en 8°".

Art. 81. In artikel 6.1.6, §2, van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, wordt de zinsnede ", evenals de beslissingen, vermeld in artikel 6.1.21," opgeheven.

Art. 82. In titel VI, hoofdstuk I, afdeling 4, onderafdeling 2, van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, wordt sectie 4 opgeheven.

Art. 83. In artikel 6.1.49 van dezelfde codex, op te heffen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede "met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in artikel 6.1.47, vijfde lid" vervangen door de zinsnede "met een bevel tot staking vanaf het geven van het bevel, behalve als het bevel niet wordt bekrachtigd of als het wordt ingetrokken";

2° aan paragraaf 3, tweede lid, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Als de termijn, vermeld in paragraaf 4, wordt overschreden, blijven de uitvoeringskosten die worden gemaakt na het verstrijken van deze termijn tot aan de ontvangst van de aangetekende brief, vermeld in het eerste lid, verschuldigd door de betrokkene.";

3° in paragraaf 4 wordt het woord "vijftien" vervangen door de woorden "een ordetermijn van dertig".

Art. 84. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.4.2/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.4.2/3. De Vlaamse Regering bepaalt uiterlijk op 31 december 2018 welke reservatiestroken die in overdruk zijn afgebakend in gewestplannen of algemene plannen van aanleg, opgeheven worden.

De beslissing kan betrekking hebben op de volledige reservatiestrook of een deel ervan. Ze omvat een cartografische aanduiding.

De beslissing wordt bij uittreksel gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de uitvoering van dit artikel.".

Art. 85. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.4.4/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 7.4.4/1. §1. Op initiatief van het college van burgemeester en schepenen en na advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar kunnen de stedenbouwkundige voorschriften van algemene en bijzondere plannen van aanleg worden herzien of opgeheven wat betreft:
1° de perceelsafmetingen;
2° de afmetingen en de inplanting van constructies;
3° de dakvorm en de gebruikte materialen;
4° de maximaal mogelijke vloerterreinindex;
5° het aantal bouwlagen;
6° de voortuinstroken, de tuinzones met inbegrip van tuinconstructies, de binnenplaatsen, de afsluitingen, de buitenaanleg rond gebouwen met inbegrip van verhardingen, de bouwvrije stroken en de bufferstroken;
7° de wegenis;
8° het aantal toegelaten woongelegenheden of bedrijfseenheden per kavel;
9° de toegelaten functies in bebouwbare zones of van bebouwde onroerende goederen;
10° de parkeergelegenheden.

De herziening of opheffing kan, voor het gebied waarop ze betrekking heeft, niet tot gevolg hebben dat de oppervlakte aan openbare groen- of recreatievoorzieningen kleiner wordt.

De herziening of opheffing kan geen afwijking van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan voor het gebied in kwestie tot gevolg hebben.

De herziening of opheffing kan niet worden toegepast voor stedenbouwkundige voorschriften die afwijken van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan voor het gebied in kwestie.

De herziening of opheffing strookt met de opties van, al naargelang het geval, het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of het gemeentelijk beleidsplan ruimte.

Het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar geeft aan welke projecten, soorten projecten, functies of activiteiten in overeenstemming zijn met een goede ruimtelijke ordening voor het plangebied, maar verhinderd worden door de bestaande stedenbouwkundige voorschriften van het plan. Het advies staaft de conformiteit van de voorgenomen herziening of opheffing met de opties van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of het gemeentelijk beleidsplan ruimte, en toont aan hoe de voorgenomen herziening of opheffing van stedenbouwkundige voorschriften bijdraagt aan een kwalitatieve verhoging van het ruimtelijk rendement op plaatsen waar die rendementsverhoging verantwoord is, of aan ingrepen gericht op energiebesparing.

De herziening of opheffing neemt de vorm aan van tekstuele wijzigingen en, zo nodig, een grafisch plan.

§2. De procedure, vermeld in dit artikel, is ook van toepassing voor de herziening of opheffing van stedenbouwkundige voorschriften van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, met uitsluiting van voorschriften over de toegelaten functies.

De inhoudelijke beperkingen, vermeld in paragraaf 1, eerste en tweede lid, zijn voor het overige van overeenkomstige toepassing.

§3. De herziening of de opheffing, vermeld in paragraaf 1 en 2, is onderworpen aan een openbaar onderzoek, met inachtneming van de volgende regelingen:
1° het openbaar onderzoek duurt dertig dagen;
2° iedere belanghebbende kan gedurende die termijn schriftelijk of digitaal opmerkingen en bezwaren indienen.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimale organisatorische en procedurele vereisten bij de organisatie van een openbaar onderzoek, vermeld in het eerste lid.

§4. De gemeente wint het voorafgaande advies in van de deputatie, het departement en de instanties die aangewezen zijn door de Vlaamse Regering.

De adviezen worden uitgebracht binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat op de dag na deze van de ontvangst van de adviesvraag. Als er geen advies is verleend binnen die termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§5. Het openbaar onderzoek, vermeld in paragraaf 3, en de adviesverlening, vermeld in paragraaf 4, kunnen geheel of gedeeltelijk samenvallen.

§6. De gemeenteraad beslist tot herziening of opheffing van de voorschriften binnen een vervaltermijn van 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek, vermeld in paragraaf 3, dan wel het einde van de adviesperiode, vermeld in paragraaf 4, waarbij gerekend wordt vanaf de meest recente datum.

§7. Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften wordt onmiddellijk met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt en aan het departement.

§8. De Vlaamse Regering en de deputatie beschikken over een termijn van vijfenveertig dagen die ingaat de dag na de betekening, vermeld in paragraaf 7 of 10, tweede lid, om de uitvoering van het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing te schorsen. Een schorsing kan niet gedeeltelijk zijn. De Vlaamse Regering kan binnen de voormelde termijn het besluit van de gemeenteraad ook geheel of gedeeltelijk vernietigen. Een afschrift van het schorsing- of vernietigingsbesluit wordt binnen een ordetermijn van tien dagen met een beveiligde zending bezorgd aan het college van burgemeester en schepenen.

Binnen de ordetermijn, vermeld in het eerste lid, bezorgt de Vlaamse Regering een afschrift van het schorsings- of vernietigingsbesluit aan de deputatie. Als de deputatie een schorsingsbesluit neemt, bezorgt ze daarvan binnen de voormelde ordetermijn een afschrift aan het departement.

§9. Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften van het algemeen of bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, conform dit artikel, kan alleen worden geschorst of vernietigd omwille van de redenen, vermeld in artikel 2.2.23, §2.

§10. In geval van schorsing beschikt de gemeenteraad over een termijn van negentig dagen die ingaat de dag na de verzending van het schorsingsbesluit aan het college van burgemeester en schepenen, om een nieuw besluit tot herziening of opheffing te nemen. In dat nieuwe besluit kunnen ten opzichte van het geschorste besluit alleen wijzigingen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit het schorsingsbesluit.

Het nieuwe besluit tot herziening of opheffing wordt onmiddellijk met een beveiligde zending bezorgd aan de deputatie van de provincie waarin de gemeente ligt, en aan het departement.

Als de gemeenteraad binnen de voormelde termijn van negentig dagen geen nieuw besluit tot herziening of opheffing neemt, vervalt het geschorste gemeenteraadsbesluit.

Als het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de gemeenteraadsbeslissing tot herziening of opheffing bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking van dit besluit bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

Het besluit van de gemeenteraad tot herziening of opheffing van de voorschriften wordt op dezelfde manier als een gewone planwijziging opgenomen in het plannenregister, vermeld in artikel 5.1.1.

§11. De regeling in verband met planschade, vermeld in artikel 2.6.1 tot en met 2.6.3, is van overeenkomstige toepassing op gemeenteraadsbesluiten tot herziening of opheffing van voorschriften.

§12. De Vlaamse Regering kan nadere procedurele regels bepalen voor de toepassing van dit artikel.”.

Art. 86. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.7 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.7. De bepalingen over bestuursdwang en last onder dwangsom, vermeld in titel VI, hoofdstuk IV, afdeling 3 en 4, zijn niet van toepassing als het recht om een herstelvordering in te stellen is ontstaan vóór de inwerkingtreding van titel VI, hoofdstuk IV.”.

Art. 87. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.8 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.8. De rechtsgevolgen die verbonden zijn aan een bevel tot staking, dat is gegeven buiten de termijnen, vermeld in artikel 6.4.4, §1, tweede lid, vervallen van rechtswege vanaf de inwerkingtreding van artikel 6.4.4, tenzij dat wordt tegengesproken door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing.”.

Art. 88. Aan titel VII, hoofdstuk VII, van dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 7.7.9 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 7.7.9. De aanwijzing van personeelsleden van een gemeente of van een intergemeentelijk samenwerkingsverband door de gouverneur op grond van artikel 6.1.5, zoals van toepassing vóór de inwerkingtreding van de artikelen 36 en 38 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, wordt gelijkgesteld met een aanwijzing, bedoeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges

Art. 89. In artikel 2, 1°, b), van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, gewij-

zigd door het decreet van 25 april 2014, worden de woorden "en artikel 43 van het Vlaams Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017" toegevoegd.

Art. 90. In artikel 34, §8 en §9, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de woorden "het decreet" vervangen door de woorden "de decreten".

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid

Art. 91. In het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid worden de volgende bepalingen opgeheven:
1° artikel 11, 1°;
2° artikel 13, 1°;
3° artikel 14, 1°;
4° artikel 17, 1°;
5° artikel 20, 1°;
6° artikel 24, 1°.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning

Art. 92. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt aan punt 4° de zinsnede "en die, wat betreft het recht tot voortzetting van de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit als vermeld in artikel 70, §1, tweede lid, en artikel 390, §6, niet voor een eerste maal geheel of gedeeltelijk vernietigd is door de Raad van Vergunningsbetwistingen en voor zover de beslissingen in eerste en tweede administratieve aanleg de verdere uitbating toelieten. Het recht op verdere exploitatie stopt definitief wanneer de Raad van Vergunningsbetwistingen de schorsing van de vergunning uitspreekt of na een termijn van maximum vijf maand na de eerste uitspraak van de Raad van Vergunningsbetwistingen" toegevoegd;

2° in het eerste lid, 8°, wordt een punt d) ingevoegd, dat luidt als volgt:

"d) het wijzigen van de vegetatie;";

3° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de definities, vermeld in artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.".

Art. 93. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° artikel 6 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.";

2° aan het tweede lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.".

Art. 94. Aan artikel 5, 1°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt een punt e) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"e) vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie, vermeld in artikel 9bis, §7, en artikel 13, §4 en §5, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.".

Art. 95. In hoofdstuk 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt het opschrift van afdeling 4 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 4. Aanwijzing gemeentelijke, provinciale en gewestelijke omgevingsambtenaar".

Art. 96. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 9/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 9/1. Iedere provincie wijst bij provincieraadsbeslissing minimaal één provinciale omgevingsambtenaar aan.

De provincie zorgt ervoor dat de aangestelde personeelsleden gezamenlijk voldoende kennis van zowel de ruimtelijke ordening als het milieu in zich verenigen. De Vlaamse Regering kan de kwaliteitseisen vastleggen waaruit deze kennis blijkt.

De provinciale omgevingsambtenaar oefent de taken, vermeld in dit decreet, onafhankelijk en neutraal uit. Hij mag geen nadeel ondervinden van de uitoefening hiervan.".

Art. 97. In artikel 11, §2, van hetzelfde decreet, wordt een punt 1/1° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"1/1° de dwangsommen die verschuldigd zijn op grond van artikel 14, als de leidend ambtenaar van een adviesinstantie, aangewezen met toepassing van artikel 24, eerste lid, of artikel 42, eerste lid, het beroep heeft ingesteld dat aanleiding geeft tot de dwangsom;".

Art. 98. In hoofdstuk 1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt het opschrift van afdeling 7 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 7. Sanctionering van de niet-naleving van beslissingstermijnen".

Art. 99. Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 14. §1. Als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie nalaat om in eerste administratieve aanleg binnen de vastgestelde of in voorkomend geval verlengde termijn over een vergunningsaanvraag of over een verzoek tot bijstelling van een omgevingsvergunning een beslissing te nemen, is het college van burgemeester en schepenen of de deputatie een eenmalige vergoeding wegens overschrijding van de termijn verschuldigd, conform de bepalingen van deze paragraaf.

Binnen negentig dagen na het verstrijken van de termijn vraagt de vergunningsaanvrager met een beveiligde zending de betaling van de eenmalige vergoeding aan de overheid die de termijn heeft overschreden. Hij verwijst daarbij naar het

dossier en naar zijn IBAN- en BIC-gegevens. De overheid betaalt zonder verdere formaliteiten de volgende vergoeding aan de aanvrager:
1° 2500 euro als de aanvraag is behandeld volgens de vereenvoudigde procedure;
2° 5000 euro in de andere gevallen.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het aanvragen en uitbetalen van de eenmalige vergoeding.

§2. Als de gewestelijke omgevingsambtenaar of de Vlaamse Regering nalaat om in eerste of laatste administratieve aanleg of als de deputatie nalaat om in laatste administratieve aanleg binnen de vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn over een vergunningsaanvraag of over een verzoek tot bijstelling van een omgevingsvergunning een beslissing te nemen, is de Vlaamse Regering of de deputatie een dwangsom wegens overschrijding van de termijn verschuldigd, conform de bepalingen van deze paragraaf.

Binnen negentig dagen na het verstrijken van de termijn vraagt de vergunningsaanvrager of beroepsindiener met een beveiligde zending de betaling van de dwangsom aan de overheid die de termijn heeft overschreden. Hij verwijst daarbij naar het dossier en naar zijn IBAN- en BIC-gegevens.

De dwangsom bedraagt 500 euro per dag en is verschuldigd aan de aanvrager of beroepsindiener vanaf de dag na de datum van ontvangst van de beveiligde zending, vermeld in het tweede lid, tot de dag van de beslissing.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor het aanvragen en uitbetalen van de dwangsom.

Als de vergunningsaanvrager of beroepsindiener de betaling van de dwangsom niet vraagt binnen de termijn van negentig dagen, vermeld in het tweede lid, wordt de aanvrager of beroepsindiener geacht afstand gedaan te hebben van zijn aanvraag of beroep en van zijn recht op de dwangsom. In geval van afstand van alle beroepen wegens het laten verstrijken van de termijn voor het vragen van de betaling wordt de beslissing over de vergunningsaanvraag, genomen in eerste aanleg, uitvoerbaar vanaf de honderdste dag na het verstrijken van de vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde beslissingstermijn.

§3. De bepalingen van de dwangsom, vermeld in paragraaf 2, zijn van overeenkomstige toepassing op meldingen, met dien verstande dat de dwangsom 100 euro per dag bedraagt en verschuldigd is aan de melder vanaf de dag na de datum van ontvangst van de brief, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, tot de datum van de aktename, respectievelijk de mededeling dat de gemelde handelingen of de gemelde exploitatie niet meldingsplichtig of verboden zijn.

§4. Als een beroep is ingesteld door de leidend ambtenaar van een adviesinstantie, aangewezen met toepassing van artikel 24, eerste lid, of artikel 42, eerste lid, en de leidend ambtenaar de toepassing van de sanctieregeling, vermeld in paragraaf 2, vraagt, wordt, in afwijking van paragraaf 2, tweede lid, de dwangsom gestort op de rekening van het Omgevingsfonds, vermeld in artikel 11.”.

Art. 100. In artikel 15 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, eerste lid, wordt als een opzichzelfstaand project beschouwd het deel van het project dat na de beoogde verandering:
1° bouwtechnisch en functioneel kan worden afgesplitst als de aanvraag geen exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit omvat;

2° de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project als de aanvraag geen stedenbouwkundige handelingen omvat;
3° bouwtechnisch en functioneel kan worden afgesplitst en de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project als de aanvraag zowel de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit als stedenbouwkundige handelingen omvat.

Onverminderd paragraaf 4 is de overheid die de vergunning voor het opzichzelfstaande project verleent vanaf dat ogenblik de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 1.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt deze niet als een opzichzelfstaand project beschouwd.".

Art. 101. In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar";

2° in het tweede lid worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 102. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" worden vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar";

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, dan verricht de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de in het eerste lid vermelde taken.".

Art. 103. In artikel 25, eerste en tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" telkens vervangen door de zinsnede "de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde.".

Art. 104. In artikel 29 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt paragraaf 1;

2° in paragraaf 1 worden tussen de zinsnede "de bevoegde overheid is," en de woorden "maakt de" de woorden "en geen advies van een omgevingsvergunningscommissie vereist is" ingevoegd;

3° in paragraaf 1 wordt tussen de woorden "het integraal handelsvestigingsbeleid" en de zinsnede ". Het verslag omvat" een punt 4° ingevoegd, dat luidt als volgt:

"4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;";

4° er wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§2. Paragraaf 1 is van overeenkomstige toepassing op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar.".

Art. 105. Artikel 30 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 30. Na het openbaar onderzoek, vermeld in artikel 23, kan de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, op verzoek van de vergunningsaanvrager, toestaan dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht.

Het verzoek van de vergunningsaanvrager stelt de bevoegde overheid in staat om te oordelen of de wijzigingen geen afbreuk doen aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening.

Als de bevoegde overheid toestaat dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht, dan wordt een openbaar onderzoek over de gewijzigde vergunningsaanvraag georganiseerd als voldaan is aan een van volgende voorwaarden:
1° de wijzigingen komen niet tegemoet aan de adviezen of aan de standpunten, opmerkingen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek zijn ingediend;
2° de wijzigingen brengen kennelijk een schending van de rechten van derden met zich mee.

Als een openbaar onderzoek wordt georganiseerd over de gewijzigde vergunningsaanvraag, wint de bevoegde overheid, in voorkomend geval, het advies van de bevoegde omgevingsvergunningscommissie, vermeld in artikel 16, §1, of de adviezen, vermeld in artikel 24, alsnog, dan wel een tweede keer in.".

Art. 106. In artikel 32 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 3 wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten" toegevoegd;

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn is:
1° een vervaltermijn als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid is, behalve bij een vergunningsaanvraag als vermeld in punt 2°, b). Bij overschrijding van de vervaltermijn wordt de omgevingsvergunning geacht te zijn geweigerd;
2° een termijn van orde als:
a) de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar de bevoegde overheid is;
b) de vergunningsaanvraag het gevolg is van een wijziging of aanvulling van de indelingslijst waardoor een milieueffectrapport of een omgevingsveiligheidsrapport moet worden opgesteld of een passende beoordeling moet worden uitgevoerd. In dat geval mag de exploitatie worden voortgezet tot een definitieve beslissing wordt genomen over de vergunningsaanvraag.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 107. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar";

2° in het tweede lid worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 108. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" worden vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar";

2° een tweede lid wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de aanvraag door de bevoegde overheid zelf wordt ingediend, dan verricht de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar de in het eerste lid vermelde taken.".

Art. 109. In artikel 40 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden in het vijfde lid de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" telkens vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar".

Art. 110. In artikel 42, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 111. In artikel 44 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt paragraaf 1;

2° aan paragraaf 1 wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.";

3° er wordt een paragraaf 2 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§2. Paragraaf 1 is van overeenkomstige toepassing op de deputatie en de provinciale omgevingsambtenaar.".

Art. 112. Artikel 45 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 45. De bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, kan, op verzoek van de vergunningsaanvrager, toestaan dat er wijzigingen aan de vergunningsaanvraag worden aangebracht.

Wijzigingen aan de vergunningsaanvraag kunnen worden toegestaan als voldaan is aan al de volgende voorwaarden:
1° de wijzigingen doen geen afbreuk aan de bescherming van de mens of het milieu of de goede ruimtelijke ordening;
2° de wijzigingen hebben niet tot gevolg dat een openbaar onderzoek over de gewijzigde aanvraag zou dienen te worden georganiseerd.".

Art. 113. In artikel 46 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten" toegevoegd;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De termijn, vermeld in paragraaf 1, is:
1° een vervaltermijn als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid is, behalve bij een mededeling van een exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit die vergunningsplichtig is geworden door aanvulling of wijziging van de indelingslijst conform artikel 51. Bij overschrijding van de vervaltermijn wordt de omgevingsvergunning geacht te zijn geweigerd;
2° een termijn van orde als:
a) de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar de bevoegde overheid is;
b) de vergunningsaanvraag een exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit betreft die vergunningsplichtig is geworden door aanvulling of wijziging van de indelingslijst conform artikel 51.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 114. In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "De Vlaamse Regering is bevoegd" vervangen door de woorden "De Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar zijn bevoegd";

2° tussen het eerste en het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering bepaalt in welke gevallen de gewestelijke omgevingsambtenaar over het beroep kan beslissen.".

Art. 115. In artikel 53 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° de leidend ambtenaar van het agentschap, bevoegd voor natuur en bos, of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde als het project vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie omvat.";

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de aanvraag in eerste administratieve aanleg overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld is, kan het betrokken publiek alleen een beroep instellen als hij tijdens het openbaar onderzoek een standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
1° het beroep is ingegeven door een wijziging aan de vergunningsaanvraag, aangebracht na het openbaar onderzoek;
2° het beroep is ingegeven door:
a) een bijzondere milieuvoorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;
b) een andere voorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, die geen betrekking heeft op de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;
3° het betrokken publiek toont aan dat hij door specifieke omstandigheden in de onmogelijkheid was om een standpunt, opmerking of bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek.".

Art. 116. In artikel 56, derde lid, van hetzelfde decreet wordt tussen het woord "bepaalt" en de woorden "de bewijsstukken" de zinsnede ", eventueel met inbegrip van een onontvankelijkheidssanctie, nadere regels met betrekking tot de opbouw en de inhoud van het beroepsschrift en" ingevoegd.

Art. 117. In artikel 57 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar" vervangen door de woorden "de provinciale respectievelijk gewestelijke omgevingsambtenaar";

2° in het tweede lid worden de woorden "of de door haar gemachtigde ambtenaar" vervangen door de woorden "of de provinciale respectievelijk gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 118. In artikel 60 van hetzelfde decreet worden de woorden "of de door haar gemachtigde ambtenaar" telkens vervangen door de woorden "de provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 119. In artikel 62, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede ", de door haar gemachtigde ambtenaar of de gewestelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de woorden "of de provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar".

Art. 120. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 mei 2014 en 18 december 2015, wordt een artikel 63/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 63/1. Als de deputatie de bevoegde overheid is en er geen advies van een omgevingsvergunningscommissie vereist is, maakt de provinciale omgevingsamb-

tenaar voor elke beslissing over een beroep een verslag op, dat deel uitmaakt van het vergunningendossier. Het verslag toetst de aanvraag, in voorkomend geval, aan de beoordelingsgronden, bepaald bij of krachtens:
1° titel IV van de VCRO;
2° titel V van het DABM;
3° het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid;
4° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Het verslag omvat, in voorkomend geval, een voorstel van antwoord op de standpunten, opmerkingen en bezwaren die zijn ingediend tijdens het eventuele openbaar onderzoek.".

Art. 121. In artikel 66, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt de zinsnede "hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten, waarbij de meest recente datum geldt" toegevoegd;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

"De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn, vermeld in paragraaf 1, 2 en 2/1, is een termijn van orde. De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 122. In artikel 68, tweede lid, 7°, a), van hetzelfde decreet worden de woorden "ruimtelijk structuurplan" vervangen door de woorden "ruimtelijk structuurplan of ruimtelijk beleidsplan.".

Art. 123. In artikel 69, §2, van hetzelfde decreet worden het tweede en het derde lid vervangen door wat volgt:

"De termijn waarbinnen conform het eerste lid een beslissing moet worden genomen, is:
1° een vervaltermijn als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie in eerste administratieve aanleg de beslissing neemt. Bij overschrijding van de vervaltermijn wordt de vergunning voor de verdere exploitatie geacht geweigerd te zijn;
2° een termijn van orde als de deputatie in laatste administratieve aanleg of de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar in eerste of laatste administratieve aanleg de beslissing neemt.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 124. Aan artikel 70, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

"De exploitatie gebeurt onder naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en de tot dan toe geldende bijzondere milieuvoorwaarden uit de vergunning.".

Art. 125. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 februari 2017, wordt een artikel 73/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 73/2. De bevoegde overheid kan voorwaarden verbinden aan de uitvoering van het wijzigen van de vegetatie ervan.".

Art. 126. In artikel 75, tweede lid, 1°, van hetzelfde decreet worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de woorden "de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar of de door hem gemachtigde".

Art. 127. In artikel 85 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden het tweede en derde lid vervangen door wat volgt:

"Het bijstellen van de omgevingsvergunning, vermeld in dit artikel, verloopt overeenkomstig de bepalingen van de gewone vergunningsprocedure, met dien verstande dat de vergunningsaanvraag of de aanvraag gelezen moet worden als de aanvraag of het verzoek tot bijstelling en de aanvrager als aanvrager of verzoeker van de bijstelling.

De gemeente brengt voor de start van het openbaar onderzoek alle eigenaars van een kavel met een gewone brief of beveiligde zending op de hoogte van het openbaar onderzoek en van de bepalingen van paragraaf 2.

De gemeente brengt eveneens alle eigenaars van buiten de verkaveling gelegen percelen die palen aan de kavels die het voorwerp uitmaken van de bijstelling, voor de start van het openbaar onderzoek met een gewone brief of beveiligde zending op de hoogte van het openbaar onderzoek.";

2° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 128. In artikel 86 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De aanvraag doorloopt dezelfde procedure als een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, met dien verstande dat de vergunningsaanvraag of de aanvraag gelezen moet worden als de aanvraag of het verzoek tot bijstelling en de aanvrager als aanvrager of verzoeker van de bijstelling.

De gemeente brengt alle eigenaars van een kavel die geen aanvrager zijn op de hoogte van de bepalingen van paragraaf 2, en, in voorkomend geval, van het openbaar onderzoek:
1° als een openbaar onderzoek vereist is, voor de start ervan;
2° als er geen openbaar onderzoek vereist is, binnen tien dagen na de dag waarop de gemeente het resultaat van het ontvankelijkheids- en volledigheidsonderzoek aan de aanvrager heeft verstuurd.

In het geval een openbaar onderzoek vereist is, brengt de gemeente de eigenaars van percelen die buiten de verkaveling liggen maar die palen aan de kavels die het voorwerp uitmaken van de bijstelling, op de hoogte van het openbaar onderzoek voor de start ervan.

De mededeling, vermeld in het derde en vierde lid, wordt op volgende wijze gedaan:
1° met een beveiligde zending voor de eigenaars van aanpalende percelen;
2° met een gewone brief of beveiligde zending in de andere gevallen.";

2° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede ", tijdens het openbaar onderzoek" opgeheven en wordt de volgende zin toegevoegd:

"Dat bezwaar moet worden ingediend:
1° als een openbaar onderzoek vereist is, tijdens het openbaar onderzoek;
2° als er geen openbaar onderzoek vereist is, binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat de dag na de datum van de verzending van de mededeling, vermeld in paragraaf 1, derde lid.";

3° paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 129. In artikel 87, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "de door haar gemachtigde ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsambtenaar" vervangen door de zinsnede "of de gemeentelijke, provinciale of gewestelijke omgevingsambtenaar".

Art. 130. In artikel 89 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 9 mei 2014 en 18 december 2015, wordt paragraaf 4 vervangen door wat volgt:

"§4. De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn is:
1° een vervaltermijn als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid is. In dat geval wordt bij overschrijding van de vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn het verzoek of het initiatief tot ambtshalve bijstelling van de omgevingsvergunning geacht te zijn afgewezen;
2° een termijn van orde als de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar in eerste aanleg de bevoegde overheid is.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 131. In artikel 90, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn als vermeld in artikel 66, §2, 2°, is een termijn van orde. De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 132. Artikel 93, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

"De vastgestelde termijn, vermeld in het derde lid, is een termijn van orde. De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.".

Art. 133. In hoofdstuk 8 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, wordt het opschrift van afdeling 1 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 1. Verval van de omgevingsvergunning voor de uitvoering van stedenbouwkundige handelingen, de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, kleinhandelsactiviteiten of het wijzigen van de vegetatie".

Art. 134. In artikel 99 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 3°, worden de woorden "binnen drie jaar na de aanvang van de vergunde stedenbouwkundige handelingen" vervangen door de

woorden "binnen vijf jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning";

2° in paragraaf 1 worden tussen het eerste en het tweede lid de volgende leden ingevoegd, die luiden als volgt:

"De termijn, vermeld in het eerste lid, 1°, kan evenwel, op verzoek van de vergunninghouder, voor een periode van twee jaar verlengd worden als hij aantoont dat de niet-verwezenlijking het gevolg is van een vreemde oorzaak die hem niet kan worden toegerekend. De vergunninghouder dient de aanvraag van de verlenging, op straffe van verval, met een beveiligde zending en minstens drie maanden vóór het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar in bij de overheid die de vergunning heeft verleend. Die overheid weigert de aanvraag van de verlenging alleen als:
1° er geen sprake is van een vreemde oorzaak die niet aan de vergunninghouder kan worden toegerekend;
2° de aangevraagde en vergunde handelingen strijdig zijn met inmiddels gewijzigde stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

De overheid bezorgt haar beslissing uiterlijk de dag van het verstrijken van de oorspronkelijke vervaltermijn van twee jaar. Bij ontstentenis van een beslissing wordt de verlenging geacht te zijn goedgekeurd. Als de verlenging wordt goedgekeurd, worden de termijnen, vermeld in het eerste lid, 3° en 4°, ook met twee jaar verlengd.";

3° in het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "twee of drie jaar" vervangen door de zinsnede "twee, drie of vijf jaar";

4° er wordt een paragraaf 2/2 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/2. De omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie vervalt van rechtswege als het wijzigen van de vegetatie niet binnen twee jaar na het verlenen van de definitieve omgevingsvergunning aanvangt.".

Art. 135. In artikel 101 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede ", vermeld in artikel 99," en de woorden "worden geschorst" de zinsnede "in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1" ingevoegd;

2° in het tweede, derde en vierde lid wordt de zinsnede "De termijnen van twee of drie jaar, vermeld in artikel 99," vervangen door de zinsnede "De termijnen van twee, drie of vijf jaar, vermeld in artikel 99, in voorkomend geval verlengd conform artikel 99, §1,";

3° in het vierde lid worden tussen de zinsnede "vermeld in titel VI" en de zinsnede ", niet wordt ingetrokken" de woorden "van de VCRO" ingevoegd.

Art. 136. In artikel 105 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 15 juli 2016 en 9 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "uitdrukkelijke of stilzwijgende" opgeheven;

2° in paragraaf 1 worden tussen de woorden "de aktename" en de woorden "van een melding" de woorden "of de niet-aktename" ingevoegd;

3° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° de leidend ambtenaar van het agentschap, bevoegd voor natuur en bos, of, bij zijn afwezigheid, zijn gemachtigde als het project vergunningsplichtige wijzigingen van de vegetatie omvat.";

4° in paragraaf 2 wordt tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de aanvraag overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld is, kan het betrokken publiek alleen een beroep instellen als hij tijdens het openbaar onderzoek een standpunt, opmerking of bezwaar heeft ingediend, tenzij aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
1° het beroep is ingegeven door een wijziging aan de vergunningsaanvraag, aangebracht na het openbaar onderzoek;
2° het beroep is ingegeven door:
a) een bijzondere milieuvoorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, in het geval van een omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit;
b) een voorwaarde, opgelegd in de bestreden vergunning, in het geval van een andere omgevingsvergunning, dan de vergunning vermeld in punt a);
3° het betrokken publiek toont aan dat hij door specifieke omstandigheden in de onmogelijkheid was om een standpunt, opmerking of bezwaar in te dienen tijdens het openbaar onderzoek.".

Art. 137. In artikel 107 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt als een opzichzelfstaand project beschouwd het deel van het project dat na de beoogde verandering:
1° bouwtechnisch en functioneel kan worden afgesplitst als de melding geen exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit omvat;
2° de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project als de melding geen stedenbouwkundige handelingen omvat;
3° bouwtechnisch en functioneel kan worden afgesplitst en de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project als de melding zowel de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit als stedenbouwkundige handelingen omvat.";

2° het vierde lid wordt opgeheven.

Art. 138. Aan artikel 111 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de ordetermijn, vermeld in het tweede lid, wordt overschreden, is de sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, van toepassing.".

Art. 139. Aan artikel 112 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vervalregeling, vermeld in artikel 99 tot en met 101, is van overeenkomstige toepassing op de meldingsakte.".

Art. 140. In artikel 388, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt de zinsnede "De milieuvergunning en de melding in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning die toelaat een ingedeelde inrichting te exploiteren" vervangen door de zinsnede "De vergunning en de milieuvergunning, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en de melding, vermeld in paragraaf 1, tweede lid".

Art. 141. In artikel 390 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden "vanaf 10 september 2002 is aangevraagd en" vervangen door het woord "is";

2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° het betrokken publiek dient geen kennelijk gegrond bezwaar in tegen de omzetting tijdens het openbaar onderzoek. De omgevingsvergunningscommissie onderzoekt de kennelijke gegrondheid van de bezwaren binnen een termijn van vijftig dagen die aanvangt de dag na de datum waarop de mededeling, vermeld in punt 1°, door de bevoegde overheid naar de commissie is gestuurd;

2°/1 de leidende ambtenaren van de adviesinstanties aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42, verlenen geen negatief advies over de mededeling van de vraag tot omzetting binnen een termijn van 30 dagen die aanvangt de dag na de datum waarop de mededeling, vermeld in punt 1°, door de bevoegde overheid naar de adviesinstantie is gestuurd.";

3° in paragraaf 4 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn waarin overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure uitspraak moet worden gedaan over de vraag tot omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur in een vergunning van onbepaalde duur is:

1° een vervaltermijn als het college van burgemeester en schepenen of de deputatie in eerste administratieve aanleg de beslissing neemt. Bij overschrijding van de termijn wordt de omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur in een vergunning van onbepaalde duur geacht geweigerd te zijn;

2° een termijn van orde als de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar in eerste administratieve aanleg de beslissing neemt.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.";

4° in paragraaf 5 wordt het vierde lid vervangen door wat volgt:

"De vastgestelde of, in voorkomend geval, verlengde termijn waarin overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure in laatste aanleg uitspraak moet worden gedaan over de vraag tot omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur in een vergunning van onbepaalde duur is een termijn van orde.

De sanctieregeling wegens overschrijding van de termijn, vermeld in artikel 14, is van toepassing.";

5° er wordt een paragraaf 6 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§6. De exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit waarvoor de vraag tot omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur in een vergunning van onbepaalde duur overeenkomstig artikel 390, §4 of §5, wordt behandeld,

kan na de einddatum van de milieuvergunning in afwachting van een definitieve beslissing over de vraag tot omzetting worden voortgezet.

De exploitatie gebeurt onder naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden en de tot dan toe geldende bijzondere milieuvoorwaarden uit de vergunning.".

Art. 142. In artikel 390/1, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de zinsnede "uiterlijk 31 december 2018" vervangen door de zinsnede "uiterlijk 31 december 2019".

Art. 143. In hetzelfde decreet wordt een artikel 390/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 390/2. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning, verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie die minstens 50 procent bijdraagt aan de kritische depositiewaarde van een habitat, en die overeenkomstig artikel 388, §1, of artikel 390/1 vergund is, wordt verlengd met maximaal zeven jaar als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° op het moment van het verstrijken van de verlengde vergunningstermijn is de exploitant ofwel een natuurlijke persoon die 65 jaar of ouder is, ofwel een personenvennootschap waarvan alle aandelen op naam zijn en waarbij minstens één van de zaakvoerders of bestuurders die sinds minstens vijf jaar voor de aanvang van de verlengde vergunningstermijn van maximaal zeven jaar meerderheidsaandeelhouder is, 65 jaar of ouder is;

2° de exploitant van de inrichting deelt de gevraagde duur van de verlenging mee en geeft uitdrukkelijk aan dat hij de exploitatie uiterlijk zeven jaar na het verstrijken van de lopende vergunning zal stopzetten;

3° de exploitatie stoot gedurende de termijn van de verlenging geen bijkomende stikstofemissies uit;

4° tijdens de verlenging van de vergunning en op het einde van de verlengde vergunning kan de exploitant van de inrichting alleen nog beroep doen op de maatregelen bedrijfsbeëindiging, koopplicht of erfdienstbaarheid.

§2. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 1, moet de vergunninghouder uiterlijk vier maanden vóór het verstrijken van de lopende vergunning een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

Het ingediende verzoek bevat het resultaat van de impactscoreberekening uitgevoerd met de onlinetoepassing 'impactscore NH3', zoals beschikbaar op de website Natura 2000 die maximaal één maand vóór het indienen van het verzoek is uitgevoerd op basis van de gegevens uit de lopende milieuvergunning.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

§3. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 99, §2 en §3, onverkort bestaan.".

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Art. 144. In artikel 5 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning worden in het opschrift van de toe te voegen

afdeling 4 van titel I, hoofdstuk IV, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de woorden "gewestelijke beboetingsambtenaren en de" opgeheven.

Art. 145. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 1.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de zinsnede "respectievelijk gewestelijke beboetingsambtenaar," en de zinsnede ", 2°" opgeheven;

2° in het tweede lid worden de woorden "gewestelijke beboetingsambtenaar of" opgeheven en wordt het woord "ambtenaren" vervangen door het woord "personeelsleden".

Art. 146. In artikel 15 van hetzelfde decreet worden in het te vervangen artikel 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur: het personeelslid dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening, vermeld in deze titel, bevoegd voor het grondgebied van een of meer gemeenten die het college of de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeente of de gemeenten in kwestie daarvoor als zodanig hebben aangesteld zoals vermeld in artikel 1.4.9, tweede lid;";

2° punt 2° wordt vervangen door wat volgt:

"2° gewestelijke entiteit: de subentiteit, die de Vlaamse Regering aanwijst om de alternatieve en bestuurlijke geldboete of de exclusieve geldboete op te leggen zoals bedoeld in artikel 16.1.2, 4°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;";

3° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur: het gewestelijke personeelslid dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening, vermeld in deze titel, bevoegd voor het geheel of voor onderdelen van het grondgebied van het Vlaamse Gewest, die de Vlaamse Regering als zodanig heeft aangesteld als gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zoals vermeld in artikel 1.4.9, tweede lid;";

4° er wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"8° verbalisant ruimtelijke ordening: het personeelslid, bedoeld in artikel 6.2.5/1, dat belast is met de uitvoering van de handhaving van de ruimtelijke ordening vermeld in deze titel.".

Art. 147. Aan artikel 30 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in het eerste lid de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° het uitvoeren of voortzetten van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 en artikel 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige

handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning;";

2° punt 6° wordt vervangen door wat volgt:

"6° het uitvoeren of voortzetten van handelingen in een conform artikel 5.6.8 aangeduid watergevoelig openruimtegebied die:
a) of niet zijn toegelaten in artikel 5.6.8, §3, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn en, voor zover het gebied niet opgeheven wordt met toepassing van artikel 5.6.8, §7;
b) of die de voorwaarden die door de Vlaamse Regering worden verbonden aan de schrapping vermeld in artikel 5.6.8, §7, derde lid schenden, tenzij deze handelingen vergund of vergund geacht zijn.".

Art. 148. In artikel 31 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt de zinsnede "112" vervangen door de zinsnede "6, tweede lid";

2° in punt 6° wordt het woord "verkavelingsvergunningen" vervangen door de woorden "verkavelingsvergunningen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden".

Art. 149. In artikel 34 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "bevoegde personen" vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening";

2° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven;

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt de zinsnede "bevoegde personen, vermeld in artikel 6.2.3," vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening".

Art. 150. In artikel 36 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren van het Vlaamse Gewest en de door het college van burgemeester en schepenen aangewezen personeelsleden van de gemeente of van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden" vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening";

2° in het eerste lid worden na de zinsnede ", op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal" de woorden "dat ze onmiddellijk bezorgen aan de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waar het misdrijf is gepleegd" toegevoegd;

3° aan het eerste lid worden de zinnen "Als de vermoedelijke overtreder bekend is, wordt een kopie van het proces-verbaal met een beveiligde zending betekend aan de vermoedelijke overtreder. Die betekening gebeurt binnen een termijn van veertien dagen na de datum van de afsluiting van het proces-verbaal." toegevoegd;

4° het tweede lid wordt opgeheven;

5° het derde lid wordt opgeheven;

6° in het vierde lid, dat het tweede lid wordt, wordt de zinsnede ", ambtenaren en personeelsleden, vermeld in het eerste lid," vervangen door de woorden "en de verbalisanten ruimtelijke ordening";

7° in het zesde lid, dat het vierde lid wordt, wordt het woord "beboetingsambtenaar" vervangen door het woord "entiteit" en wordt de zinsnede "de vermoedelijke overtreders," opgeheven;

8° het zevende lid wordt opgeheven.

Art. 151. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede ", vermeld in artikel 6.2.4," vervangen door de woorden "ruimtelijke ordening";

2° in het eerste lid wordt het woord "beboetingsambtenaar" vervangen door het woord "entiteit";

3° in het eerste lid wordt de zinsnede "6.2.4, vierde en vijfde lid" vervangen door de zinsnede "6.2.4, tweede en derde lid".

Art. 152. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 38/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 38/1. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015 wordt aan afdeling 2, ingevoegd bij artikel 32, een onderafdeling 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Onderafdeling 4. Verbalisanten ruimtelijke ordening.".

Art. 153. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 38/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 38/2. In dezelfde codex, het laatst gewijzigd bij het decreet van 18 december 2015 wordt aan onderafdeling 4, toegevoegd bij artikel 38/1, een artikel 6.2.5/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.2.5/1. §1. De volgende personen kunnen verbalisant ruimtelijke ordening zijn:
1° de personeelsleden van de entiteit, bevoegd voor de uitvoering van de handhavingstaken met betrekking tot de ruimtelijke ordening, die daarvoor worden aangewezen door de Vlaamse Regering;
2° de personeelsleden van het Vlaamse Gewest van andere entiteiten, die daarvoor worden aangewezen door de Vlaamse Regering;
3° de personeelsleden van de gemeente, die daarvoor worden aangewezen door het college van burgemeester en schepenen;
4° de personeelsleden van een intergemeentelijk samenwerkingsverband, die daarvoor worden aangewezen door de colleges van burgemeester en schepenen.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden, die onder meer betrekking kunnen hebben op de scholingsvereisten, bepalen waaraan de verbalisanten ruimtelijke ordening moeten voldoen.

§2. De Vlaamse Regering wijst onder de gewestelijke personeelsleden die als verbalisant ruimtelijke ordening zijn aangewezen, degenen aan die de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, verkrijgen om misdrijven als vermeld in dit hoofdstuk, op te sporen en vast te stellen in een proces-verbaal.

§3. Contractuele personeelsleden kunnen alleen verbalisant ruimtelijke ordening zijn als ze zijn beëdigd. De Vlaamse Regering kan de voorwaarden van de eedaflegging bepalen.

Een beëdiging op grond van artikel 106 van het Gemeentedecreet geldt tevens als eedaflegging in de zin van het eerste lid.

§4. De Vlaamse Regering kan de aanwijzingsbevoegdheid, vermeld in paragraaf 1 en 2, delegeren.".

Art. 154. In artikel 42, 50 en 52 van hetzelfde decreet wordt in de toe te voegen artikelen 6.2.7, 6.2.13 en 6.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het woord "beboetingsambtenaar" telkens vervangen door het woord "entiteit".

Art. 155. Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 156. In artikel 46 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.2.11 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 4 de zinsnede "en, in voorkomend geval, de bijbehorende expertisekosten en de opgelegde voordeelontnemingen" opgeheven.

Art. 157. In artikel 48 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.2.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede ", samen met een afschrift van het verslag waarop dat gegrond wordt," opgeheven;

2° in paragraaf 1, eerste en tweede lid, wordt het woord "beboetingsambtenaar" vervangen door het woord "entiteit";

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De gewestelijk entiteit kan een verbalisant ruimtelijke ordening verzoeken om aanvullende inlichtingen te verstrekken.";

4° in paragraaf 2 wordt het woord "beboetingsambtenaar" vervangen door het woord "entiteit";

5° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de datum waarop de vermoedelijke overtreder op de hoogte wordt gebracht van de beslissing van de gewestelijke entiteit tot het opleggen van een exclusieve bestuurlijke geldboete, kan degene aan wie de boete is opgelegd, beroep indienen bij het Handhavingscollege, vermeld in artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, volgens de procedure, vermeld in hoofdstuk 3, afdelingen 1 en 2, en hoofdstuk 4, afdelingen 1, 2 en 4,

van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het beroep schorst de bestreden beslissing.".

Art. 158. In artikel 50 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.2.13 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening paragraaf 4, derde lid, vervangen door wat volgt:

"Binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de datum waarop de vermoedelijke overtreder op de hoogte wordt gebracht van de beslissing van de gewestelijke entiteit tot het opleggen van een alternatieve bestuurlijke geldboete, kan degene aan wie de boete is opgelegd, beroep indienen bij het Handhavingscollege, vermeld in artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, volgens de procedure, vermeld in hoofdstuk 3, afdelingen 1 en 2, en hoofdstuk 4, afdelingen 1, 2 4, van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges. Het beroep schorst de bestreden beslissing.".

Art. 159. In artikel 53 van hetzelfde decreet wordt in het opschrift van hoofdstuk III het woord "Rechterlijk" vervangen door het woord "Rechterlijke".

Art. 160. In artikel 54 en 61 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "hoofdstuk IIII," vervangen door de zinsnede "hoofdstuk III,".

Art. 161. In artikel 55 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Onder bevoegde overheid als vermeld in deze afdeling, wordt verstaan: het Openbaar Ministerie, de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in naam van het Vlaamse Gewest, alsook de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester in naam van de gemeente.";

2° paragraaf 5, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De rechtbank bepaalt het bedrag van de meerwaarde. De rechtbank hanteert daarvoor de forfaitaire bedragen, bepaald door de Vlaamse Regering, maar kan het aldus bekomen bedrag ambtshalve of op verzoek verminderen als dat bedrag kennelijk de vergoeding te boven gaat om de schade aan de goede ruimtelijke ordening te herstellen.".

Art. 162. In artikel 57 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering kan nadere formele voorwaarden vastleggen waaraan de herstelvordering op straffe van onontvankelijkheid moet voldoen.";

2° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

"§3. Het vorderingsrecht van de stedenbouwkundige inspecteur en de burgemeester verjaart als volgt:
1° in ruimtelijk kwetsbaar gebied: na verloop van tien jaar;
2° in open ruimtegebied: na verloop van tien jaar;
3° in de andere gebieden: na verloop van vijf jaar.

Bij herstelvorderingen voor stedenbouwkundige misdrijven nemen de termijnen, vermeld in het eerste lid, een aanvang de dag waarop het misdrijf is voltooid. In afwijking van het eerste lid kunnen herstelvorderingen voor de burgerlijke rechtbank, gebaseerd op stedenbouwkundige misdrijven, nooit verjaren voor het verval van de mogelijkheid tot het opleggen van een bestuurlijke geldboete. Artikel 26 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering en de gemeenrechtelijke schorsings- en stuitingsgronden betreffende burgerlijke rechtsvorderingen die volgen uit een misdrijf, blijven van toepassing.

Bij herstelvorderingen voor stedenbouwkundige inbreuken voor de burgerlijke rechtbank neemt de verjaringstermijn een aanvang de dag die volgt op de dag waarop de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld. De gemeenrechtelijke schorsings- en stuitingsgronden, vermeld in de artikelen 2242 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, blijven van toepassing.".

Art. 163. In artikel 58 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 4, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel, kan, respectievelijk in naam van het Vlaamse Gewest of de gemeente, ambtshalve of op eenvoudig verzoek beslissen dat een opeisbare dwangsomschuld niet of maar gedeeltelijk wordt ingevorderd, zonder dat die beslissing betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. Er wordt in de beslissing rekening gehouden met de gestelde handelingen en genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel.";

2° er wordt een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§5. Onverminderd paragraaf 4 kan het Vlaamse Gewest of de gemeente, respectievelijk vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen, op gemotiveerd verzoek tijdelijk of definitief afzien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangsomschuld. Dat kan voor het geheel of voor een gedeelte van de opeisbare schuldvordering zonder dat het betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. De Vlaamse Regering respectievelijk het college van burgemeester en schepenen kunnen hun beslissingsbevoegdheid delegeren.

Het gemotiveerde verzoek, met inbegrip van eventuele bijlagen, wordt ingediend met een beveiligde zending respectievelijk bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde of bij het college van burgemeester en schepenen of zijn gemachtigde. De verzoeker bezorgt een afschrift van het verzoek aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel.

Binnen een ordetermijn van negentig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de beveiligde zending wordt er uitspraak gedaan, in voorkomend geval, na het schriftelijke advies, vermeld in artikel 6.3.12, van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De termijn van negentig dagen is geschorst vanaf de adviesaanvraag tot de dag dat het advies wordt verleend of tot de termijn voor het verlenen van advies is verstreken. Het advies is niet bindend.

De verzoeker wordt met een beveiligde zending op de hoogte gebracht van de beslissing. De beslissing wordt ook bezorgd aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel.

De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen voor de uitvoering van deze paragraaf.".

Art. 164. In artikel 59 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.3.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening aan paragraaf 2, 4°, na de zinsnede "§4" de zinsnede "en §5" toegevoegd.

Art. 165. In artikel 60 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.3.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Bij gebrek aan een betekening met bevel tot uitvoeren is alleen de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bevoegd om een proces-verbaal van vaststelling op te stellen.";

4° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren," en wordt de zinsnede "overheden, vermeld in het derde lid," vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester, die niet in de akte van betekening vermeld zijn als opdrachtgever".

Art. 166. In artikel 69 van hetzelfde decreet wordt het opschrift van de toe te voegen onderafdeling 3 vervangen door wat volgt:

"Onderafdeling 3. Bevoegdheid inzake advisering bij opeisbare dwangsomschulden en bij beroepen tegen bestuurlijke besluiten".

Art. 167. In artikel 70 van hetzelfde decreet wordt het toe te voegen artikel 6.3.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

"Art. 6.3.12. §1. In de procedure, vermeld in artikel 6.3.4, §5, wint respectievelijk de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen een schriftelijk advies in bij de hoge raad over het verzoek om tijdelijk of definitief af te zien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangsomschuld. De hoge raad behandelt die adviesaanvragen bij voorrang.

In zijn advies houdt de hoge raad in het bijzonder rekening met de gestelde handelingen en de genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel. De hoge raad toetst zijn advies aan de beleidslijnen die in voorkomend geval opgenomen zijn in het handhavingsprogramma Ruimtelijke Ordening, vermeld in artikel 6.1.3, §1, vierde lid, 6°.

§2. Het advies wordt uitgebracht binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de adviesaanvraag door de hoge raad. Als die termijn wordt overschreden, kan aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§3. De werkingsregels, vermeld in artikel 6.3.13, §1, en artikel 6.3.14 tot en met 6.3.17, zijn van overeenkomstige toepassing. Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels.".

Art. 168. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 december 2015, 4 mei 2016 en 1 juli 2016, wordt een artikel 70/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 70/1. In dezelfde codex wordt aan onderafdeling 3, ingevoegd bij artikel 69, een artikel 6.3.12/1 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 6.3.12/1. §1. In de beroepsprocedure, vermeld in artikel 6.4.8 en 6.4.15, wint de Vlaamse Regering schriftelijk advies in bij de hoge raad over de herstelmaatregelen als het dossier ontvankelijk wordt bevonden. De hoge raad behandelt die adviesaanvragen bij voorrang.

§2. Het advies wordt uitgebracht binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen vanaf de dag na de ontvangst van de adviesaanvraag door de hoge raad. Als die termijn wordt overschreden, kan aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

§3. De werkingsregels, vermeld in artikel 6.3.13, §1, en artikel 6.3.14 tot en met 6.3.17, zijn van overeenkomstige toepassing. Het procedure- en werkingsreglement, vermeld in artikel 6.3.14, regelt de nadere procedurele regels."."

Art. 169. In artikel 81 van hetzelfde decreet wordt paragraaf 2 van het toe te voegen artikel 6.4.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

"§2. Het recht om een bestuurlijke maatregel op te leggen verjaart als volgt:
1° in ruimtelijk kwetsbaar gebied: na verloop van tien jaar;
2° in open ruimtegebied: na verloop van tien jaar;
3° in de andere gebieden: na verloop van vijf jaar.

Bij bestuurlijke maatregelen voor stedenbouwkundige misdrijven neemt de termijn een aanvang hetzij de dag die volgt op de dag dat de procureur des Konings zijn beslissing, vermeld in artikel 6.2.13, §3, houdende geen strafrechtelijke behandeling heeft meegedeeld, hetzij, bij gebrek aan een tijdige beslissing van de procureur des Konings, vanaf de dag nadat de termijn, vermeld in artikel 6.2.13, §2, waarover de procureur des Konings beschikt, is verlopen.

Bij bestuurlijke maatregelen voor stedenbouwkundige inbreuken neemt de verjaringstermijn een aanvang de dag die volgt op de dag dat de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld.".

Art. 170. In artikel 83 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De verbalisanten ruimtelijke ordening en de agenten of officieren van de gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van handelingen bevelen als ze vaststellen dat de handeling voldoet aan de materiële omschrijving van een misdrijf of inbreuk als vermeld in artikel 6.2.1 of 6.2.2. Het stakingsbevel is een preventieve en voorlopige maatregel en is gericht op het voorkomen van schendingen die betrekking hebben op het uitvoeren of voortzetten van de handelingen, vermeld in artikel 4.2.1 of 4.2.15, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning, hetzij zonder omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden, en die wat het gebruik en de instandhouding betreft bijkomend:
a) hetzij een verzwaring van de schade aan de goede ruimtelijke ordening toebrengen;
b) hetzij door hun impact de ruimtelijke bestemming van het gebied in het gedrang brengen.";

2° in paragraaf 1 wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Bij schendingen inzake gebruik en instandhouding in ruimtelijk kwetsbare gebieden die onder het eerste lid vallen, kan uiterlijk tot twee jaar vanaf de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, een bevel tot staking worden gegeven. Buiten ruimtelijk kwetsbare gebieden is dat beperkt tot uiterlijk een jaar vanaf de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden.";

3° in paragraaf 1 wordt in het tweede lid, dat het derde lid wordt, de zinsnede "ambtenaren, personeelsleden," vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening en de".

Art. 171. In artikel 84 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.4.5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de zinsnede "ambtenaren, personeelsleden," vervangen door de woorden "verbalisanten ruimtelijke ordening en de".

Art. 172. In artikel 88 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Tegen de beslissing tot toepassing van bestuursdwang kan de vermoedelijke overtreder beroep instellen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde. Bij de beoordeling van de herstelmaatregelen is artikel 6.4.7, §2, van overeenkomstige toepassing, met inbegrip van de mogelijkheid tot vermindering van de meerwaarde, op verzoek en ambtshalve. Het beroep heeft schorsende werking.";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Binnen een termijn van negentig dagen na de betekening van het beroepschrift wordt er over het beroep uitspraak gedaan, in voorkomend geval, na schriftelijk advies over de herstelmaatregel van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering als vermeld in artikel 6.3.12/1. De termijn van negentig dagen is geschorst vanaf de adviesaanvraag tot de dag dat het advies wordt verleend of tot de termijn voor het verlenen van advies is verstreken.

De termijn van negentig dagen kan op voorwaarde van kennisgeving binnen die termijn aan de vermoedelijke overtreder en de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester die de beslissing heeft genomen, eenmalig worden verlengd met negentig dagen. Bij gebrek aan een tijdige beslissing over het beroep vervalt de bestuurlijke maatregel. De vermoedelijke overtreder en de stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester die de beslissing heeft genomen, wordt van het verval schriftelijk op de hoogte gebracht. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de kennisgeving van de beslissing over het beroep en de uitvoering van dit artikel.".

Art. 173. In artikel 89 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

2° in paragraaf 1, tweede lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren,";

3° paragraaf 1, derde lid, wordt vervangen door wat volgt:

"Bij gebrek aan een betekening met bevel tot uitvoeren is alleen de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bevoegd om een proces-verbaal van vaststelling op te stellen.";

4° in paragraaf 1, vierde lid, worden de woorden "bevoegde overheid" vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester die de titel heeft laten betekenen met bevel tot uitvoeren," en wordt de zinsnede "andere bevoegde overheden, vermeld in het derde lid," vervangen door de zinsnede "stedenbouwkundige inspecteur of burgemeester, die niet in de akte van betekening vermeld zijn als opdrachtgever".

Art. 174. In artikel 96 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen artikel 6.4.15 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 1 het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Tegen de beslissing tot het opleggen van een last onder dwangsom kan de vermoedelijke overtreder beroep instellen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde. Bij de beoordeling van de herstelmaatregelen is artikel 6.4.7, §2, van overeenkomstige toepassing, met inbegrip van de mogelijkheid tot vermindering van de meerwaarde, op verzoek en ambtshalve. Het beroep heeft schorsende werking.".

Art. 175. In artikel 97 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.16 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

"De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van de dwangsomtitel, kan, respectievelijk in naam van het Vlaamse Gewest of de gemeente, ambtshalve of op eenvoudig verzoek beslissen dat een opeisbare dwangsomschuld niet of maar gedeeltelijk wordt ingevorderd, zonder dat die beslissing betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. Er wordt in de beslissing rekening gehouden met de gestelde handelingen en de genomen engagementen met het oog op een correcte uitvoering van de hoofdveroordeling, alsook met de gehele of gedeeltelijke realisatie van het herstel. De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden vastleggen en procedurele regelen bepalen voor de toepassing van dit lid.";

2° er worden een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Met behoud van de toepassing van het derde lid kan het Vlaamse Gewest of de gemeente, respectievelijk vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering of het college van burgemeester en schepenen, op gemotiveerd verzoek tijdelijk of definitief afzien van verdere inning van een opeisbaar geworden dwangsomschuld. Dat kan voor het geheel of voor een gedeelte van de opeisbare schuldvordering zonder dat het betrekking kan hebben op de gerechts- en uitvoeringskosten die zijn gemaakt. De Vlaamse Regering respectievelijk het college van burgemeester en schepenen kunnen hun beslissingsbevoegdheid delegeren.

Het tweede tot en met het vijfde lid van artikel 6.3.4, §5, zijn van overeenkomstige toepassing.".

Art. 176. In artikel 98 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.17 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de woorden "stedenbouwkundige inspecteur die de dwangsomtitel heeft doen betekenen" vervangen door de zinsnede "gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester, vermeld in de betekening van het uitvoerbare besluit, die respectievelijk optreedt namens het Vlaamse Gewest of de gemeente".

Art. 177. In artikel 101 van hetzelfde decreet worden in het toe te voegen artikel 6.4.19 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in paragraaf 1 de woorden "stedenbouwkundige inspecteur" vervangen door de zinsnede "gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur, de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur".

Art. 178. In artikel 112 van hetzelfde decreet worden in het vervangen artikel 7.7.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden tussen de woorden "beginnen de termijnen" en de zinsnede ", vermeld in artikel 6.3.3, §3," de woorden "voor herstelvorderingen bij stedenbouwkundige misdrijven" ingevoegd;

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als het recht om een herstelvordering in te stellen is ontstaan vóór de inwerkingtreding van artikel 31 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en op die datum niet of verjaard is of verjaard verklaard is bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing, be-

ginnen de verjaringstermijnen voor herstelvorderingen bij stedenbouwkundige inbreuken, vermeld in artikel 6.3.3, §3, te lopen vanaf de inwerkingtreding van artikel 31 van het voormelde decreet, ongeacht wanneer de eerste strafbare handeling of omissie, al dan niet deel uitmakend van feiten die door eenheid van opzet zijn verbonden, is gesteld. De totale duur van de verjaringstermijn mag evenwel niet meer bedragen dan tien jaar in ruimtelijk kwetsbaar gebied en open ruimtegebied en vijf jaar in alle andere gebieden als het tot inbreuk verworden misdrijf is beëindigd vóór de inwerkingtreding van dat artikel 31.".

Art. 179. In artikel 114 van hetzelfde decreet wordt in het vervangende artikel 7.7.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening het getal "56" vervangen door het getal "55".

Art. 180. In artikel 116 van hetzelfde decreet wordt het toe te voegen artikel 7.7.6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

"Art. 7.7.6. In afwijking van artikel 6.2.6 wordt de voorzetting van handelingen, werken of wijzigingen die voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning zijn vastgesteld, en die in strijd zijn met een stakingsbevel, bestraft conform de bepalingen van artikel 6.1.49 en 6.1.50, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet. Titel VI, hoofdstuk I, afdeling 7, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet, blijft onverkort van toepassing op die feiten en op de administratieve geldboete die erop gegrond zijn of worden.

Als de voortzetting van de handelingen, werken of wijzigingen in strijd met een bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kort geding is uitgevoerd voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning en wordt vastgesteld na de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet, wordt er een geldboete opgelegd conform de procedure van onderafdeling 3 van titel VI, hoofdstuk II, afdeling 3, met dien verstande dat de administratieve geldboete niet meer kan bedragen dan bepaald in artikel 6.1.49, zoals van kracht voor de inwerkingtreding van artikel 41 van het voormelde decreet.".

Art. 181. In artikel 128 van hetzelfde decreet wordt in het in te voegen artikel 16.3.23bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in het eerste lid de zinsnede "ambtenaren, vermeld in artikel 6.2.4, eerste lid" vervangen door de zinsnede "personeelsleden, vermeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°".

Art. 182. In artikel 129 van hetzelfde decreet wordt in het in te voegen artikel 16.3.24bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid in het eerste lid de zinsnede "ambtenaren, vermeld in artikel 6.2.4, eerste lid" vervangen door de zinsnede "personeelsleden, vermeld in artikel 6.2.5/1, §1, eerste lid, 3° en 4°".

Art. 183. In artikel 130 van hetzelfde decreet wordt in het toe te voegen derde lid van artikel 16.3.25 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid het woord "ambtenaren" vervangen door het woord "personeelsleden".

Art. 184. In artikel 134 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "16.4.21, 16.4.39, 16.4.44, 16.4.62, 16.4.63 en 16.4.65" vervangen door de zinsnede "16.4.39 en 16.4.44".

Art. 185. Artikel 135 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 186. Artikel 136 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 136. Artikel 16.4.28 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij de decreten van 20 april 2012 en 25 april 2014, wordt opgeheven.".

Art. 187. Artikel 137 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 188. In artikel 138 van hetzelfde decreet wordt in het te wijzigen artikel 16.5.1, §1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid de zinsnede "in artikel 16.4.19, §4" vervangen door de zinsnede "artikel 44 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.".

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten

Art. 189. In artikel 14, 7°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten wordt punt a) vervangen door wat volgt:

"a) de ruimtelijke beleidsplannen of het richtinggevende en bindende gedeelte van de ruimtelijke structuurplannen;".

Art. 190. In artikel 23, derde lid, 6°, van hetzelfde decreet wordt punt a) vervangen door wat volgt:

"a) de ruimtelijke beleidsplannen of het richtinggevende en bindende gedeelte van de ruimtelijke structuurplannen;".

Hoofdstuk 13. Wijziging van het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie

Art. 191. Artikel 182 van het decreet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 182. Artikel 115 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 34 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.".

Hoofdstuk 14. Wijzigingen van het decreet van 4 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen

Art. 192. In artikel 7 van het decreet van 4 mei 2016 houdende wijziging van diverse decreten ingevolge de integratie van de opdrachten van het agentschap Inspectie RWO in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en het agentschap Wonen-Vlaanderen, alsook betreffende de begrotingsfondsen en andere technische aanpassingen wordt in het te wijzigen artikel 16.4.19 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid paragraaf 2, 2°, vervangen door wat volgt:

"2° de beroepen die worden ingesteld tegen beslissingen van de gewestelijke entiteit, vermeld in artikel 6.1.1, 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

over de oplegging van een exclusieve of een alternatieve bestuurlijke geldboete als vermeld in artikel 6.2.2, 6.2.6 en 6.2.13, §4, van die codex;".

Hoofdstuk 15. Wijziging van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid

Art. 193. In artikel 56 van het decreet van 15 juli 2016 betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid wordt de zinsnede "Artikel 29 en 30" vervangen door de zinsnede "Artikel 30 en 31".

Hoofdstuk 16. Slotbepalingen

Afdeling 1. Overgangsmaatregelen

Onderafdeling 1. Beleidsplanning

Art. 194. §1. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen blijft van kracht tot het wordt vervangen door het eerste Beleidsplan Ruimte Vlaanderen.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21, blijven van toepassing zolang het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van de vaststelling van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen, noch ten aanzien van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste provinciaal of gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

Artikel 2.2.16, §3, 1°, en artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, zijn van toepassing zolang het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van provinciale en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste provinciaal of gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

§2. Bij de vaststelling van beleidskaders van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen kan de Vlaamse Regering onderdelen van provinciale of gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn.

De Vlaamse Regering kan, met toepassing van de modaliteiten van artikel 2.2.16 of artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat uitvoering geeft aan een onderdeel van het provinciaal of gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat niet meer geldig is door toepassing van het eerste lid.

§3. Gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.7, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

Art. 195. §1. Een provinciaal ruimtelijk structuurplan blijft van kracht tot het wordt vervangen door een eerste provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, blijven van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is. De bepalingen in kwestie van voormelde codex gelden echter niet ten aanzien van de vaststelling van gemeentelijke ruimtelijke beleidsplannen, noch ten aanzien van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

Artikel 2.2.16, §3, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het betrokken provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan te vernietigen, is van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is.

Artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, is van toepassing zolang het provinciaal ruimtelijk structuurplan van kracht is. De bepaling in kwestie van voormelde codex geldt echter niet ten aanzien van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die vastgesteld worden nadat een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte is vastgesteld.

§2. Bij de vaststelling van beleidskaders van het provinciaal beleidsplan ruimte kan de provincieraad onderdelen van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen omschrijven of aanduiden die niet meer geldig zijn.

De deputatie kan, met toepassing van de modaliteiten van artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen dat uitvoering geeft aan een onderdeel van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan dat niet meer geldig is door toepassing van het eerste lid.

§3. Provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het provinciaal beleidsplan ruimte, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het provinciaal ruimtelijk structuurplan zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het provinciaal beleidsplan ruimte, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.12, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

De Vlaamse Regering kan, met toepassing van artikel 2.2.16 van de voormelde codex, een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat vastgesteld wordt in strijd met de voorwaarden, vermeld in het eerste lid.

Art. 196. §1. Een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan blijft van kracht tot het wordt vervangen door een eerste gemeentelijk beleidsplan ruimte voor de gemeente in kwestie.

Artikel 2.1.2, §2, §3, §6 en §7, en artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, blijven van toepassing zolang het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van kracht is.

Artikel 2.2.23, §2, 1°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet, aangevuld met de door dit decreet ingevoegde mogelijkheid om de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in kwestie te vernietigen, is van toepassing zolang het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van kracht is.

§2. Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig zijn vastgesteld op het ogenblik van de inwerkingtreding van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, kunnen definitief worden vastgesteld ter uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zoals het gold tot aan de inwerkingtreding van het gemeentelijk beleidsplan ruimte, mits daarbij artikel 2.1.2, §2, §3 en §6, en artikel 2.2.18, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet of krachtens paragraaf 1, worden nageleefd.

De Vlaamse Regering of de deputatie kan, met toepassing van artikel 2.2.23 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan schorsen of vernietigen dat vastgesteld wordt in strijd met de voorwaarden, vermeld in het eerste lid, met dien verstande dat de deputatie alleen kan schorsen.

Art. 197. §1. Tot twee jaar na de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet kan een gemeenteraad respectievelijk een provincieraad nog een eerste gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of een volledige herziening van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, respectievelijk een volledige herziening van een provinciaal ruimtelijk structuurplan voorlopig vaststellen. De opmaak of herziening wordt dan afgewerkt met toepassing van de regels, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet.

Als ondertussen het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie is vastgesteld, moeten bij de vaststelling van het eerste gemeentelijk ruimtelijk structuurplan of van de herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan de bepalingen van artikel 2.1.1, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening naar analogie worden toegepast.

§2. Na de periode, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, kan een gemeenteraad of een provincieraad nog eenmalig een gedeeltelijke herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan doorvoeren, met toepassing van de regels, zoals ze golden tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 21 van dit decreet.

Als ondertussen het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen of een provinciaal beleidsplan ruimte voor de provincie in kwestie is vastgesteld, moeten bij de herziening van het gemeentelijk of provinciaal ruimtelijk structuurplan de bepalingen van artikel 2.1.1, §3, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening naar analogie worden toegepast.

Art. 198. Tot aan de eerste definitieve vaststelling van de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, kan de Vlaamse Regering ter uitvoering van de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen binnen de perken van de begroting, subsidies verlenen aan provincies, gemeenten, verenigingen van gemeenten, openbare instellingen en aan private rechtspersonen die betrokken zijn bij een samenwerkingsverband voor het opzetten, coördineren en realiseren van een strategisch project.

Subsidieaanvragen die zijn ingediend voor de datum van de eerste definitieve vaststelling van de strategische visie van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen worden verder afgehandeld volgens de daarvoor geldende voorwaarden en procedure.

Onderafdeling 2. Toezicht op ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen en aankoopplicht

Art. 199. Artikel 32, 33, 1°, 38 en 39 zijn van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die definitief worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Art. 200. Artikel 42, 2° en 4°, is van toepassing op stedenbouwkundige verordeningen die definitief worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 42, 2° en 4°.

Art. 201. Artikel 2.4.10 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals het gold tot voor de datum van inwerkingtreding van artikel 43 van dit decreet, blijft van toepassing op aanvragen tot verwerving die op ontvankelijke wijze zijn betekend voor de datum van inwerkingtreding van artikel 43 van dit decreet.

Onderafdeling 3. Als watergevoelig openruimtegebied aangeduide gebieden

Art. 202. Artikel 5.6.8, §5, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is van toepassing op delen van ruimtelijke uitvoeringsplannen die voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° de plannen zijn voorlopig vastgesteld voor de aanduiding van de gebieden als 'watergevoelig open ruimtegebied', overeenkomstig artikel 5.6.8, §1, van de voormelde codex;
2° de plannen houden al rekening met het conflict dat bestaat tussen de verdere realisatie van de bestemming en de belangen van het watersysteem.

Onderafdeling 4. Planbaten

Art. 203. Artikel 46 is van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen die voorlopig worden vastgesteld vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 46.

Onderafdeling 5. Verkavelingsplicht vanaf twee onbebouwde kavels

Art. 204. Artikel 48, 3°, is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 48, 3°.

Onderafdeling 6. Meldingen

Art. 205. Handelingen, opgenomen in meldingsaktes voor stedenbouwkundige handelingen die zijn betekend voor de datum van inwerkingtreding van artikel 139, kunnen niet meer worden gestart twee jaar na de datum van inwerkingtreding van artikel 139.

Onderafdeling 7. Verkavelingen meer dan vijftien jaar oud

Art. 206. Artikel 57, 2°, 3° en 5°, is van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 57, 2°, 3° en 5°.

Onderafdeling 8. Tweede of bijkomende bedrijfswoning en afwijkingen in het kader van onroerend erfgoed

Art. 207. Artikel 55 en artikel 58 zijn van toepassing op vergunningsaanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Onderafdeling 9. Tuincentrum

Art. 208. Artikel 66 is van toepassing op aanvragen tot planologisch attest die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 66.

Onderafdeling 10. Herziening, opheffing of wijziging van verkavelingsvergunningen

Art. 209. Artikel 127 is van toepassing op aanvragen die worden opgestart vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Art. 210. Artikel 128 is van toepassing op aanvragen die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van voormelde artikelen.

Onderafdeling 11. Vegetatiewijzigingen

Art. 211. Alle vergunningen voor wijzigingen van de vegetatie die zijn verleend met toepassing van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, blijven van kracht na de inwerkingtreding van artikel 94 van dit decreet en worden beschouwd als omgevingsvergunning voor het wijzigen van de vegetatie overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De aanvragen van een vergunning voor wijzigingen van de vegetatie, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu die vóór de datum van inwerkingtreding van artikel 94 van dit decreet zijn ingediend, worden behandeld volgens de procedureregels van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zoals die golden op het ogenblik van indiening van de aanvraag.

Onderafdeling 12. Gewijzigde beroepsmogelijkheid

Art. 212. Artikel 115, 2°, en artikel 136, 4°, zijn van toepassing op aanvragen voor een omgevingsvergunning die worden ingediend vanaf de datum van inwerkingtreding van artikel 115, 2°.

Afdeling 2. Opheffingsbepaling

Art. 213. Artikelen 80 tot en met 83 van dit decreet worden opgeheven op de datum van inwerkingtreding van artikel 30 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Afdeling 3. Inwerkingtredingsbepalingen

Art. 214. Artikel 18, 3°, treedt in werking op 1 januari 2019. De met toepassing van artikel 1.3.3, §11, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verleende vrijstellingen van de verplichting om een gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening op te richten, vervallen op dezelfde datum.

Art. 215. Artikel 17 van dit decreet treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 2 van het decreet van 18 november 2016 houdende de vernieuwde taakstelling en gewijzigde financiering van de provincies.

De leden van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening die door de deputatie voorgedragen zijn uit de diensten op provinciaal niveau voor cultuur worden geacht van rechtswege ontslagnemend te zijn op de datum van inwerkingtreding van artikel 17 van dit decreet.

De leden die van rechtswege ontslagnemend zijn conform het tweede lid, worden vervangen door leden, gekozen uit een dubbeltal deskundigen inzake ruimtelijke ordening van het provinciebestuur, voorgedragen door de deputatie. Deze vervanging gebeurt bij de eerstvolgende aanpassing of hernieuwing van de samenstelling van de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening na de inwerkingtreding van artikel 17 van dit decreet.

In afwachting van de toepassing van het derde lid, wordt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening geacht geldig te beraadslagen, ook zonder dat de ontslagnemende leden werden vervangen.

Art. 216. De Vlaamse Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van de volgende bepalingen:
1° artikel 21;
2° artikel 56;
3° artikel 85;
4° artikelen 3, 4, 5, 6, 92, 2° en 3°, 93, 94, 104, 3°, 111, 2°, 115, 1°, 125, 133, 134, 4°, en 136, 3°;
5° artikelen 95, 96, 101, 102, 103, 104, 4°, 107, 108, 109, 110, 111, 3°, 117, 118, 119, 120, 126 en 129.

De artikelen, vermeld in het eerste lid, 4°, treden ten vroegste in werking op 1 januari 2018.

Art. 217. De volgende artikelen treden in werking op 1 januari 2018, met dien verstande dat deze artikelen niet worden toegepast op aanvragen, beroepen of verzoeken die voordien worden ingediend:
1° artikel 99;
2° artikel 106, 2°;
3° artikel 113, 2°;
4° artikel 121, 2°;
5° artikel 123;
6° artikel 130 tot en met 132;
7° artikel 138;
8° artikel 141, 3° en 4°.

Art. 218. De artikelen 71, 72 en 73 treden in werking veertien dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de eerste aanduiding van watergevoelige openruimtegebieden met toepassing van artikel 5.6.8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Art. 219. Artikel 86 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 77 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 220. Artikel 87 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 221. Artikel 88 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 38/2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Brussel, 24 maart 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE